

TỰ DO NGÔN LUẬN

Chủ nhiệm
Lm CHÂN TÍN
Ban biên tập
Lm NGUYỄN VĂN ĐẠI
Lm PHAN VĂN LỢI
Lm NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Những quả bom chờ nổ !!!

Tự bản chất, chế độ độc tài, nhất là độc tài Cộng sản, là một chế độ khủng bố, luôn tạo nguy hiểm cho nhân dân để tạo an toàn cho tập đoàn thống trị. Nghĩa là nó chuộng an ninh hơn là an dân. Ngoài ra, vì đã hình thành qua việc cướp quyền bằng đấu tranh vũ trang chứ không được quyền bằng đấu tranh chính trị, chế độ độc tài điều hành đất nước cách vô trách nhiệm, luôn coi thường ý kiến của người dân, nhất là giới trí thức dân sự và tôn giáo, do đó dần dần trở nên mù quáng và thiên cận, chỉ cốt thành công trước mắt cho bản thân chứ không quan tâm đến thất bại lâu dài cho dân tộc. Hơn nữa, giữa lòng hệ thống cộng sản toàn cầu, luôn có cảnh cá lớn nuốt cá bé, đảng đàn anh ức hiếp, bóc lột đảng em. Thành ra chế độ độc tài cũng gây nên nhiều mối nguy cho toàn thể đất nước. Nói theo kiểu hiện thời, đó là những quả bom chờ nổ treo trên đầu dân tộc.

Chỉ xét trên phương diện môi sinh, người ta thấy có nhiều ví dụ trong các nước Cộng sản: Đông Đức từng nổi tiếng có môi trường ô nhiễm nhất Âu châu, đến độ bảo vệ môi trường tại quốc gia này trở thành một vấn đề chính trị rất nhạy cảm. Ai dám nói về ô nhiễm môi trường sẽ bị nhanh chóng quy tội "phỉ báng nhà nước". Liên Xô thì có thảm họa môi trường nước tiếng với vụ nổ lò nguyên tử Chernobyl và khô cạn biển nội địa Aral. Trung Quốc thì lừng danh toàn cầu với việc thải khí CO2 vào khí quyển, việc ô nhiễm nghiêm trọng các dòng sông và nguy cơ vỡ đập Tam Hợp.

Tại Việt Nam, Cộng sản cũng đang treo trên đầu dân tộc nhiều quả bom nổ chậm, phần do thói vô trách nhiệm trước quốc dân, phần do óc hám tài tham lợi của đảng, phần do nỗi kinh sợ trước quần chúng, phần do thái độ hèn nhát bạc nhược trước "Thiên triều".

1- Trước hết là "quả bom bùn đỏ" đang đặt ở Tây nguyên kể từ năm 2007 và treo trên đầu nhân dân đồng bằng Nam bộ. Ngay từ khi dự án khai thác bauxite được bắt đầu tiến hành, nhiều nhà khoa học, nhiều vị trí thức nhân sĩ... đã lên tiếng cảnh báo hiểm họa này, hiểm họa mà Tàu cộng đã thâm độc chuyển từ Trung Hoa sang Việt Nam ta, nhờ sự tiếp tay của cựu tổng bí thư CS Nông Đức Mạnh và đương kim thủ tướng CS Nguyễn Tấn Dũng. Đến khi quả bom bùn đỏ phát nổ tại Hungary ngày 05-10-2010, vấn đề hiểm họa Tây Nguyên lập tức đã được báo lè trái lẩn lè phải trong nước nêu lên lại. "Kiến nghị về dự án khai thác bauxite ở Tây Nguyên, với tấm gương về thảm họa vỡ hồ bùn đỏ ở nhà máy Ajka Timfoldgyar, Hungary" do nhóm Bauxite VN tung ngày 09-10-2010 chỉ trong vài hôm đã thu hút được khoảng 670 chữ ký và sau đó đã lên tới hàng ngàn. Nhưng đang khi chính phủ Hungary coi đó là hiểm họa hóa chất thảm khốc nhất lịch sử quốc gia này, mà nhiều khả năng là do lỗi của con người, để lập tức tuyên bố tình trạng khẩn cấp trong vùng và hiện vẫn tiếp tục đổ nhân lực vật lực khắc phục các hậu quả. Thì tại Việt Nam, Nguyễn Tấn Dũng vẫn mạnh miệng tuyên bố đó là "chủ trương lớn của đảng và chính phủ", nhiều cán bộ nhà nước hữu quan vẫn ngoác miệng khẳng định "tất cả đều nằm trong tầm kiểm soát và việc khai thác rất an toàn" kể cả sau khi chất độc tràn ra từ mỏ khai thác Bauxite Tân Rai vào tháng 9-2011, làm 200 ha đất chung quanh ô nhiễm trầm trọng. Dư luận cho rằng dự án này đã được tiến hành bất chấp các nguy cơ về môi trường, an ninh, văn hóa là do chỗ Nông Đức Mạnh và Nguyễn Tấn Dũng đã được hưởng hàng trăm triệu đôla "lại quả" từ bọn Tàu xâm lược.

2- "Chùm bom thủy điện" đang treo trên đầu dân chúng, làng mạc, phố thị ở miền Trung. Hiểm họa này đã được nhà văn Võ Thị Hảo cảnh báo từ tháng 11-2010 qua bài viết "Miền Trung ơi, người đã bị thí mạng". Xin trích: "Sau trận lũ lụt thảm khốc tại miền Trung hồi tháng 11-2009, nhiều đại biểu Quốc hội đã chất vấn chính phủ về nguyên nhân lũ lụt miền Trung. Một số nhà chuyên môn có uy tín đã phát hiện là "do yếu tố con người": do những nhà máy thủy điện vì lợi ích cục bộ của mình, không thực hiện quy trình đã cam kết về vận hành hồ chứa phòng lũ, cứ tích đầy nước để chạy máy phát điện tối đa, đến lúc mưa lớn tràn về, liền mở cửa xả lũ ào ạt để bảo vệ đập và nhà máy, bất kể hậu quả cho dân vùng hạ lưu.... Trước đây, lũ lụt miền Trung chỉ khoảng 5-7 năm 1 lần, còn gần đây tần suất tăng lên, 1-2 năm 1 lần (chưa kể hai năm gần đây lũ chồng lên lũ) và khốc liệt hơn... Trong lũ lụt có yếu tố con người. Riêng 9 tỉnh miền Trung và Tây Nguyên gần đây đã phát triển tới 393 dự án thủy điện lớn nhỏ... Họ tích nước chủ yếu để sản xuất điện, chứ có mấy khi chủ động xả nước trong hồ để chờ lũ, đón lũ và cắt lũ. Vì vậy nguy cơ vỡ đập tràn, nước lớn từ thủy điện tác động vào lũ miền Trung càng gay gắt..."

Vụ nứt đập Sông Tranh 2 thuộc tỉnh Quảng Nam, được phát hiện giữa tháng 3 mới rồi, càng làm lộ rõ hình ảnh chùm bom nổ chậm đặc biệt này. Đập đã được xây dựng từ tháng 3-2006 và cuối năm 2010 thì chính thức phát điện. Bờ đập chính của hồ chứa nước nằm sát tỉnh lộ 616. Dung tích hồ này thuộc hàng lớn nhất miền Trung, với khoảng 730 triệu m3 nước, được thiết kế cao hơn vùng hạ lưu khoảng 100 m. Những bức hình đăng trên báo chí mấy tuần nay cho thấy nhiều vết nứt lớn, nước tuôn tràn xối xả. Ngoài ra còn có vô số vết nứt nhỏ, từ đó nước rò rỉ thấm qua thân đập từ cuối năm rồi. Nếu không may đập vỡ, đó sẽ là một quả bom nước 730 triệu tấn thổi bay sinh mạng và nhà cửa của 40.000 người dân toàn huyện Bắc Trà My, chưa kể hàng nghìn hộ dân ở các huyện Tiên Phước, Hiệp Đức, Thăng Bình, Nông Sơn có dòng Sông Tranh 2 chảy qua đổ ra sông Thu Bồn cũng bị ảnh hưởng. Vậy mà chủ đầu tư Dự án Thủy điện Sông Tranh 2, trong công văn ngày 19-03, vẫn ngang nhiên khẳng định: "Công trình thủy điện ST 2 vẫn hoạt động ổn định và an toàn". Gần đây nhất, hôm 23-03, Cục trưởng Cục Giám định Nhà nước về chất lượng công trình thuộc Bộ Xây dựng, trả lời phỏng vấn của Đài Truyền hình và TTXVN, vẫn mạnh miệng tuyên bố: "Tôi có thể khẳng định là đập vẫn đảm bảo an toàn, kể cả sau khi xảy ra một số trận động đất kích thích thời gian qua tại vị trí xây dựng. Qua kiểm tra, không phát hiện những dấu hiệu bất thường của công trình"!?! Nhiều nhà khoa học đã đề nghị đập hãy xả hết nước để kiểm tra toàn diện, dán màn chống thấm và sửa chữa các vết nứt, nhưng xem ra vì sợ mất lợi nhuận nếu ngừng phát điện, nên đề nghị chỉ lý này đến nay vẫn bị những kẻ trách nhiệm bỏ ngoài tai!

**GIẢI NHẬN QUYỀN
VIỆT NAM 2008
GIẢI TRUYỀN THÔNG
LIÊN MẠNG 2011**

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01 ► **Những quả bom chờ nổ!!!**
- Trg 03 ► **Lời kêu gọi 2 và 3. Khế ước “6 tháng” với nhân dân VN.**
-Nhóm Người Việt Vì DT Việt.
- Trg 06 ► **Cộng sản đàn áp Mục sư Tin lành Nguyễn Công Chính.**
-Giáo hội Liên hữu Lutheran.
- Trg 08 ► **Nhà cầm quyền CSVN lấy cớ vi phạm chính trang để sách...**
-Phòng Thông tin Phật giáo QT.
- Trg 09 ► **Phái đoàn điều tra án phóng chân phước cho ĐHY Nguyễn...**
-Nữ Vương Công Lý.
- Trg 10 ► **Cao Đài Quốc doanh định cưỡng chiếm Thánh thất An...**
-Lê Minh Châu.
- Trg 11 ► **Đạp đổ huyền thoại HCM.**
-Ls Nguyễn Hữu Thống.
- Trg 14 ► **Quận đau với Côn Dâu - Tháng Tư Đen (thơ).**
-Đỗ Xuân Quế-Ngô Minh Hằng
- Trg 15 ► **Kiến nghị và cảnh báo: Nhà cầm quyền CSVN tiến hành...**
-Trần Tinh Lê.
- Trg 16 ► **Thực chất vụ bán 49% cổ phần nhà máy lọc dầu D. Quất.**
-Phan Châu Thành.
- Trg 17 ► **“Bom” nước không lồ chờ nổ: cảnh báo của Nv V.T.Hào...**
-Lê Tùng Châu.
- Trg 18 ► **Mẹ Việt Nam đang cài bom nổ chậm khắp người.**
-Tô Hải.
- Trg 20 ► **Từ một vụ nút đập thủy điện.**
-Song Chi.
- Trg 21 ► **Ai đứng đằng sau vụ cấm báo Thanh Niên tổ chức tri ân...**
-Định Nguyễn.
- Trg 23 ► **Khi đất là của Đảng.**
-Trần Khải.
- Trg 25 ► **Đơn khiếu nại UBND Tiên Lãng chống lại kết luận của...**
-Nguyễn Thị Thương.
- Trg 27 ► **Đồng đơn tố cáo và yêu cầu Quốc hội lên tiếng v/v công an...**
-Quang Phục+Kim Tiến...
- Trg 30 ► **Xuất khẩu lao động Việt Nam: lời hơn cả buôn ma túy.**
-Lê Diễn Đức.

**CỰC LỰC PHẢN ĐỐI PHIÊN
TÒA BẮT CÔNG VÀ BẢN ÁN
MAN RỢ ĐỐI VỚI MS
NGUYỄN CÔNG CHÍNH**

3- “Loạt bom hạt nhân” từ 16 lò phản ứng mà nhà cầm quyền dự định xây xong trước năm 2030, phần lớn tại Ninh Thuận, nhờ các chuyên gia và thiết bị của Nga và Nhật, bắt chước thảm họa nổ nhà máy điện nguyên tử Chernobyl của Nga năm 1986 và nhà máy điện nguyên tử Fukushima của Nhật năm rồi. Gọi đây là loạt bom hạt nhân vì theo lời Tiến sĩ Nguyễn Khắc Nhẫn, chuyên gia lâu năm trong ngành, nguyên Cố vấn Nha Kinh tế - dự báo - chiến lược ở Paris, giáo sư Viện Kinh tế - chính sách năng lượng và Đại học Bách khoa Grenoble (Pháp): *“Hạt nhân Fukushima-Daiichi hay Hiroshima, Nagasaki cũng là một. Phóng xạ giết người của bom nguyên tử hay của lò điện hạt nhân cũng vẫn là một. Những tâm lò phản ứng điện hạt nhân nóng chảy kia đã và đang làm bao trái tim của thường dân và trẻ em vô tội tan nát, nguyên nhân của bao cuộc sống điều đưng, đau thương”*. Ý thức được thảm họa này, các nước Âu châu và Bắc Mỹ đã lên chương trình xóa sổ điện hạt nhân, Nhật Bản chỉ còn 1 trên tổng số 54 lò phản ứng hoạt động. Thế mà “Việt Nam lại đang có một chương trình điện hạt nhân “tham vọng vào loại bậc nhất trên thế giới” với giấc mơ điện hạt nhân “đâm hoa đua nở” trong lúc thế giới thì đang lo ngại tìm giải pháp thay thế chúng” (New York Times, 01-3-2012). Tham vọng lớn như thế nhưng lại chưa tập hợp được một đội ngũ chuyên gia cần thiết cho việc khai thác, điều chỉnh mà phải bắt đầu từ số không. Thời hạn lại quá ngắn để có thể lập một tổ chức quản lý khả tín, đặc biệt trong một đất nước có tiếng đày nạn tham nhũng, thừa thối vô trách nhiệm, vắng sự minh bạch công khai và thiếu các tiêu chuẩn an toàn, nên nguy cơ xảy ra một kịch bản như ở Chernobyl và Fukushima là rất lớn. Ngoài thảm họa môi trường, đó cũng là một thảm họa tài chính theo lời Tiến sĩ Phùng Liên Đoàn, một chuyên gia nguyên tử thượng thặng khác đang làm việc tại Mỹ: *“Các nhà máy ĐHN rất đắt tiền, phải kế hoạch cả 10, 15 năm thì mới xây xong, và khi điều hành thì có rất nhiều rủi ro là nhà máy nằm chết không tạo điện. Khi nhà máy nằm chết thì ta vẫn phải trả nợ tiền vay. Nước Việt Nam còn rất nghèo.... Đối với ngân sách của ta, 10-20 tỉ USD là rất lớn, cần phải đi vay mượn”*.

4- Những quả bom nổ chậm khác: Không cần nói thì ai cũng biết chúng đang nằm nơi các đồn công an dày đặc trên khắp đất nước. Từ mấy năm nay, số nạn nhân bị lực lượng “chỉ biết còn đảng còn mình”, “kiêu binh thời đảng trị” này ngày một gia tăng. Thê thảm nhất là một đảng họ bị tra tấn đến vong mạng chỉ vì những nguyên cớ rất nhỏ nhặt (ngồi xem đánh bạc, không đội mũ bảo hiểm, gây lộn xộn trên đường, xích mích với cảnh sát, có thư tố cáo nặc danh...), đảng khác lại bị công an vu cáo là tự đập đầu vào vách, tự treo cổ lên xà nhà... và rồi hầu hết mọi vụ án đều chìm xuống, mọi thủ phạm đều ung dung ngoài vòng pháp luật hay chỉ bị xử phạt rất nhẹ. Loại bom nổ chậm nữa đang nằm trên Biển Đông, từ bàn tay lũ hải tặc Tàu, lũng lảng trên đầu các ngư dân Việt vô tội, treo lên bằng sợi chỉ là lời tuyên bố hết sức vô trách nhiệm, khó tưởng tượng nổi của thứ trường bộ Quốc phòng Việt cộng: “Ngư dân bị tàu lạ ngăn cản, cướp bóc, giết chết là vấn đề dân sự; quân sự không can thiệp!”. Quả bom đó hiện đe dọa cuộc sống của hàng triệu ngư dân và hàng trăm nhà máy thủy sản, đã đe dọa sinh mạng của hàng ngàn ngư dân lâm nạn Tàu tặc gần cả thập niên rồi, và đang đe dọa tài sản lẫn gia đình của 21 ngư dân Lý Sơn, Quảng Ngãi bị bắt hôm 21-03 gần quần đảo Hoàng Sa, vốn bị xử phạt mỗi người 70.000 nhân dân tệ, tức hơn 200 triệu đồng Việt Nam! Cuối cùng là quả bom tài chính vốn đang làm vỡ tung các đại tập đoàn công nghiệp với những món nợ khổng lồ, làm 30% công ty phá sản và 200.000 doanh nghiệp sập tiệm (Việt Báo 26-03-12), kéo theo sự sụp đổ nay mai của nền kinh tế Việt Nam.

Ai tạo ra những quả bom nổ chậm đang đe dọa cuộc sống toàn dân và phá hủy tương lai đất nước ấy? Hỏi tức là đã trả lời!

BAN BIÊN TẬP

Dự án tham những điện nguyên tử (Babui-Danchimviet.info)

LỜI KÊU GỌI 2 LỜI KÊU GỌI 3

KHÉ ƯỚC "6 THÁNG" VỚI NHÂN DÂN VIỆT NAM

.....*Nhóm Người Việt Vì Dân Tộc Việt 03-2012*.....

LỜI KÊU GỌI SỐ 2 (về DÂN OAN)

Kêu gọi đảng Cộng sản Việt Nam hãy dừng tay cướp đất của đồng bào và thành khẩn ăn năn trước Dân Oan VN.

Kính thưa Đồng bào Việt Nam trong và ngoài Nước,

Kính thưa cộng đồng Dân Oan Việt Nam,

Cùng những người Cộng sản Việt Nam ở các cấp cao: Bộ Chính trị, các Ủy viên trung ương đảng.

Cùng những chỉ huy cấp cao bộ đội, công an tại VN.

Dân Oan Việt Nam là ai?

Sau năm 1975, lần đầu tiên trong sử Việt đã có thêm một từ ngữ kỳ lạ: Dân Oan.

Dân Oan, chữ dùng để chỉ những nông dân, những cư dân, bị các cấp chính quyền địa phương trên khắp các tỉnh thành Việt Nam từ Nam chí Bắc cướp đất, đoạt đất, dù là đất canh tác đối với nông dân hay thổ cư đối với cư dân ở đô thị, dưới đủ mọi luận điệu, chiêu bài hoa mỹ như thu hồi đất phục vụ quy hoạch, dự án, mở rộng hay tái định cư v.v... Nhưng thực tế là để bán lại cho các tập đoàn địa ốc hay cá chủ đầu tư, doanh nghiệp ngoại quốc... để hưởng lợi chênh lệch lên tới gấp cả ngàn lần với số tiền đền bù cho dân chúng!

Dân Oan bị các cấp chính quyền này dùng "lợi thế nhà nước", bao che cho nhau, hoặc câu kết với các băng đảng du đảng cướp giật "xã hội đen"... để chiêu dụ, hòa hoãn, đe dọa dân lành hoặc lăm khi nạn nhân bị đối xử bằng biện pháp quân sự như đối với kẻ thù ngoại xâm (như vụ "cưỡng chế" đằm nuôi thủy sản của gia đình ông Đoàn Văn Vươn ở Tiên Lãng Hải Phòng là một trưng dẫn không thể chối cãi)... trong một mục đích duy nhất: cưỡng đoạt cho bằng được diện tích đất mà họ muốn chiếm đoạt, bất chấp luật pháp của chính Việt Nam, bất chấp đời sống của đồng bào sau khi mất đất sẽ ra sao, sẽ ảnh hưởng đến an ninh xã hội và cân bằng kinh tế xã hội thế nào...

Ai tạo ra Dân Oan?

Đó là những đảng viên cán bộ nhà nước đủ mọi cấp, vì chỉ có họ mới có

thể "tự ra luật" tại các địa phương.

VN là một nước nông nghiệp lạc hậu kéo dài. Cho dầu đã "mở cửa" từ 1986 tới nay nhưng do cố nín giữ đặc quyền đặc lợi cho thiểu số đảng viên của mình bất chấp đại đa số đồng bào, nên chủ trương của đảng CSVN là "đổi mới" bằng lối lẽ bên ngoài, còn thực chất bên trong vẫn giữ chính sách kinh tế kiểm soát lạc hậu, độc đoán và bế tắc từ thời chiến tranh 1954-1975, mặc cho đã tiến của nhân loại đã biến đổi theo chiều hướng sáng lạn và đào thải thích ứng với những tiến bộ như vũ bão.

Mở cửa, thực chất chỉ để thu hút tiền của từ tư bản ngoại quốc đổ vào Việt Nam tìm nhân công và phí dịch vụ rẻ. Hành vi này chẳng khác nào tiếp tay cho tư bản ngoại bang bước vào hút máu dân mình.

Chính sách này chỉ để thủ lợi cho 1 thiểu số nhỏ, đã khiến cho đa số dân chúng cũng như đảng viên cán bộ nhà nước vẫn nghèo như xưa, do đó họ rất thêm khát tiền bạc của cải cho dù thủ đắc từ bất cứ nguồn nào, bằng bất cứ thủ đoạn tàn ác bất nhân nào họ cũng không từ nan.

Ngoại trừ một thiểu số rất nhỏ ở thượng tầng quyền lực là trở nên "giàu có" một cách đê hèn, tạm bợ và bất nhân nhờ có cơ hội tư túi, tham nhũng, hối lộ, mua quan bán tước, mua bóng bán lọc... và làm giàu từ ĐẤT, còn lại, đại đa số người dân Việt Nam dù có ở trong đảng Cộng sản hay không đều nghèo túng.

Nhưng số nhỏ ban đầu nói trên ngày càng lan rộng và cho đến thời điểm 2012 này, người ta có thể quan sát lượng Dân Oan khổng lồ và đa dạng từ khắp các tỉnh thành hiện tại để suy ra lượng đảng viên, cán bộ cướp đất của dân cũng tăng lên nhiều ra sao về số lượng cũng như đa dạng nạn nhân từ các địa phương... Đó là một sự thực hiển nhiên.

Lời kêu gọi:

Lượng Dân Oan tích tụ trong 36 năm qua ngày càng tăng lũy tiến, và cho đến nay, gần 3 tháng sau vụ Đoàn Văn Vươn, theo quan sát của chúng tôi, NVVDTV, thì tình hình bất ổn toàn quốc trở nên cực đại do tính chất bất công oan khuất lan rộng vượt mức kiểm soát, cũng như lượng Dân Oan tăng vọt đột biến ngoài tiền

liệu... sẽ dẫn Việt Nam đến một tình trạng khủng hoảng khó lường và phát sinh một biến động xã hội, chính trị... trọng đại mà bất cứ ai có tri thức, có trọng trách và trách nhiệm cho mệnh dân vận nước không thể nhắm mắt làm ngơ tự dối mình, cho dù đó là kẻ đang nắm quyền điều hành đất nước là đảng Cộng sản VN hiện tại hoặc như chúng tôi là tập hợp những trí thức nặng lòng với tiền đồ dân tộc đang đứng ở bên ngoài! Vì thế,

A- Chúng tôi kêu gọi các Ủy viên Bộ Chính trị ĐCSVN cùng toàn thể các đảng viên CS:

- Bước 1: Hãy suy nghĩ kỹ, dùng lợi thế quyền lực sẵn có của mình, bắt đầu một tiến trình chặn đứng đảng viên của mình gây thêm tội, chấm dứt nhanh chóng nỗi oan khổ bị cướp đất người dân Việt Nam vốn đã quá nghèo khổ khốn khó sau chiến tranh và kinh tế lạc hậu của chủ nghĩa Cộng sản. Hiện đồng bào Việt Nam chỉ còn đất là phương tiện nuôi thân và là chốn nương thân cuối cùng.

- Bước 2: Bộ Chính trị ĐCSVN hãy có một chương trình hành động thực tiễn, hoàn trả tuân tự toàn phần hoặc từng phần những đất mà cán bộ đảng viên CS tại các địa phương đã đoạt của dân.

Chỉ cần thực hiện thứ tự 2 bước trên, lập tức tình trạng căng thẳng đối đầu giữa dân chúng và chính quyền đầy áp lực xã hội khó kiểm soát hiện nay sẽ dần dà giảm áp.

Sau đó, nếu các thực hiện của ĐCSVN thật sự thực chất và thành khẩn, thì đây sẽ là tín hiệu tốt cho một tiền đề đồng thuận giữa nhà nước và nhân dân trong các bình diện khác. Kết quả chắc chắn sẽ đến là uy tín của đảng CS sẽ tăng lên trông thấy.

B- Trong tinh thần hiệp thông và đồng hành với cộng đồng Dân Oan Việt Nam, chúng tôi xin kêu gọi:

1- Đồng bào Dân Oan Việt Nam hãy đoàn kết và tinh táo và bền chí trước cuộc đấu tranh này. Công bằng và Tự do chỉ đến khi chúng ta chịu chiến đấu gian khổ. Từ một "tập thể" nhỏ nhoi địa phương của hàng chục năm về trước, nay Chúng ta đã là một tập hợp lớn có lẽ phải, có chính nghĩa và có thế lực khả dĩ ảnh hưởng đến dư luận trong cũng như ngoài nước. Nếu chúng ta không bền bỉ đòi công bằng cho mình thì cuộc sống chúng ta cũng chẳng còn chốn dung thân.

2- Chúng tôi, NVVDTV sẽ sát cánh bên cạnh đồng bào trong cuộc đấu tranh cho công bằng và lẽ phải này. Chúng tôi sẽ thu thập thông tin, thực hiện những phân tích, bình luận và cập nhật mọi diễn biến... đến đồng bào trong nước đang bị bưng bít

thông tin và tung hô thực trạng ra cho dư luận quốc tế để chúng ta có thêm đồng minh trong cuộc tranh đấu này.

3- Nếu chúng tôi được đồng bào tín nhiệm điều hành guồng máy quốc gia trong cuộc bầu cử công bằng ở một Việt Nam hậu Cộng sản, thì đất đai sẽ là chính sách quan trọng hàng đầu của chúng tôi, và quyền tư hữu bất khả xâm phạm sẽ là quyền tối thượng của công dân trong một xứ sở tự do dân chủ.

Chúng tôi cũng kêu gọi toàn thể lực lượng Công an và Bộ đội, toàn thể cán bộ trong bộ máy công quyền CS hãy ý thức tình trạng cực kỳ bế tắc của đất nước hiện nay, vì thế hãy dừng mọi sự tiếp tay cho các thế lực đang ra sức làm giàu bằng cách cướp đất của dân!

Chúng tôi cũng kính đề nghị các Tổ chức Dân chủ, quý Chức sắc các Tôn giáo hướng dẫn các Tín đồ Tôn giáo mình... hãy góp tiếng cùng chúng tôi và đồng hành cùng cộng đồng Dân Oan Việt Nam

Trong tình thần kêu gọi và cảnh báo một cách ôn hòa về một biến động bất ổn có thể dẫn tới khủng hoảng xã hội mới sắp xảy ra cho đất nước đã quá đau thương bế tắc, Nhóm Người Việt Vì Dân Tộc Việt chúng tôi thiết tha mong mỗi tất cả quý vị hãy bình tâm suy nghĩ và cùng lòng lên tiếng, hành động cùng chúng tôi trong mục tiêu vì nước vì dân.

Xin chân thành cảm ơn!

21-03-2012

Nhóm NVVDTV

LỜI KÊU GỌI SỐ 3

(về KINH TẾ):

Hỡi công dân Việt Nam, đã đến lúc tất cả chúng ta phải đứng lên!

Ai cũng biết, nếu đất nước càng ngày càng suy yếu, cuộc sống càng ngày kiệt quệ thì khả năng bị Hán hóa càng lớn và khả năng mất nước càng cao.

Cuộc sống hiện tại của chúng ta là:

1- Lạm phát vừa dịu xuống thì giá cả lại tăng cao làm cho lạm phát trở lại khốc liệt hơn,

2- Bão giá tại các siêu thị, chợ khiến các mặt hàng nhu yếu phẩm hàng ngày như thịt, cá, đường, sữa, nước mắm, gạo đều tăng.

3- Xăng tăng 10% tháng 3 năm 2012 và sẽ còn tăng nữa.

4- Điện đang chuẩn bị tăng 5%.

5- Gas tăng 20% tháng 3-2012.

6- Bảo hiểm y tế sẽ tăng vì bệnh viện hết kinh phí nhưng chất lượng phục vụ giảm,

7- Thuế bảo trì đường của Đỉnh La Thăng 500.000 đồng/mỗi xe gắn máy/năm trong thời đại bão giá càng làm cho cuộc sống thêm khó khăn, khốn đốn.

8- Ngân hàng mất thanh khoản, phải chờ sát nhập để giải quyết nợ xấu. Lãi suất huy động giảm 1% từ 14% còn 13% nhưng lãi suất cho vay vẫn còn từ 19% đến 22%. Mức lãi suất này không chấp nhận được với bất cứ doanh nghiệp nào.

9- Bất động sản (BDS) tê liệt từ tháng 2 năm 2011 khi có nghị quyết 11, cho đến nay vẫn tối tăm cho dù có vài giải pháp chấp vờ không chấp nhận được với ngay cả giới BDS.

10- Thị trường chứng khoán tạo đầy rủi ro, là nơi để các lãnh đạo CS, tư bản đồ tào túng nền kinh tế. Hiện giờ đang được giữ ở mức tăng trưởng giả tạo để tạo tâm lý ổn định nhằm chiêu dụ những người nhẹ dạ đầu tư.

11- Doanh nghiệp Nhà nước (DNNN) hút nhiều nguồn thanh khoản của doanh nghiệp tư nhân (DNTN) nên DNTN khô máu phải phá sản trong khi Chính phủ phát hành trái phiếu hàng chục ngàn tỉ để tiếp sức cho DNNN. Điều này sẽ làm cho lạm phát càng tăng, kéo theo giá cả tăng mà đồng lương không có.

12- Hơn 100.000 doanh nghiệp tư nhân đã đóng cửa từ năm 2011, số doanh nghiệp tiếp tục đóng cửa sẽ còn tăng nữa vì thiếu vốn, thiếu nguyên liệu đầu vào. Chính Nhà nước còn nói rõ là các doanh nghiệp (tư nhân) phải tự lo.

13- Việc đóng cửa doanh nghiệp (với bình quân 20 người/DN) sẽ kéo theo hàng triệu người thất nghiệp.

14- Suy thoái từ tháng 9 năm 2011 và có viễn ảnh sẽ kéo dài 7 năm (vì lạm phát trở lại do bơm tiền quá sớm) tức là chấm dứt năm 2018. Ai sẽ là nạn nhân trong cơn bão táp kinh tế do kết quả điều hành KT sai lầm và tham nhũng của chính phủ CS Việt Nam này?

15- Giới nông dân, công nhân, diện chính sách với đồng lương cố định là thành phần gánh chịu nặng nhất trong cuộc suy thoái 7 năm này.

Ngoài các vấn nạn KT trên, chúng ta còn phải đối mặt hàng ngày với:

16- Tham nhũng tràn lan khắp mọi góc ngách, từ công an đường phố đến cán bộ chính quyền các cấp.

17- Các dịch vụ của nhà nước mà nhân dân đáng ra phải được hưởng, chỉ còn dành cho kẻ có tiền và có thân thế trong xã hội.

18- Nạn công an hành hung người dân và sự bất ổn của xã hội đã tạo ra một môi trường sống đầy bất trắc mà không ai có thể biết trước chuyện gì

sẽ xảy ra cho bản thân mình.

19- Nạn cường hào ác bá, bất chấp luật pháp, cướp đất lan tràn khắp 64 tỉnh thành.

20- Dân oan khiếu kiện tràn lan ngày càng nhiều. Khi nào thì sẽ tới phiên mình?

21- Môi trường sống ô nhiễm trầm trọng ảnh hưởng cuộc sống hôm nay và con cháu chúng ta mai sau.

Đã đến lúc

Chúng ta không còn chịu đựng được nữa, đất nước này không còn chịu đựng nổi nữa.

Đã đến lúc chúng ta, mỗi người con dân nước Việt trong và ngoài nước phải nói lên tiếng nói của mình. Đất nước và Nhân dân chúng ta không cần cái “xã hội chủ nghĩa” ma quỷ, cái “lý tưởng Cộng sản” không tưởng và diệt chủng.

Cái chúng ta cần hôm nay chính là cuộc sống tự do, bình yên và ấm no trong khi cái XH mà ĐCS đã lợi dụng xương máu cha ông, xương máu chúng ta xây dựng nên hiện nay chỉ để đem lại lợi ích cho một nhóm người của Đảng.

Chúng ta cũng không còn tin những lời hứa của ĐCS nữa. Những sai lầm của ĐCS kéo theo những sai lầm khác, thế hệ trước đã bị phản bội, thế hệ chúng ta bị lừa gạt, nếu ĐCS còn tiếp tục cầm quyền thì tương lai thế hệ con cháu chúng ta sẽ như thế nào?

Một tội lớn nữa của ĐCS Việt Nam là: hết lần này đến lần khác đem chủ trương “Hán hoá” ra thử thách Nhân dân dù cho tới nay chúng chưa thành công, nhưng với tư tưởng “thuộc Hán” đó và với quyền lực trong tay, sẽ có ngày Việt Nam bị “Hán hoá” mà chúng ta không biết gì.

Ngư dân ta bị Trung Quốc hiếp đáp, bắt bớ đòi tiền chuộc mà chúng ta không thể làm gì. Đất nước bị mất nhiều địa danh, biển, đảo mà chúng ta chỉ biết cúi đầu chịu nhục.

Đã đến lúc:

- Chúng ta không muốn bị làm con vật thí nghiệm cho một chủ thuyết chính trị nữa.

- Chúng ta không muốn vận mạng mình suốt đời bị người khác nắm giữ và điều khiển nữa.

- Chúng ta muốn nói, suy nghĩ, hành động theo ý mình chứ không cần ai cưỡng chế hay nói thay.

- Chúng ta muốn con cháu chúng ta nhớ ơn chúng ta như chúng ta nhớ ơn tiền nhân chứ không phải nguyên rủa chúng ta.

Vì thế, Nhóm Vì Dân kêu gọi mỗi người dân hãy là một chiến sĩ, đừng sợ hãi nữa, đừng trông chờ lãnh tụ từ trên trời rơi xuống, đừng phó mặc,

tương mọi chuyện rồi sẽ qua đi; mọi người hãy chuẩn bị tinh thần và hành động cho một cuộc đấu tranh vĩ đại cho Đất nước chúng ta, cho con cháu chúng ta và chính cho chúng ta.

Xin hãy sẵn sàng.

Thay mặt Nhóm NVVDTV
25 tháng Ba 2012
Châu Xuân Nguyễn

KHÉ ƯỚC "6 THÁNG" VỚI NHÂN DÂN VIỆT NAM

Chúng tôi, Nhóm Người Việt Vi Dân Tộc Việt, gọi tắt là Nhóm Vi Dân, trân trọng tuyên bố với toàn thể đồng bào trong và ngoài nước:

Xét vi: Hiện nay tình hình đất nước rất nguy ngập: bên ngoài thì Trung cộng (TC) lấn le tiến chiếm đất đai, biển đảo mà tập đoàn cầm quyền hiện nay chấp nhận nô lệ TC để được tiếp tục cầm quyền, hưởng lợi; trong nước thì đời sống ngày càng khó khăn vì chính sách kinh tế không hiệu năng, sai lầm, chỉ làm lợi cho cá nhân gia đình, nhóm lợi ích; lương thực, thực phẩm thì độc hại, thiếu vệ sinh, trong khi hệ thống y tế thì tồi tệ; giáo dục thì dối trá; xã hội băng hoại chưa từng có trong lịch sử Việt Nam.

Xét vi: Đảng CSVN là nguyên nhân gốc rễ của tình trạng đất nước bị đất hiện nay và là rào cản của phát triển kinh tế và tiến bộ xã hội. Vì tương lai dân tộc, đã đến lúc, chúng ta phải loại bỏ vật chướng ngại đó!

Xét vi: Hiện nay, chúng tôi có những thân hữu trong các định chế tài chính quốc tế như Ngân Hàng Thế Giới (World Bank - WB), Quỹ Tiền Tệ Quốc Tế (International Monetary Fund - IMF), Ngân Hàng Phát Triển Á Châu (Asian Development Bank - ADB) và tại một số quốc gia dân chủ, sẵn sàng cộng tác, hỗ trợ thiết lập và củng cố các định chế quốc gia nhằm xây dựng một nước Việt Nam dân chủ, tự do, công bằng với một chính phủ trung thực, thanh liêm và minh bạch, không bị chỉ trích liên tục về vi phạm nhân quyền như chính quyền độc tài Cộng sản hiện nay.

Với tâm nguyện đóng góp vào việc xây dựng một xã hội nhân bản, dân chủ, tự do, hậu Cộng sản, chúng tôi cam kết sẽ tiến hành những nỗ lực sau đây trong 6 tháng kể từ khi chế độ Cộng sản chấm dứt ở Việt Nam và được đồng bào ủy nhiệm việc điều hành đất nước trong giai đoạn chuyển tiếp từ độc tài sang dân chủ:

1- Long trọng tuyên cáo cùng đồng bào và cộng đồng thế giới rằng Việt Nam trở thành một quốc gia theo thể chế dân chủ trong cộng đồng thế giới, cam kết tôn trọng và thực thi

Tuyên ngôn Phổ quát Nhân quyền của Liên Hiệp Quốc và các Công ước Quốc tế liên hệ.

2- Chính phủ chuyển tiếp sẽ giải tán Quốc hội hiện hành và xóa bỏ những điều luật vi phạm nhân quyền của nhân dân Việt Nam như các điều 4, 79, và 88 của Hiến pháp 1992. Trả tự do ngay cho các tù nhân lương tâm do bất đồng chính kiến, và tạo điều kiện để họ tham dự sinh hoạt chính trị dân chủ càng sớm càng tốt. Bãi bỏ kiểm duyệt báo chí và tôn trọng tự do thông tin của nhân dân.

Chính phủ chuyển tiếp sẽ chuẩn bị thực bầu cử Quốc hội lập hiến trong vòng 6 tháng. Quốc hội mới sẽ soạn thảo Hiến pháp quy định rõ ràng những nguyên tắc của một chính thể dân chủ trên cơ sở tam quyền phân lập. Các nhiệm kỳ QH (lập pháp) sau đó sẽ dựa trên Hiến pháp soạn ra các đạo luật thích hợp để thể chế hóa sự tôn trọng, bảo đảm và bảo vệ các quyền tự do tư tưởng, ngôn luận, tôn giáo, báo chí, hội họp, và lập hội.

3- Thành lập Sở An sinh Xã hội để chăm sóc những đồng bào nghèo khổ nhất như người già, trẻ em phải ăn đi ăn xin, bán vé số, v.v... Trước nhất thành lập Quỹ Xã hội để trợ cấp ngay những gia đình nghèo đông con, đồng bào sắc tộc thiểu số túng thiếu, để tất cả trẻ em phải được đi học.

4- Công chức trong chính quyền cũ được lưu nhiệm với điều kiện tuân thủ hai nguyên tắc căn bản là "Trung thực" và "Liêm chính." Thủ tướng sẽ ký sắc lệnh công bố rõ ràng trách nhiệm và quyền lợi của công chức.

Bãi bỏ các chức vụ liên quan đảng phái và các tổ chức đoàn thể ngoại vi trong mọi tổ chức. Thủ tướng sẽ cấp tốc ban hành những sắc lệnh bảo đảm các quyền tự do căn bản như báo chí, ngôn luận, hội họp, biểu tình, v.v...; nghiêm cấm và xử phạt nặng nề tất cả những hình thức những lạm quyền thế, hối lộ và nhận hối lộ, trộm cướp, giết người, xâm phạm thân thể người khác; khuyến khích tự do kinh doanh; bảo vệ quyền tư hữu, môi sinh, sức khỏe và phúc lợi của nhân dân nhất là trong lãnh vực giáo dục và y tế.

Những quan chức đã có hành vi bất người bất hợp pháp, bất bớ và hành hạ tù nhân lương tâm của chế độ; cường hào ác bá, nhân viên công lực và viên chức chính phủ lạm dụng quyền hạn, tham nhũng, có tội với dân đều sẽ bị truy cứu trách nhiệm hình sự trong phạm vi quốc nội và quốc tế.

5- Nghiêm cấm mọi hình thức phân biệt đối xử trong sinh hoạt xã hội về phương diện chủng tộc, tôn

giáo, sắc tộc, giới tính, giai cấp, thành phần xã hội. Song song với việc cải tổ kinh tế và xã hội, đưa cải cách giáo dục lên ưu tiên hàng đầu và lâu dài của quốc gia. Việc cải tổ giáo dục sẽ được thực hiện theo 3 tiêu chí: Nhân bản, dân tộc và khai phóng. Vận động các đối tác ngoại giao, kinh tế hỗ trợ việc đào tạo và phát triển ngành nghề qua những chương trình như thực tập sinh, công việc mùa hè, v.v...

6- Cải tổ các công ty quốc doanh để cạnh tranh hiệu quả và đảm bảo hiệu năng hoạt động, đồng thời nhanh chóng cổ phần hóa để hướng tới nền kinh tế thị trường đúng nghĩa. Khuyến khích các doanh nghiệp nhỏ và vừa phát triển qua các chương trình ưu đãi về tài trợ và vốn hóa có điều kiện. Vận động các đối tác kinh tế và các định chế tài chính quốc tế như Ngân Hàng Thế Giới, Quỹ Tiền Tệ Quốc Tế, Ngân Hàng Phát Triển Á Châu, v.v... hỗ trợ việc cải tổ kinh tế thành nền kinh tế thị trường.

7- Thành lập Hội đồng Quốc gia nghiên cứu giải quyết các oan ức của nông dân về đất đai với các chương trình bồi thường công bằng và hợp lý, trả lại cho nông dân đất đai bị trưng thu không bồi thường thỏa đáng; tái thẩm định các công trình lớn để khẳng định hiệu quả kinh tế và ngưng trưng dụng đất cho các dự án công cộng.

8- Quân đội và cảnh sát sẽ trở về vai trò truyền thống là những tổ chức phi chính trị có chức năng bảo vệ tổ quốc và duy trì an ninh, trật tự. Các sinh hoạt kinh tế của quân đội và cảnh sát tạm thời được đặt dưới sự điều hành của nhân viên chính phủ trong khi chờ đợi được tư nhân hóa.

9- Thanh tra và kiểm toán độc lập khẳng định tình trạng tài chính, ngân khố của quốc gia và công bố trước quốc dân. Thành lập Ủy ban Thu hồi Tài sản Quốc gia và làm việc với các định chế tài chính quốc tế để thu hồi các tài sản đã bị tham nhũng đánh cắp, biển thủ, tích tụ bất hợp pháp. Tất cả tài sản thu hồi sẽ được trả lại cho dân hoặc sung vào công quỹ.

10- Tái xét những hiệp ước với nước ngoài; những hiệp ước không được ký kết trên cơ sở bình đẳng sẽ bị hủy bỏ. Ngưng toàn bộ chương trình "xuất khẩu lao động" và "kết hôn với người nước ngoài" để đảm bảo nhân phẩm Người Việt được tôn trọng trong khi chờ đợi Quốc hội soạn thảo các đạo luật thích hợp.

Hải ngoại ngày 25-03-2012

Thay mặt Nhóm Vi Dân
Châu Xuân Nguyễn

*****

Cộng sản đàn áp Mục sư Tin lành Nguyễn Công Chính

BBC-Giáo hội Liên hữu Lutheran 26-03-2012

MỤC SƯ NGUYỄN CÔNG CHÍNH BỊ 11 NĂM TÙ BBC 26-03-2012

Tòa án Gia Lai vừa xử Mục sư Tin lành Nguyễn Công Chính 11 năm tù giam vì tội Phá hoại chính sách đoàn kết dân tộc theo Điều 87 Bộ luật Hình sự.

Mục sư Chính, 43 tuổi, bị bắt từ tháng 4/2011, tức là gần một năm nay, mà cho tới giờ mới được mang ra xét xử.

Bà Trần Thị Hồng, vợ ông cho BBC hay phiên tòa của ông không có mặt luật sư bào chữa.

Đài Tiếng Nói Việt Nam khi đưa tin nói phiên tòa được mở công khai, nhưng bà Hồng nói công an canh gác cẩn mật xung quanh và bản thân bà, với tư cách vợ ông Chính, phải "đấu tranh rất dữ dội" mới được vào bên trong.

"Chỉ có chủ tọa phiên tòa, đại diện Viện Kiểm sát và hội thẩm nhân dân, chứ ngay cả luật sư do tòa chỉ định cũng không có nên chồng tôi phải tự biện hộ."

Bà Trần Thị Hồng nói gia đình sẽ làm thủ tục kháng án trong vòng 15 ngày quy định "như yêu cầu của chồng tôi gửi từ trong tù ra", nhưng hiện đang phải tìm kiếm luật sư.

Mục sư Nguyễn Công Chính bị bắt hôm 28-4-2011 để điều tra tội Phá hoại chính sách đoàn kết, theo Điều 87 Bộ luật Hình sự.

Ông Chính, tên thật là Nguyễn Thành Long, là trưởng Giáo hội Lutheran, một Giáo hội theo Tin lành ở Việt Nam. Trước đó, ông cũng làm trưởng ban truyền giáo của Hội thánh Tin lành Mennonite không được chính quyền cho phép hoạt động.

Giới chức khi đó nói đã "bắt giam đối tượng phản động Nguyễn Công Chính", không nói ông là mục sư mà chỉ cáo buộc ông đã "núp dưới vỏ bọc tôn giáo".

Cáo trạng của tòa hôm 26-3 cũng nói ông Chính đã "liên hệ, cấu kết với các đối tượng cơ hội chính trị trong và ngoài nước lập ra nhiều tổ chức, hội nhóm tôn giáo bất hợp pháp, nhận sự tài trợ của các tổ chức phản động lưu vong và tham gia tích cực vào các tổ chức phản động nhằm chống phá Nhà nước, phá hoại chính sách đoàn kết".

'Đặc biệt nghiêm trọng'

Chủ tọa phiên tòa Lê Văn Hà được Đài Tiếng Nói Việt Nam dẫn lời nói: "Mặc dù đã được nhắc nhở nhiều lần nhưng bị cáo vẫn thực hiện hành vi vi phạm với cấp độ ngày càng nghiêm trọng hơn, gây hại cho đời sống xã hội."

'Hành vi phạm tội' của ông Nguyễn Công Chính cũng bị đánh giá là "đặc biệt nghiêm trọng, gây mất lòng tin của nhân dân đối với Nhà nước, gây bất ổn tình hình an ninh chính trị tại địa phương".

Ông Nguyễn Công Chính, cùng với cây bút Trần Khải Thanh Thủy, năm 2009 đã được Mạng Lưới Nhân Quyền Việt Nam trao tặng giải thưởng Nhân quyền. Nay bà Thủy đã sang Hoa Kỳ định cư.

Mục sư Chính sinh năm 1969 tại Quảng Nam. Năm 1985 ông cùng gia đình lên sinh sống tại vùng kinh tế mới ở Kon Tum. Ông đã từng có thời gian phục vụ trong quân đội.

Hiện mục sư Nguyễn Công Chính trú tại thành phố Pleiku, tỉnh Gia Lai. Vợ chồng ông có bốn con nhỏ.

Ban Tôn giáo Chính phủ vừa có trường ban mới là Trung tướng Phạm Dũng, người từng giữ vị trí Tổng cục trưởng Tổng cục An ninh II, tức cơ quan chuyên trách về an ninh nội địa.

Phát biểu với BBC về bản án mới đối với mục sư Chính, ông John Sifton, Giám đốc về Vận động cho châu Á của tổ chức nhân quyền Human Rights Watch, nói hành động của chính phủ Việt Nam cho thấy Việt Nam "vẫn không tôn trọng tự do tôn giáo".

"Việc kết án mục sư Chính không phải trường hợp cá biệt... Riêng trong năm 2011, ít nhất chín tín đồ Tin lành ở Tây Nguyên lãnh án tổng cộng tới 85 năm tù vì tội Phá hoại đoàn kết dân tộc, trong khi tín đồ các đạo phái khác như Hòa Hảo, Công giáo và Pháp Luân Công cũng bị xử tù hoặc bị kết án chờ ngày ra tòa."

"Bản án dành cho mục sư Nguyễn Quốc Chính một lần nữa chứng minh rằng chính phủ Việt Nam không hề quan tâm tới tự do tôn giáo."

Ủy hội Tự do Tôn giáo Quốc tế Hoa Kỳ mới đây lại đề nghị Bộ Ngoại giao đưa Việt Nam vào danh sách Các quốc gia gây quan ngại về tự do tôn giáo (CPC).

THÔNG CÁO BÁO CHÍ (Phiên tòa sơ thẩm xét xử Mục sư Nguyễn Công Chính, Giáo hội trưởng Giáo hội Liên hữu Lutheran Việt Nam – Hoa Kỳ)

Ngày 26 tháng 3 năm 2012

Kính gửi:

- Ủy ban Nhân quyền Liên Hiệp Quốc.
- Ủy hội Tự do Tôn giáo Quốc tế - Hoa Kỳ (USCIRF).
- Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ.
- Lãnh sự quán Hoa Kỳ tại Việt Nam.
- Ủy ban Vận động CPC.
- Hội Tự do Tôn giáo Quốc tế.
- Các Cơ quan Ngoại giao.
- Quý Mục sư, Truyền đạo Cộng đồng Tin lành.
- Quý Tôn giáo bạn các Dân tộc Việt Nam và Hải ngoại.
- Các Cơ quan Truyền thông, Báo chí, Ngôn luận...

Theo như tin từ phía chính quyền Cộng sản đã đưa, phiên tòa sơ thẩm xét xử Mục sư Nguyễn Công Chính đã diễn ra bắt đầu vào lúc 8g sáng ngày 26-3-2012, phiên tòa đã kết thúc một cách nhanh chóng với vô số vi phạm và bất công từ phía chính quyền Việt Nam. Nhân quyền, dân quyền hoàn toàn không có trong phiên tòa này.

Từ sáng sớm, hàng trăm công an các ngành và dân quân đã phong tỏa các tuyến đường đi đến tòa án tỉnh Gia Lai, không một người lạ nào được tham dự phiên tòa ngoài khoảng 500 cán bộ các ban ngành của chính quyền Gia Lai và vài nhân chứng giả dối được sắp đặt từ trước. Mặt khác, phiên tòa không có luật sư biện hộ và phủ quyết tất cả những yêu cầu về nhân chứng, vật chứng liên quan trực tiếp đến các cáo buộc đến Mục sư Nguyễn Công Chính.

Phiên tòa chỉ xoay quanh các vấn đề như sau:

1- Vụ án Thạch Thanh Nô tại huyện Trà Cú, tỉnh Trà Vinh năm 2009: Theo tòa án thì Thạch Thanh Nô là một Phật tử, sau khi uống rượu và lái xe thì bị té ngã chết. Tuy nhiên, Thạch Thanh Nô là tín đồ của Hội thánh Đấng Christ thật sự, bằng chứng là các thư mời liên quan đến đạo Tin lành mà anh đã tham gia. Cái chết của Thạch Thanh Nô trên đường về nhà sau khi thờ phượng Chúa tại nhà bà Thạch Thị Phay: Thạch Thanh Nô bị chính quyền kích động côn đồ đánh đến chết, sự việc được nhiều người trong Hội thánh làm chứng và tất cả những ai làm chứng đều bị bắt bớ, đánh đập dã man. Hội thánh thì bị đàn áp nặng nề phải chạy trốn khỏi địa phương. Hơn nữa, nhiều tổ chức độc lập quan sát và điều tra rất chi tiết

về sự vụ. Mục sư Chính chỉ đưa ra những thông tin chân thật mà Hội thánh đang gặp phải để bảo vệ Hội thánh.

2- Cáo buộc Hiệp hội Thông công Tin lành các Dân tộc (VPEF) mà Mục sư Nguyễn Công Chính là chủ tịch không được nhà nước công nhận: Không một tổ chức tôn giáo nào tách rời sự khống chế của chính quyền Cộng sản mà được công nhận. Chính cái tên “Hiệp hội Thông công Tin lành các Dân tộc” đã mang ý nghĩa đoàn kết, gắn bó hơn là “chia rẽ đoàn kết các dân tộc” như cáo buộc vi phạm điều 87 bộ luật hình sự. Thực tế cho thấy mọi hoạt động của Hiệp hội Thông công Tin lành các Dân tộc hướng đến mối liên hệ, thông công giữa các Hội thánh Tin lành không phân biệt dân tộc, hệ phái để xây dựng tinh thần hiệp một trong Chúa Jê-sus và hướng đến một xã hội văn minh, dân chủ, công bằng.

3- Chương trình từ thiện dành cho các thương phế binh mà Mục sư Chính tham gia là một hình thức phản động của thể lực lưu vong: Qua chiến tranh, dù thuộc chế độ nào, đặc biệt các người lính bị thương vong cũng là những con người cần được quan tâm đặc biệt, họ có nhu cầu sống như bao nhiêu con người lành lặn khác. Họ không được nhà nước quan tâm chính đáng thì thông qua các tổ chức từ thiện, tổ chức tôn giáo, những phần quà nhỏ phần nào xoa dịu vết thương chiến tranh trên họ. Đó là giá trị nhân đạo đáng được trân trọng, phát huy hơn nữa, chứ không phải “đạp cho tắt, đạp cho nát”.

4- Chiếm đoạt 270.000.000 đồng của Hiệp hội Thông công Tin lành các Dân tộc (VPEF): Đây là sự mâu thuẫn nặng nề từ phía tòa án và chính quyền, không công nhận Hiệp hội Thông công Tin lành các Dân tộc nhưng cho rằng Hiệp hội Thông công Tin lành các Dân tộc là “bị hại”. Tòa án không xác định ai “bị hại” để đứng ra tố cáo việc này, quyền lợi và trách nhiệm các bên như thế nào. Dù thế nào đi nữa, mọi cáo buộc là hoàn toàn vu khống, chà đạp uy tín của người khác. Sự thật, Mục sư Nguyễn Công Chính chỉ đứng ra vận động với Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất mà Hòa thượng Thích Không Tánh làm Tổng vụ trưởng Tổng vụ xã hội từ thiện để hỗ trợ đồng bào sắc tộc tại Cao nguyên và Miền trung trong trận bão lụt năm 2007. Phái đoàn của Hòa thượng Thích Không Tánh trực tiếp gửi quà đến cho các anh em đồng bào sắc tộc tại Cao nguyên và Miền trung, Mục sư Chính

không giữ số tiền này (có xác nhận của Hòa thượng Thích Không Tánh).

5- Soạn thảo nhiều tài liệu gửi các tổ chức, cá nhân phản động trong và ngoài nước, trả lời phỏng vấn các báo, đài nước ngoài xuyên tạc tình hình ở trong nước, vu cáo chính quyền và lực lượng vũ trang: Mục sư Chính là nạn nhân của chính quyền Cộng sản Việt Nam, nhà đất bị ùi sập và lấy mất, bị bắt giam nhiều lần, bị tịch thu nhiều tài sản, bị tra tấn nhiều lần, bị khủng bố từ trong nhà ra đến ngoài đường, bị tước đoạt quyền làm người vì không có giấy tờ tùy thân, bị hạn chế đi lại, Hội thánh bị đàn áp, chứng kiến vô số dân oan và người cùng khổ. Ông không thể không nói, ông chỉ nói lên sự thật chứ không xuyên tạc, vu cáo chính quyền. Ở điểm này, tòa án không trưng ra một tài liệu nào để Mục sư Chính có thể biện hộ cho mình.

Chúng tôi lên án phiên tòa bất công này. Một bản án 11 năm tù là quá nặng nề và hết sức vô lý từ nhà cầm quyền Việt Nam, không luật sư biện hộ, không được trình bày ý kiến chánh đáng của mình, không đưa ra nhân chứng hay vật chứng liên quan trực tiếp đến từng cáo buộc. Phiên tòa không khác gì một tấn tuồng được dựng sẵn chỉ chờ giờ diễn, trong đó vai chính là Mục sư Nguyễn Công Chính không được diễn mà chỉ là một dụng cụ làm hoàn tất vở diễn. Giáo hội Liên hữu Lutheran Việt Nam lên án phiên tòa bất công này.

Chúng tôi cùng quan điểm với Mục sư Nguyễn Công Chính: “Nếu có tội thì chỉ có tội với Chúa, chứ không hề có tội gì với nhà nước Cộng sản này...”. Một người dân cũng nói: “Mục sư này mà chống ai? Làm sao chống chính quyền này được? Chống bằng cái gì...? Bất lực với chính quyền này!”.

Kính mong các tổ chức, cá nhân, hội đoàn quan tâm đến Nhân quyền, Tự do Tôn giáo hãy đồng lòng, đồng sức để tiếp tục lên tiếng đòi cho bằng được những quyền cơ bản của con người vốn phải có. Yêu cầu chính quyền Cộng sản trả tự do ngay cho Mục sư Nguyễn Công Chính và các tín hữu bị bắt, cũng như lên tiếng xin lỗi và đình chính Giáo hội Liên hữu Lutheran Việt Nam không phải là “tổ chức phản động”.

**Phòng Truyền thông
Giáo hội Liên hữu Lutheran
Việt Nam-Hoa Kỳ**

BA NHÀ DÂN BÁO THUỘC CÂU LẠC BỘ NHÀ BÁO TỰ DO SẮP BỊ ĐƯA RA XÉT XỬ

Theo tin từ gia đình cho biết hiện nay 2 luật sư nhận bào chữa cho nhà dân báo (blogger) Điều Cày (tức Nguyễn Văn Hải) và Anh Ba Sài Gòn (tức Phan Thanh Hải) đã được cấp giấy chứng nhận bào chữa. Họ đã tiếp xúc với 2 thân chủ tại trại giam CA ở số 4 Phan Đăng Lưu, SG.

Nhà cầm quyền VN dự định thụ tụng tháng 4-2012 sẽ đưa vụ án ra xét xử. Tội danh được gán cho 2 blogger này là Điều 88 Bộ luật hình sự (BLHS) liên quan đến việc tham gia Câu lạc bộ Nhà báo Tự do (CLBNBTD). Chị Maria Tạ Phong Tần cũng bị ghép cùng tội danh và sẽ đưa ra xét xử trong thời gian gần đây. Chị Tần cũng là thành viên CLB.

Chị Dương Thị Tân, vợ cũ của blogger Điều Cày cho chúng tôi biết chị và 2 con nhận được giấy của Viện Kiểm sát cho phép vào trại giam thăm gặp anh Điều Cày. Nhưng ngày 16-3-2012 vừa qua, khi ba mẹ con đến trại tạm giam công an ở số 4 Phan Đăng Lưu, Bình Thạnh thì công an trại giam gặp riêng em Nguyễn Trí Dũng (con trai anh Điều Cày) và bắt em ký vào những tài liệu đã in sẵn mà không cho đọc nội dung. Công an nói rằng chỉ cho Dũng gặp mặt anh Điều Cày nếu chịu ký tên vào. Dũng yêu cầu ra ngoài hỏi ý kiến mẹ. Sau đó chị Tân cùng hai con ra về vì cho rằng công an đã lạm dụng chức vụ khi đưa ra điều kiện mới cho gặp anh Điều Cày. Công an ở trại tạm giam số 4 Phan Đăng Lưu đã vi phạm pháp luật khi không làm theo yêu cầu của VKS là cho gia đình thăm gặp anh Điều Cày.

Về thông tin trước đây cho rằng blogger Điều Cày được đưa vào bệnh viện cấp cứu, luật sư bào chữa cho anh xác nhận là có, vì anh đã tuyệt thực trong trại giam nên sức khỏe suy kiệt phải đưa đi bệnh viện.

Blogger Điều Cày bị xử tù giam 3 năm vì “tội trốn thuế”, đến ngày 19-10-2010 là mãn hạn tù. Nhưng anh vẫn không được trả tự do mà bị đưa đi đâu đến nay (hơn 17 tháng) và vì lý do gì vẫn không ai hay biết. Chị Dương Thị Tân đã tốn biết bao nhiêu công sức và thời gian đến công an hỏi tin tức của chồng nhưng không được giải thích thỏa đáng.

Theo luật sư của blogger Anh Ba Sài Gòn, anh có thể bị truy tố vi phạm khoản 2 điều 88 BLHS, với hình phạt tù từ 12 đến 20 năm.

Gia đình chị Tạ Phong Tần hiện cũng đang tìm kiếm luật sư bào chữa cho chị nhưng chưa biết ai sẽ nhận lời.

Theo VRNs (30.03.2012)

<http://www.chuacuuthe.com/archives/28843>

PHÒNG THÔNG TIN PHẬT GIÁO QUỐC TẾ

THÔNG CÁO BÁO CHÍ

Nhà cầm quyền CSVN lấy cớ vi phạm chính trang nhằm sách nhiễu Chùa Giác Hoa ở Sài Gòn

❀❀❀❀ **Paris 25-03-2012** ❀❀❀❀

Một cung cách sách nhiễu và đàn áp Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất kiểu mới : tạo các sự kiện hành chính để ép buộc xử lý hành chính, nhằm tê liệt các sinh hoạt tôn giáo tại các chùa.

Đây là sự kiện vừa xảy ra hôm qua cho **chùa Giác Hoa**, tọa lạc ở số 15/7 đường Nơ Trang Long, phường 7, quận Bình Thạnh, Sài Gòn. Chùa Giác Hoa là nơi đặt trụ sở của Viện Hóa đạo, Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất. Hòa thượng **Thích Viên Định** là viện chủ chùa Giác Hoa, đồng thời cũng là Viện trưởng Viện Hóa đạo.

Bằng Quyết định số 53/QĐ-UBND ký ngày 24-3-2012, Ủy ban Nhân dân Phường 7 ra lệnh sẽ cúp điện, cúp nước chùa, và cưỡng chế phá bỏ phần chính trang ở sân thượng, nếu nhà chùa không chịu tự tay dỡ bỏ trong vòng 3 ngày phần chính trang được nhà thầu thi công từ ba tuần lễ vừa qua.

Sự việc xảy ra từ ngày 1-3-2012.

Khi thấy chùa chỡ các vật liệu để sửa chữa, nhằm tu bổ sân thượng bị thấm nước lâu năm, và lợp tôn (tôle) chống nóng, Nhân viên nhà đất đến xem xét, cho rằng **“những việc chỉnh trang nhẹ như vậy khỏi phải xin phép, nhưng yêu cầu chùa làm giấy báo cáo cho Ủy ban Nhân dân phường biết”**. Nhân viên này tự động về cơ sở lấy mẫu báo cáo in sẵn và báo chùa điền vào. Nhà chùa điền xong nộp cho UBND phường cùng ngày. Công việc gồm có : Lợp tôn sân thượng để chống nóng – Lát gạch sân thượng để chống nước thấm xuống tầng 2 – Sửa cửa phòng ở lầu hai. Tất cả các tu bổ này chỉ có tính cách chỉnh trang nhẹ, chứ chẳng xây cất gì mới với vật liệu kiên cố.

Hôm sau, 2-3, bốn nhân viên thanh tra Nhà đất của phường đem

bản báo cáo của chùa đến hỏi thêm chi tiết việc chỉnh trang. Chùa hướng dẫn và trình bày đầy đủ chi tiết cho các nhân viên thanh tra. Ngoài 3 điều chỉnh trang nói trên còn có việc xây 2 bồn hoa, kích thước rộng 5 tấc, cao 4 tấc.

Sang ngày 05-3-2012, thợ bắt đầu thi công và hoàn thành trong gần 3 tuần lễ. Suốt thời gian này, mỗi tuần phường đều gửi nhân viên thanh tra đến theo dõi, nhưng không phát biểu gì. Tổng cộng 6 lần thanh tra. Chư tăng chùa Giác Hoa thắc mắc sao chỉnh sửa nhẹ thôi mà phường thanh tra nhiều lần thế, nhân viên thanh tra trả lời : **“Chỉ thanh tra theo thủ tục bình thường, không có vấn đề gì”**.

Thế nhưng lần thanh tra thứ 6 hôm 22-3-2012 thì bỗng nhiên lập biên bản, với lý do **“thợ leo cao không đội mũ bảo hiểm và không mang dây an toàn”**.

Sang hôm sau, 23-3-2012, Thanh tra xây dựng phường 7 và quận Bình Thạnh cùng Công an phường đến chùa Giác Hoa lập lại biên bản, nói rằng chùa vi phạm luật xây dựng, và yêu cầu chùa lên UBND phường 7 làm việc vào lúc 15g cùng ngày. Đồng thời hủy bỏ Biên bản làm ngày 22-3-2012.

Kết quả buổi làm việc, ông Hồ Kỳ Lân, Chủ tịch Ủy ban Nhân dân phường 7 ra Quyết định số 53/QĐ-UBND ký ngày 24-3-2012 cho biết sẽ cúp điện, cúp nước chùa và cưỡng chế phá bỏ phần chính trang ở sân thượng, nếu nhà chùa không chịu tự tay dỡ bỏ trong vòng 3 ngày phần chỉnh trang được nhà thầu thi công từ ba tuần lễ trước, đồng thời tuyên phạt 12 triệu đồng.

Trong Bản tường trình diễn tiến sự việc Công an và Ủy ban Nhân dân Phường 7 sách nhiễu chùa Giác Hoa gửi đến Phòng Thông tin Phật

giáo Quốc tế hôm nay, Hòa thượng Thích Viên Định, Viện trưởng Viện Hóa Đạo kết luận :

Phường bảo rằng : chỉ cần báo cáo là đủ cho những việc chỉnh trang nhẹ. Nay Phường nói ngược lại : phải lên thành phố xin phép trước khi chỉnh trang !

Hôm qua, Phường cho chùa Giác Hoa biết : Chẳng có chi vi phạm. Hôm nay, Phường lại phán : Chùa vi phạm pháp luật !

Rồi đây, sau vụ tạo sự hành chính nói trên, chùa Giác Hoa cũng sẽ lâm tình trạng như chùa Giác Minh ở Đà Nẵng : Cấm Phật tử đến chùa ! Cấm cử hành các đại lễ dân tộc như Phật Đản, Vu Lan, Tết...

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VNTN BAN ĐẠI DIỆN GIÁO HỘI THỪA THIÊN HUẾ

VP: Chùa Phước Thành,
số 360 Phan Chu Trinh - Huế,
PL 2555 Số: 001/BĐD/TTH/TPK

THƯ PHẢN KHÁNG Hành động sách nhiễu và đàn áp GHPGVNTN qua Chùa Giác Hoa – Sài Gòn

Kính gửi:

Ông chủ tịch UBND phường 7, quận Bình Thạnh, Sài Gòn.

Thưa ông Chủ tịch,

Chúng tôi được thông báo hung tin, hôm 24-3-2012, UBND phường 7, quận Bình Thạnh, Sài Gòn đã ký quyết định số 53/QĐ-UBND ra lệnh chur tăng chùa Giác Hoa, sẽ cúp nước, cúp điện chùa và cưỡng chế phá bỏ phần chính trang ở sân thượng, nếu nhà chùa không chịu tự tay dỡ bỏ trong vòng 3 ngày, phần chỉnh trang ở sân thượng.

Chùa Giác Hoa tọa lạc tại số 15/7 đường Nơ Trang Long, quận Bình Thạnh, Sài Gòn, là nơi đặt trụ sở của Viện Hóa đạo, Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất, Hòa thượng Thích Viên Định là Viện chủ, đồng thời là đương kim Tân Viện trưởng Viện Hóa đạo.

Được hung tin này, toàn thể Ban Đại diện và tăng ni Phật tử GHPGVNTN tỉnh Thừa Thiên Huế, hết sức bức xúc phẫn nộ, trước hành động thô bạo, độc ác và vô nhân đạo của các cấp chính quyền Cộng

sản Việt Nam đối với GHPGVNTN. Chúng tôi cực lực phản đối hành động thô bạo mang tính kỳ thị tôn giáo đối với Chùa Giác Hoa.

Yêu cầu UBND phường 7, quận Bình Thạnh, Sài Gòn thu hồi quyết định mang số 53/QĐ-UBND, ký ngày 24-3-2012, bởi ông chủ tịch Hồ Kỳ Lân, để chùa Giác Hoa tiếp tục chỉnh trang, chống đỡ mưa dột thấm ướt.

Chớ nên chống phá đền chùa, nơi trang nghiêm thờ tự, có các hộ pháp thiện thân hộ trợ, nhân quả nghiệp báo của tội ác sẽ để lại cho con cháu mai sau, chúng sẽ phải trả báo cho cha mẹ chúng làm hiện tại. Đức Phật chúng tôi có dạy: “Trước khi làm việc gì, hãy nghĩ đến kết quả của nó”.

Trân trọng chúc sức khỏe ông Chủ tịch và các thành viên.

Huế, ngày 27 tháng 3 năm 2012

TM. Ban Đại diện Giáo hội Phật Giáo Việt Nam Thống nhất tỉnh Thừa Thiên Huế.

Chánh Đại diện (ấn, ký)

Tỳ Kheo Thích Thiện Hạnh

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san ra ngày 1 và 15 mỗi tháng

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng, xin mời ghé:

<http://www.tdongonluan.com>

www.luongtamconggiao.com

www.tudodanchvietnam.net

<http://tudongonluan.atspace.com>

<http://www.viet.no>

Trong trang mạng thứ 1, thứ 2, thứ 3 và thứ 5 trên đây, Quý vị có thể tìm thấy nhiều tài liệu đấu tranh cho dân chủ tại Việt Nam

Xin góp tay phổ biến rộng rãi bán nguyệt san này cho Đồng bào tại Việt Nam

PHÁI ĐOÀN ĐIỀU TRA ÁN PHONG CHÂN PHƯỚC

cho ĐHY Nguyễn Văn Thuận bị thu hồi visa vào VN .....Nữ Vương Công Lý 24-03-2012.....

Theo thông tin chúng tôi nhận được, phái đoàn điều tra án phong chân phước cho Tôi tớ Chúa Hồng y F.x Nguyễn Văn Thuận đã bị đại sứ quán Việt Nam tại Ý thu lại giấy cho phép nhập cảnh vào Việt Nam.

Theo dự kiến, ngày 23-3-2012, phái đoàn điều tra án phong chân phước cho Đức Hồng y Phanxicô Xavie Nguyễn Văn Thuận sẽ tới Việt Nam. Trong thời gian ở Việt Nam, đoàn sẽ tới làm việc tại giáo phận Nha Trang từ ngày 29-3-31-3-2012, sau đó tới Huế và kết thúc tại Hà Nội từ 5-7-4-2012. Ngày 9-4-2012 đoàn sẽ rời Việt Nam. Mục tiêu chủ yếu là tìm gặp những người đã quen biết cổ Hồng y Nguyễn Văn Thuận, để thu thập chứng từ nhằm thúc đẩy tiến trình phong chân phước cho nguyên Chủ tịch Hội đồng Tòa thánh về Công lý và Hòa bình của Vatican.

Cần biết: tiến trình phong chân phước cho vị Tôi tớ Chúa, Đức Hồng y P.x Nguyễn Văn Thuận đã được khởi động từ ngày 22-10-2010 tại Rôma, theo thỉnh nguyện của Hội đồng Tòa thánh về Công lý và Hòa bình, Giáo phận Roma đã chính thức mở án phong á thánh và hiển thánh cho ngài.

Trong thời gian qua, ủy ban điều tra phong chân phước cho Đức Hồng y đã cử phái đoàn đến nhiều nước trên thế giới như Pháp, Đức, Hoa Kỳ, Úc Châu, để gặp gỡ và lắng nghe các chứng nhân trình bày về các nhân đức anh dũng của vị tôi tớ Chúa.

Theo truyền thông Chúa Cứu Thế, “Đức Hồng y trưởng phái đoàn (*) cho biết ngài đã được cấp visa vào Việt Nam để thu thập chứng cứ cho việc tiến hành phong Chân phúc cho tôi tớ Chúa P.X. Nguyễn Văn Thuận, nhưng sau đó lại bị thu hồi.”

Nên biết việc việc phong thánh trong Giáo hội là một việc hoàn toàn thuộc về nội bộ của Giáo hội. Việc nhà cầm quyền Hà Nội cố tình can thiệp thêm một bằng chứng cho thấy vấn đề tự do tôn giáo tại Việt Nam như thế nào; đồng thời, cũng cho thấy, nhà cầm quyền VN đang cố tình chính trị hóa một vấn đề thuần túy thuộc phạm vi tôn giáo?

Không biết Giáo hội Việt Nam sẽ phản ứng thế nào trước sự kiện này? Điều đáng nói ở đây, cáo thỉnh viên xin phong thánh cho Đức Hồng y

Phanxico Nguyễn Văn Thuận là Hội đồng Tòa thánh về Công lý và Hòa bình, chứ không phải Giáo hội Công giáo Việt Nam.

Trong kỳ họp thường niên Hội đồng Giám mục Việt Nam từ 25-29-4-2011, Hội đồng Giám mục Việt Nam đã “ủy quyền cho Đức cha Giuse Võ Đức Minh, Giám mục Nha Trang, làm đại diện HĐGMVN để cùng với Hội Thừa Sai Hải Ngoại Paris (MEP) xúc tiến hồ sơ phong thánh cho hai Đức giám mục Giám quản Tông tòa hai địa phận tiên khởi, Pierre Lambert de la Motte và François Pallu.”

Trong quá khứ, khi Tòa thánh quyết định phong thánh cho 117 Thánh Tử đạo Việt Nam (năm 1988), cùng với nhà cầm quyền Việt Nam, nhiều vị lãnh đạo Giáo hội VN khi đó cũng đã phản đối quyết định của Tòa thánh bằng việc yêu cầu tách danh sách các vị tử đạo ngoại quốc ra khỏi danh sách các đấng tử đạo VN hay đề nghị Tòa thánh hoãn lại việc phong thánh. Tuy nhiên, lập trường kiên vững của Tòa thánh đã thắng thế và Giáo hội VN có 117 vị thánh tử đạo.

Như vậy, đây không phải là lần đầu tiên nhà cầm quyền Hà Nội can thiệp cách thô bạo vào công việc mang tính nội bộ của Tòa thánh, cố tình chính trị hóa một việc làm hoàn toàn bình thường vẫn thường diễn ra trong Giáo hội Công giáo.

Trong sự kiện này, bài học cho cộng đồng dân Chúa là “**đừng nghe những gì CS nói, nhưng hãy nhìn kỹ những gì CS làm**”.

Nữ Vương Công Lý

(*) Ghi chú của TDNL

Đài RFI ngày 28-03-2012, trong bản tin nhan đề “**Việt Nam bác bỏ thông tin về việc hủy bỏ visa của phái đoàn Vatican**” có viết: “Theo hãng tin Đức DPA vào hôm nay, 28-03-2012, bộ Ngoại giao Việt Nam đã phủ nhận thông tin cho rằng Hà Nội đã hủy bỏ visa để ngăn không cho đại diện Vatican đến Việt Nam điều tra án phong chân phước cho Hồng y Nguyễn Văn Thuận. Phát ngôn viên bộ Ngoại giao Việt Nam nói : «*Chính quyền Việt Nam không nhận được bất kỳ đề nghị chính thức nào từ Vatican về chuyển công tác như vậy sẽ diễn ra tại Việt Nam trong thời gian tới*».

Phát biểu trên được đưa ra sau khi hôm 26-3, Thông tấn xã Công giáo AsiaNews và Thông tấn xã Pháp AFP loan tin Hà Nội hủy bỏ visa nhập cảnh cho một phái đoàn của Vatican dự trù đến Việt Nam hồi tuần qua để điều tra án phong chân phước cho Hồng y Francois-Xavier Nguyễn Văn Thuận...

Phát ngôn viên bộ Ngoại giao VN cũng tuyên bố « VN luôn sẵn sàng tạo điều kiện cho các phái đoàn của Vatican tới làm việc chính thức trong khuôn khổ các thỏa thuận đã có giữa 2 bên».(hết trích)

Theo thư của Hồng y Peter Kodwo Turkson (người Ghana), Chủ tịch Hội đồng Tòa Thánh về Công lý và Hòa bình, gửi cho Hồng y Phạm Minh Mẫn ngày 17-03-2012, thì phái đoàn đó là của Giáo phận Rôma. Bản tin BBC ngày 29-03-2012 cũng xác nhận như vậy, đồng thời còn thêm: phái đoàn đã xin sang Việt Nam với visa du lịch và HY Turkson không phải là thành viên phái đoàn.

Dù sao, việc tòa đại sứ Việt Nam tại Ý thu hồi visa đã cấp và việc phát ngôn viên bộ Ngoại giao Việt Nam nói trở sang một phái đoàn của Vatican để khởi trả lời thẳng chuyện rút visa cho thấy thái độ thiếu thiện chí, thậm chí lặt lọng của Cộng sản Hà Nội.

*****

đến hiệp sức đấu tranh cùng chúng tôi. Chúng tôi kiên quyết từ thủ đến cùng bằng mọi phương tiện có thể để bảo vệ Thánh Thất và Điện Thờ không bị rơi vào tay HĐCQ. Mọi biện pháp ứng phó, chúng tôi đã chuẩn bị sẵn sàng.

Khi đi, quý đồng đạo nhớ chuẩn bị giấy tờ cá nhân và phương tiện hợp lệ.

Những đồng đạo ở xa không đến được, xin hãy cầu nguyện Đức Chí Tôn, Đức Phật Mẫu, các Đấng Thiêng Liêng và Đức Tôn Sư Hộ Pháp hộ trì cho chúng tôi đầy đủ oai lực để vượt qua cơn kháo đảo này.

Xin kính cáo.

*Ngày 15 tháng 2 Nhâm Thìn
(DL: 07/3/2012)*

CTS LÊ MINH CHÂU

**MỘT GƯƠNG SÁNG THỂ HIỆN
ĐỨC TIN CỦA CHỨC
VIỆC VÀ ĐỒNG ĐẠO TẠI
THÁNH THẤT AN NINH TÂY**

Đúng như Hội đồng Chương quản đã thông báo cho Thánh thất An Ninh Tây, huyện Đức Hoà, tỉnh Long An, là ngày 16-03-2012 vào 6g30 sáng sẽ đến Thánh thất để tiếp

ra khi HĐCQ đến không dám ứ sập cửa chỉ đứng nhìn. Hai bên bắt loa phóng thanh kêu gọi nhau. Trong Thánh thất có Bà PTS Lê Kim Biên phóng loa ra ngoài nói là HĐCQ không đủ tư cách để tiếp thu Thánh thất vì HĐCQ đã làm sai Chơn truyền và Luật pháp đạo. Đây là miếng đất do Đức Hộ Pháp còn sanh tiền đã mua được của dân, và hiện nay CTS Lê Minh Châu đang có trong tay bằng khoán đất. Hơn nữa khi xây cất Thánh thất theo mẫu của Tòa thánh và Điện thờ Phật Mẫu thì ông Nguyễn Thành Tám không bỏ ra một đồng nào, tất cả đều do Đồng đạo Bảo thủ Chơn truyền theo Hội thánh trước 1975 cúng dâng.

Phái nói Hiền tỷ PTS Lê Kim Biên rất thông Luật pháp, gọi loa không nghĩ và kê lễ về môi Đạo Trời xây dựng nên và Đồng đạo đến ngày giờ này quyết tâm gìn giữ nơi đây cho Đạo và Đức Hộ Pháp được trường tồn.

Đến 10giờ30 thì tất cả đều rút về không kèn không trống. Tất cả chính quyền, công an huyện và xã có mặt rất đông nhưng không can thiệp. Theo nguồn tin thông thạo là ông Chánh án tỉnh Long An đứng về phe Thánh thất vì ông thấy sự việc HĐCQ ức hiếp Thánh thất nên ông đã lên tiếng là không được leo công vào, làm như vậy là trái luật v.v... Chúng tôi sẽ hỏi rõ việc này và sẽ thông báo cho Quý Hiền huynh, Hiền tỷ sau này.

Kính trình Quý vị tin sốt dẻo này và sẽ có tin thêm tường trình tất cả sự việc cho Quý vị rõ.

Liên hiệp Ban Trị sự Hội thánh Em và Tín hữu Cao đài Toà thánh Tây Ninh Hải Ngoại hoan nghinh nhiệt liệt tinh thần “Hiệp Đồng Chư Môn Đệ, Gìn Luật Lệ Cao Đài” của tất cả Đồng đạo Bảo thủ Chơn truyền ở Quốc nội.

Người tường thuật lại sự việc vì đã mở máy theo dõi suốt cuộc tiếp thu vừa kể trên.

Nay kính,

*Hiền tài Nguyễn Thanh Liêm.
Hoa Kỳ, 16-03-2012*

**Cao Đài Quốc Doanh
định cưỡng chiếm Thánh thất An Ninh Tây
—CTS Lê Minh Châu 07-03-2012—**

**THÔNG BÁO KHẨN : HĐCQ
SẼ CƯỠNG CHIẾM THÁNH
THẤT AN NINH TÂY NGÀY
16-3-2012**

Kính quý đồng đạo,

Thánh thất An Ninh Tây vừa nhận được Thư mời của HĐCQ đề ngày 12 tháng 2 năm Nhâm Thìn (DL: 04-3-2012).

Nội dung là HĐCQ thông báo là sẽ đến Thánh thất An Ninh Tây để thi hành Quyết định trực xuất 3 vị Chức việc nêu trong Quyết định trước đây và cưỡng chiếm Thánh thất vào lúc 08g30' ngày 24 tháng 02 Nhâm Thìn (DL: 16-3-2012).

Chúng tôi xin trân trọng thông báo với toàn thể quý đồng đạo xa gần nắm rõ và nếu có điều kiện, hãy

thu Thánh thất và trực xuất Hiền huynh Chấp trị sự Lê Minh Châu cùng 2 Đạo hữu là Võ Văn Đông và Nguyễn Thúy Liễu ra khỏi Thánh thất.

Ông Nguyễn Thành Tám đã chỉ thị Đầu tỉnh đạo Long An hiện có 48 Hương đạo chuẩn bị cho mỗi hương 2 vị, phải hiện diện trong buổi tiếp thu để làm áp lực nơi Thánh thất An Ninh Tây.

Đúng 6g30 sáng, lực lượng của HĐCQ đến tất cả 6 xe, luôn cả xe Nhà thuyền và đội Mai táng. Theo Anh em nghĩ là xe Nhà thuyền sẽ ứ sập cửa Thánh thất để người của HĐCQ tràn vào cướp Thánh thất.

Điều này Thánh thất đã trù liệu sẵn, nên đã kéo Thuyền Bát nhã của Thánh thất chặn ngang cửa. Thành

Đạp đổ Huyền thoại Hồ Chí Minh

—Ls Nguyễn Hữu Thống 12-06-2009—

Để xây dựng uy tín và thần thánh hóa Hồ Chí Minh, đảng Cộng sản đã sử dụng nhiều chiêu bài và ngụy tạo nhiều huyền thoại: 1) Huyền thoại gia đình cách mạng. 2) Huyền thoại lên đường cứu nước. 3) Tiếm danh Nguyễn Ái Quốc. 4) Giả danh Trần Dân Tiên. 5) Giả đoàn kết quốc gia. 6) Giả hiệp ước quốc tế. 7) Ngụy tạo tư tưởng Hồ Chí Minh.

1. HUYỀN THOẠI GIA ĐÌNH CÁCH MẠNG.

Các nhà sử học Cộng sản trình bày rằng Hồ Chí Minh xuất thân từ một gia đình cách mạng. Thân phụ là phó bảng Nguyễn Sinh Sắc hay Nguyễn Sinh Huy là bạn đồng khoa với Phan Chu Trinh và thường giao kết với Phan Bội Châu là người đồng hương. Sau khi được bổ nhiệm tri huyện Bình Khê, Nguyễn Sinh Sắc đã tự ý từ quan để phản kháng chế độ thực dân phong kiến.

Sự thật không phải như vậy. Dầu là một sĩ phu đồ đại khoa, Nguyễn Sinh Sắc đã không có một đời sống cá nhân đứng đắn. Ông thường say rượu và trong những lúc nóng giận đã có thái độ thô lỗ và đánh đập con cái. Năm 1910, cũng vì say sưa, Nguyễn Sinh Sắc đã quá tay đánh chết một nghi can là Tạ Đức Quang. Cũng vì vậy ông bị triều đình tuyên phạt 100 trượng, giáng 4 cấp, cách chức tri huyện và sa thải khỏi quan trường. Sau này ông được miễn phạt trượng hình. Dầu sao ông đã làm nhục giới nho sĩ vì không biết tu thân trước khi trị quốc. Do sự sỉ nhục này đối với sĩ lâm và bà con lối xóm, ông đã dắt các con rời bỏ nơi chôn nhau cắt rốn, đi tha phương cầu thực làm nghề bốc thuốc tại miền Nam.

Sự thật lịch sử này đã được chứng minh bằng một văn thư do Hồ Chí Minh dưới tên Paul Tất Thành viết từ Nữ Ước ngày 15-12-1912 gửi Khâm Sứ Trung Kỳ, xin cho cha được phục chức và được làm thừa biện, giáo thụ hay huấn đạo để có phương tiện mưu sinh.

Và truyền thống gia đình cách mạng của Hồ Chí Minh chỉ là một huyền thoại (Chính Đạo: Hồ Chí Minh, con người và huyền thoại).

2. HUYỀN THOẠI LÊN ĐƯỜNG CỨU NƯỚC.

Các nhà sử học CS còn trình bày rằng năm 21 tuổi Hồ Chí Minh rời Bến Nhà Rồng Sài Gòn xuất dương lên

đường cứu nước. Thời gian này, phong trào kháng thuế tại Quảng Nam và các tỉnh miền Trung đã bị dập tắt. Trường Đông Kinh Nghĩa Thục tại Hà Nội đã bị thủ hồi giấy phép, và tại Nhật Bản, Phan Bội Châu, Cường Để cùng 200 sinh viên Việt Nam du học đã bị trục xuất. Theo gương Phan Chu Trinh, năm 1911 Hồ Chí Minh tìm đường qua Pháp để học hỏi tinh thần tự do dân chủ, hy vọng có ngày trở về giải phóng đồng bào khỏi ách đế quốc tư bản.

Đây cũng chỉ là một huyền thoại. Do đơn ngày 15-9-1911, Nguyễn Tất Thành xin Bộ Thuộc Địa Pháp đặc cách cho theo học Trường Thuộc Địa "để trở nên người hữu ích cho nước Pháp" (utile à la France). Trường Thuộc Địa là trung tâm đào tạo các cán bộ hành chính và giáo dục của chế độ thuộc địa. Theo quy chế, các sinh viên phải được sự giới thiệu của nhà chức trách Đông Dương. Nhiều vị khoa bảng và trí thức nổi tiếng đã theo học trường này như Bùi Kỳ, Trần Trọng Kim, Thân Trọng Huê, Bùi Quang Chiêu, Bùi Bằng Đoàn v.v... Vì không đúng thủ tục, đơn của Nguyễn Tất Thành đã bị bác bỏ.

Và huyền thoại Hồ Chí Minh từ Bến Nhà Rồng xuất dương lên đường cứu nước đã bị giải tỏa.

3. TIẾM DANH NGUYỄN ÁI QUỐC.

Từ 1911 đến 1914, Nguyễn Tất Thành làm phụ bếp tại các tàu buôn của hãng Les Chargeurs Réunis chạy quanh các nước Âu Châu, Phi Châu và Mỹ Châu. Khi Thế Chiến Thứ Nhất bùng nổ, Nguyễn Tất Thành sang Anh làm phụ bếp tại nhà hàng Carlton và trở về Paris năm 1917. Trong thời gian này LS Phan Văn Trường đã thành lập Hội Những Người Việt Nam Yêu Nước để đấu tranh công khai đòi tự trị và độc lập cho Việt Nam.

Do lời mời của lãnh tụ Đảng Xã Hội Pháp Jean Jaurès (người đã can thiệp với Thủ Tướng Pháp để ân xá cho Phan Chu Trinh), cùng với cụ Phan, LS Phan Văn Trường đã nhiều lần đến điều trần tại Quốc Hội Pháp để trình bày quan điểm về chính sách bảo hộ của Pháp tại Việt Nam và đạo đạt nguyện vọng của người dân Việt Nam lên Quốc Hội.

Sau Thế Chiến Thứ Nhất, năm 1919 tại Paris, dưới bút hiệu chung Nguyễn Ái Quốc, bộ ba Phan Văn

Trường, Nguyễn Thế Truyền và Nguyễn Tất Thành, nhân danh Hội Những Người Việt Nam Yêu Nước đã đệ trình các Chính Phủ Đồng Minh và Chính Phủ Pháp Thịnh Nguyễn Thư của Dân Tộc Việt Nam trong tinh thần hợp tác và thương nghị, nguyên văn như sau:

"Từ sau cuộc chiến thắng của Đồng Minh, các dân tộc bị trị vô cùng xúc động trước những triển vọng tương lai, căn cứ vào những cam kết minh thị và trân trọng của các cường quốc Đồng Minh trước dư luận thế giới trong cuộc đấu tranh vừa qua để bảo vệ Văn Minh chống Dã Man.

Chiếu theo các cam kết này, một Kỳ Nguyên mới của Luật Pháp và Công Lý sẽ khai mở đem lại hy vọng chữa chan cho các dân tộc bị trị.

Trong khi chờ đợi Nguyên Tắc Chủ Quyền Quốc Gia được chấp thuận, trong lý tưởng cũng như trên thực tế, do sự thừa nhận và thực thi Quyền Dân Tộc Tự Quyết thiêng liêng, Dân Tộc Việt Nam trân trọng đệ trình các Chính Phủ Đồng Minh cao quý, cũng như Chính Phủ Pháp khả kính, những thỉnh nguyện khiêm tốn sau đây:

1) Ban hành Đại Xá cho tất cả các chính trị phạm bản xứ.

2) Cải thiện chế độ tư pháp Đông Dương bằng cách ban hành những bảo đảm về quyền bình đẳng trước pháp luật giữa người bản xứ và người Âu Châu. Bãi bỏ toàn bộ và vĩnh viễn hệ thống tòa án đặc biệt dùng làm công cụ khủng bố và đàn áp các thành phần lương thiện nhất của dân tộc Việt Nam.

3) Ban hành Tự Do Báo Chí và Tự Do Ngôn Luận

4) Ban hành Tự Do Lập Hội và Tự Do Hội Hợp.

5) Ban hành Tự Do Di Trú và Xuất Ngoại

6) Ban hành Tự Do Giáo Dục và thiết lập tại các tỉnh những trường kỹ thuật và chuyên nghiệp cho người bản xứ.

7) Thay thế chế độ cai trị bằng nghị định bằng chế độ pháp trị.

8) Thành lập Phái Bộ Thường Trực dân cử của người bản xứ bên cạnh Quốc Hội Pháp để đạo đạt tới Quốc Hội những nguyện vọng của người bản xứ.

Khi đệ trình những thỉnh nguyện nêu trên, Dân Tộc Việt Nam kỳ vọng vào nền Công Lý Thế Giới của các Cường Quốc và đặc biệt tin tưởng vào sự hào hiệp của Dân Tộc Pháp cao quý hiện đang nắm giữ vận mệnh của Dân Tộc Việt Nam bằng cách đứng ra bảo hộ Dân Tộc Việt Nam nhân danh Cộng Hòa Pháp. Dân Tộc

Việt Nam không hề thẹn được sự bảo trợ của Dân Tộc Pháp, trái lại còn cảm thấy vinh hạnh.

Vì họ biết rằng Dân Tộc Pháp biểu tượng cho Tự Do và Công Lý, và sẽ không bao giờ từ bỏ lý tưởng cao cả của Nghĩa Bác Ái toàn cầu. Vì những lý do đó, trong khi lắng nghe tiếng nói của kẻ bị trị, Dân Tộc Pháp sẽ hoàn thành nghĩa vụ của mình đối với nước Pháp cũng như đối với nhân loại.

Thay mặt Hội Những Người Việt Nam Yêu Nước: Nguyễn Ái Quốc".

Luật Sư Phan Văn Trường, tiến sĩ luật, Chủ Tịch Hội Những Người Việt Nam Yêu Nước là người soạn tài liệu này.

Nguyễn Ái Quốc (Nguyen le Patriote) là bút hiệu chung của bộ ba Phan Văn Trường, Nguyễn Thế Truyền và Nguyễn Tất Thành. Nguyễn là dòng họ đa số tại Việt Nam và Ái Quốc là phỏng theo tên Hội Những Người Việt Nam Yêu Nước (Groupe des Patriotes Annamites). Với bút hiệu này, họ đã viết những bài bình luận trên các báo của Đảng Xã Hội như Nhân Loại (L'Humanité), Dân Chúng (Le Populaire) v.v...

Mặc dầu vậy, Hồ Chí Minh đã tự nhận mình là Nguyễn Ái Quốc. Dưới bút hiệu Trần Dân Tiên, trong cuốn "Những Mẩu chuyện về Đời Hoạt động của Hồ Chủ Tịch". Hồ Chí Minh viết: "Khi chiến tranh chấm dứt, tại Hội Nghị Hoà Bình Véc-Xây, Tổng Thống Mỹ Wilson nói về 14 điều. Các đại biểu các dân tộc bị áp bức đến để yêu cầu độc lập và tự do. Trong số đó, có Nguyễn Ái Quốc (tức là Anh Ba hay Hồ Chí Minh). Ông Nguyễn tổ chức nhóm người Việt Nam yêu nước tại Paris và ở các tỉnh khác. Với danh nghĩa của tổ chức này, ông đã đưa yêu cầu 8 điều ra trước Hội Nghị Véc-Xây".

Đây chỉ là một sự mạo nhận. Vì những lý do sau đây:

a) Thịnh Nguyễn Thư được soạn thảo nhân danh Hội Những Người Việt Nam Yêu Nước, một tổ chức do Phan Văn Trường thành lập năm 1914 tại Paris, khi Nguyễn Tất Thành còn ở Luân Đôn.

b) Thịnh Nguyễn Thư đề cập đến những nguyên tắc pháp lý mà trong thời gian đó (1919) chỉ các luật gia và chính trị gia mới thấu hiểu như quyền bình đẳng trước pháp luật, chế độ pháp trị, chế độ tòa án đặc biệt, quyền dân tộc tự quyết v.v...

c) Đề nghị thành lập Phái Bộ Thường Trực Dân Cử Việt Nam tại Quốc Hội Pháp là do sáng kiến của Phan Văn Trường. Từ năm 1911, cùng với Phan Chu Trinh, theo lời mời của Jean Jaurès, ông đã nhiều

lần đến điều trần tại Quốc Hội Pháp để đạo đạt những nguyện vọng của nhân dân Việt Nam lên Quốc Hội.

d) Nguyễn Tất Thành chỉ là một học sinh vừa qua bậc tiểu học và không có kiến thức chính trị. "Ông rất ít hiểu về chính trị, không biết thế nào là công hội, thế nào là bãi công, và thế nào là chính đảng... Ông không đủ tiếng Pháp để viết và phải khấn khoản yêu cầu ông Phan Văn Trường viết thay... Ông lắng nghe những buổi thảo luận, nhưng không hiểu rõ về chủ nghĩa tư bản, chủ nghĩa xã hội, giai cấp vô sản v.v... ông nhức đầu vì khó hiểu". Và lại vốn liếng tiếng Pháp của ông chỉ gồm những chữ thông dụng trong đời sống hằng ngày học từ những cô sen trong giới bình dân (Trần Dân Tiên, sđd).

e) Trần Dân Tiên còn nêu lên yêu cầu bãi bỏ chế độ sưu dịch, thuế đinh, thuế muối và việc bắt ép dân mua muối và thuốc phiện. Các điều khoản này không thấy trong bản Thịnh Nguyễn Thư tiếng Pháp đăng trên báo L'Humanité ngày 18-6-1919. (Chính Đạo: Hồ Chí Minh, con người và huyền thoại).

Nói tóm lại, trái với lời Trần Dân Tiên, Hồ Chí Minh không phải là tác giả Thịnh Nguyễn Thư của Dân Tộc Việt Nam. Và năm 1919 Hồ Chí Minh cũng chưa phải là Nguyễn Ái Quốc. Đây chỉ là một sự mạo nhận tư cách của Nguyễn Tất Thành, một người ít học nhưng nhiều tham vọng.

Năm 1917, khi từ Luân Đôn trở về Paris, Nguyễn Tất Thành tá túc tại nhà Luật sư Phan Văn Trường số 6 Villa des Gobelins. Năm 1914, Phan Chu Trinh và Phan Văn Trường bị bắt giam về tội phản nghịch (tình nghi liên lạc với Cường Đệ tại Berlin). Sau 9 tháng điều tra, hai nhà chí sĩ họ Phan đã được miễn tố (Phan Chu Trinh chủ trương hợp tác với Pháp đánh Đức, cũng như Gandhi hô hào thanh niên Ấn Độ tình nguyện gia nhập quân đội Hoàng Gia Anh).

Mặc dầu vậy, hai vị vẫn bị cảnh sát điều tra theo dõi. Mỗi khi có trát đòi Nguyễn Ái Quốc, Nguyễn Tất Thành đứng ra nhận trát, tự xưng là Nguyễn Ái Quốc. Ông nói: "Nguyễn Ái Quốc chính là tôi, các ông cứ đưa trát cho tôi, đừng làm phiền chú/bác tôi (ý nói Phan Văn Trường hay Phan Chu Trinh)". Năm 1921, Nguyễn Tất Thành bỏ Đảng Xã Hội để gia nhập Đảng CS dưới tên Nguyễn Ái Quốc.

4. GIẢ DANH TRẦN DÂN TIÊN

Các nhà sử học cho rằng Hồ Chí Minh là người thông minh, nhưng là sự thông minh ngoài phố. Sự khôn ngoan xảo quyệt này đã được biểu lộ rõ nét nhất trong cuốn "Những mẩu

chuyện về đời hoạt động của Hồ Chủ Tịch" của Trần Dân Tiên xuất bản và tái bản nhiều lần từ 1948 đến 1976. Ngày nay ai cũng biết Trần Dân Tiên là Hồ Chí Minh. Trong lịch sử văn học thế giới, không thấy một nhà văn tự trọng nào lại giả danh bằng một bút hiệu để tự đề cao mình. Dùng bút hiệu thật để nói về mình cũng là vạ bắt đác dĩ, vì cái tôi thường đáng ghét. Dùng bút hiệu giả để thần thánh hóa mình thì quả là đáng khinh!

Chúng ta thử đánh giá sự "kiêm tốn" của tác giả:

"Nhiều nhà văn nhà báo Việt Nam và ngoại quốc muốn viết tiểu sử của vị Chủ Tịch nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa, nhưng mãi đến nay chưa có người nào thành công. Nguyên nhân rất đơn giản: Chủ Tịch Hồ Chí Minh không muốn nhắc lại thân thế của mình (...). Hiện nay còn nhiều việc cần thiết hơn, rất nhiều đồng bào đang đói khổ. Sau 80 năm nô lệ, nước ta bị tàn phá, bây giờ chúng ta phải xây dựng lại. Chúng ta nên làm những công việc hết sức cần kíp đi đã (...). Với đức tính khiêm tốn nhường ấy, và đương lúc bề bộn bao nhiêu công việc làm sao Hồ Chủ Tịch có thể kể lại bình sinh của Người được".

Thế nhưng Hồ Chủ Tịch đã đại ngôn:

"Khi còn là một thiếu niên 15 tuổi, người thiếu niên ấy đã sớm hiểu biết và rất đau xót trước cảnh thống khổ của đồng bào. Lúc bấy giờ anh đã có chí đuổi thực dân Pháp, giải phóng đồng bào. Anh khâm phục các cụ Phan Chu Trinh, Phan Bội Châu, Hoàng Hoa Thám, nhưng không hoàn toàn tán thành cách làm của 3 người, vì:

- Cụ Phan Chu Trinh chỉ yêu cầu người Pháp thực hiện cải lương.
- Cụ Phan Bội Châu hy vọng Nhật giúp đỡ để đuổi Pháp, chẳng khác gì đưa hổ cửa trước rước beo cửa sau.
- Cụ Hoàng Hoa Thám còn nặng cốt cách phong kiến".

Năm 1905, khi Hồ Chí Minh 15 tuổi, cụ Phan Chu Trinh chưa viết Đầu Pháp Chính Phủ Thư (1906), chưa phát động phong trào Duy Tân và Đông Kinh Nghĩa Thực (1907). Vậy mà Hồ Chí Minh đã phê phán chính sách canh tân và giáo dục của cụ là cải lương (mà cải lương thì đã sao?).

Chưa thấy cụ Phan Bội Châu rước cọp vào nhà, chỉ thấy Hồ Chí Minh công rấn CS về cắn gà nhà, gây tai hại vô lường cho đất nước và dân tộc.

Năm 1945, khi mới 55 tuổi, Hồ Chí Minh tự phong mình là "cha già của dân tộc". Ông còn tự thần thánh hóa

mình, kể rằng "chân dung Hồ Chủ Tịch được treo trên bàn thờ giữa những bình hương hoa đèn nến".

"Hồ Chủ Tịch được nhân dân yêu mến là do lòng hy sinh và lòng nhân từ của Người. Chủ Tịch không bao giờ nghĩ đến mình. Người chỉ nghĩ đến người khác, nghĩ đến nhân dân (...). Đối với nhi đồng, tên Bác Hồ là như một người mẹ hiền. Chỉ nhắc đến tên Bác là các em trở nên ngoan".

Vậy mà người cha già (67 tuổi) đã nhẫn tâm để đàn em hạ sát người vợ trẻ đã sinh cho mình đứa con trai là Nguyễn Tất Trung. Năm 1957, khi cô Nguyễn Thị Xuân yêu cầu công khai hoá cuộc hôn phối đã kéo dài trên 2 năm, Hồ Chí Minh vẫn ngọt ngào giả lá: "Cô xin như vậy là hợp tình hợp lý, nhưng phải được Bộ Chính Trị đồng ý, nhất là mấy ông Trường Chinh, Lê Đức Thọ, Hoàng Quốc Việt đồng ý mới được". Do đó, cô đành phải chờ một thời gian. Trong thời gian này, cô đã biến thành chướng ngại vật làm mất uy tín của lãnh tụ. Theo đúng phương châm hành động, tất cả những chướng ngại vật làm cản trở con đường của lãnh tụ sẽ bị thanh toán và vô hiệu hóa.

Thanh toán trước hết bằng cách hạ nhục đối phương, cho viên tướng công an Trần Quốc Hoàn mặc sức hăm hiếp. Rồi cho thủ hạ chum chặn lên đầu và dùng búa đánh vỡ sọ nạn nhân (như vụ Staline hạ sát Trotsky tại Mexico).

Một người có những thủ đoạn bất nhân như vậy, mà bộ máy tuyên truyền của CS còn đề cao như một vị anh minh kết tinh "đức tính từ bi của Đức Phật, tính công bằng bác ái của Chúa Ki-Tô, sự minh triết của Khổng Tử, sự siêu thoát của Lão Trang".

Ngoài ra, Trần Dân Tiên còn tự sánh mình với Mặc Tử là người đã môn trán lông gót bốn ba khắp nơi để lo cho thiên hạ. Điều đáng nói là, trong khi Mặc Tử chủ trương hòa bình, thì Hồ Chí Minh cổ vũ chiến tranh. Trong khi Mặc Tử theo thuyết kiêm ái, yêu dân tộc, yêu nhân loại, thì Hồ Chí Minh gieo rắc căm hờn, thúc giục thủ tính để phát động đấu tranh giai cấp và thủ tiêu những lương dân vô tội và những người quốc gia yêu nước theo chủ nghĩa dân tộc.

5. GIẢ ĐOÀN KẾT QUỐC GIA.

Khi hay biết phe Thế Giới Dân Chủ không chịu trao Đông Dương cho Đảng Cộng sản Đông Dương vì họ không muốn Staline mở rộng Bức Màn Sắt từ Đông Âu qua Đông Á, ngày 11-11-1945 Hồ Chí Minh giả bộ giải tán Đảng Cộng sản Đông Dương

để thành lập Hội Nghiên Cứu Chủ Nghĩa Các-Mác. Để có chính nghĩa đoàn kết quốc gia, Hồ Chí Minh mời Nguyễn Hải Thần thuộc Cách Mạng Đồng Minh Hội và Vũ Hồng Khanh, Nguyễn Tường Tam thuộc Việt Nam Quốc Dân Đảng tham gia chính phủ liên hiệp.

Trong Tuyên Cáo Đoàn Kết ngày 24-12-1945, Hồ Chí Minh cam kết tôn trọng sự đoàn kết của các đảng phái quốc gia để tranh thủ độc lập, "Vi độc lập quốc gia là cứu cánh tối hậu cần phải tranh thủ và chỉ có sự hợp tác và hữu nghị chân thành giữa những người Việt Nam mới có thể đạt được độc lập quốc gia". Ông còn lên án mọi hành vi phá hoại tình đoàn kết quốc gia cũng như việc dùng võ lực để tiêu diệt các đảng phái quốc gia.

Vậy mà sau đó Trần Dân Tiên đã vu oan giá họa "bọn phản động Nguyễn Hải Thần, Nguyễn Tường Tam được Trung Hoa Quốc Dân Đảng giúp đỡ đã có âm mưu phá hoại và Hồ Chủ Tịch đã phải nhường cho họ 70 ghế quốc hội".

Ngày 6-3-1946, Hồ Chí Minh ký Hiệp Ước Sơ Bộ Sainteny công nhận Việt Nam là một quốc gia tự trị trong Liên Bang Đông Dương và trong Liên Hiệp Pháp. 15 ngàn quân Pháp được thay thế quân Trung Hoa, đổ bộ Hải Phòng và đồn trú tại Bắc Việt trong 5 năm.

Tháng 5-1946, Hồ Chí Minh qua Paris thương nghị. Phái đoàn Việt Nam đáng lẽ do ngoại trưởng Nguyễn Tường Tam lãnh đạo, nhưng trước đó: "Bộ Trưởng Tam đã bỏ trốn". Và mùa hè năm đó, Nguyễn Hải Thần và Vũ Hồng Khanh cũng bỏ trốn sang Tàu để khỏi bị sát hại như Tạ Thu Thâu, Phan Văn Hùm v.v...

Sau khi tổng xuất quân đội Trung Hoa, CS thắng tay đàn áp và thủ tiêu các cán binh Quốc Dân Đảng và Đồng Minh Hội. Như vậy, Tuyên Cáo Đoàn Kết 1945 chỉ nhằm thành lập chính phủ liên hiệp để làm bình phong thương nghị với Pháp. Rồi nhờ Pháp tổng xuất Tàu cho Đảng CS rảnh tay tiêu diệt các đảng phái quốc gia để được độc quyền lãnh đạo.

Trong Thế Chiến Thứ Hai, để được Đồng Minh yểm trợ, Staline đưa ra chính sách thân thiện với Anh Pháp. Đảng CS Pháp phối hợp với Đảng Xã Hội trong Mặt Trận Bình Dân. Phe CS Việt Nam cũng hợp tác với phe Tân Tả Phái của Tạ Thu Thâu, Phan Văn Hùm, Trần Văn Thạch để thành lập Mặt Trận Dân Chủ và xuất bản tờ La Lutte (Tranh Đấu).

Trong những cuộc bầu cử Hội Đồng Đô Thành Sài Gòn và Hội Đồng

Quản Hạt Nam Kỳ, liên danh Tranh Đấu của Tạ Thu Thâu toàn thắng. Đây là giai đoạn đầu tranh công khai, ôn hòa, hợp pháp và bất bạo động. Chiêu bài đoàn kết quốc gia một lần nữa được áp dụng. Nguyễn An Ninh thuộc phe Trung Hoà, Tạ Thu Thâu thuộc phe Tân Tả Phái và Nguyễn Phan Long thuộc phe Lập Hiến, đã đứng ra tổ chức Đông Dương Đại Hội để đạo đạt thỉnh nguyện của nhân dân Việt Nam tới phái đoàn Quốc Hội từ Paris sang.

Vậy mà ngay sau khi cướp được chính quyền, Đảng CS đã phản bội lời giao ước đoàn kết và đã thủ tiêu Tạ Thu Thâu, Phan Văn Hùm, Trần Văn Thạch, Phạm Quỳnh, Bùi Quang Chiêu, Nguyễn Văn Sâm, Hồ Văn Ngà, Dương Văn Giáo v.v... là những người quốc gia yêu nước thuộc các nhóm Tân Tả Phái và Lập Hiến.

Về việc hạ sát Tạ Thu Thâu, Hồ Chí Minh còn giả nhân nghĩa tiếc Tạ Thu Thâu là người yêu nước. Nhưng ông lại thêm rằng những ai chống lại chính sách của ông đều sẽ bị vô hiệu hoá. Sau khi Staline thủ tiêu người chiến hữu đàn anh của mình là Trotsky năm 1940, tất cả phe tân tả phái Trotskit đều phải bị thanh toán và triệt hạ uy tín.

Ngoài ra, Hồ Chí Minh còn cho hạ sát Đức Giáo Chủ Hòa Hảo Huỳnh Phú Sổ và các lãnh tụ các đảng phái quốc gia yêu nước như Trương Tử Anh (Đại Việt), Lý Đông A (Duy Dân), Khái Hưng, Nhượng Tổng (Quốc Dân Đảng) v.v...

6. GIẢ HIỆP ƯỚC QUỐC TẾ.

Theo sách lược CS ký hiệp ước không phải để thi hành hiệp ước. Vì các hiệp ước ngoại giao chỉ là những phương tiện để thực thi những mục tiêu chính trị:

a. Ký Hiệp Ước Sơ Bộ Sainteny ngày 6-3-1946 nhờ Pháp tổng xuất Tàu để rảnh tay thanh toán các đảng phái quốc gia nhằm giữ độc quyền yêu nước, độc quyền lãnh đạo. Sau đó lại phát động chiến tranh ngày 19-12-1946.

b. Ký Hiệp Định Đình Chiến Genève 1954 để tổng xuất Pháp và cướp chính quyền tại Miền Bắc. Sau đó lại tái phát động chiến tranh.

c. Ký Hiệp Định Hòa Bình Paris 1973 để tổng xuất Mỹ. Sau đó lại tái phát động chiến tranh để thôn tính Miền Nam.

7. NGỤY TẠO TƯ TƯỞNG HỒ CHÍ MINH.

Sau cuộc Cách Mạng giải thể CS tại Đông Âu, chủ nghĩa CS đã bị nhân dân thế giới vứt vào thùng rác lịch sử. Tại Đức, quê hương của Các-Mác, chủ nghĩa Mác đã bị phủ định và

được thay thế bằng chủ nghĩa Dân Chủ Tự Do và Dân Chủ Xã Hội. Tại Nga, quê hương của Lênin, chủ nghĩa Lênin cũng đã bị phủ định để thay thế bằng chủ nghĩa Dân Chủ Tự Do và Dân Chủ Xã Hội.

Trước sự phá sản của chủ nghĩa Mác Lê, Đảng CS ngay tạo cái gọi là "tư tưởng Hồ Chí Minh", một điều mà chính Hồ Chí Minh thời sinh tiền cũng không bao giờ đề cập đến. Ông chỉ nói đến chủ nghĩa Mác Lê, tư tưởng Mao Trạch Đông, và tác phong Hồ Chí Minh. Ông nhìn nhận rằng, về phần tư tưởng, "Bác Mao đã viết cả rồi, tôi không còn gì để viết nữa".

Do đó ông chỉ thực thi trung thành những nguyên lý Mác Lê và tư tưởng Mao Trạch Đông. Ông hết sức tán tụng Staline và Mao Trạch Đông. Ông viết: "*Mao Trạch Đông đã đồng phương hóa chủ nghĩa Mác Lê và đã đưa cách mạng Trung Quốc đến thành công. Cách mạng Việt Nam phải học tập và thực sự đã học hỏi rất nhiều từ cuộc cách mạng Trung Quốc. Các nhà cách mạng (CS) Việt Nam phải ghi nhớ điều này và phải biết ơn Mao Trạch Đông về sự đóng góp to lớn này*".

Thật vậy, Hồ Chí Minh không có tư tưởng gì đặc sắc. Ông chỉ là người sao chép lại.

Những mục tiêu "độc lập, tự do, hạnh phúc" ghi trong các tiêu đề chánh thức của nhà nước chỉ là phỏng theo 3 cương lĩnh của chủ nghĩa Tam Dân do Tôn Dật Tiên đề xướng trong Cách Mạng 1911: "Dân Tộc Độc Lập, Dân Quyền Tự Do và Dân Sinh Hạnh Phúc".

Bản Tuyên Ngôn Độc Lập do Hồ Chí Minh đọc ngày 2-9-1945 cũng là sự sao chép Tuyên Ngôn Độc Lập Hoa Kỳ theo đó: "mọi người sinh ra bình đẳng và được Tạo Hóa ban cho những quyền bất khả xâm phạm như quyền sống, quyền tự do và quyền mưu cầu hạnh phúc". Thêm vào đó là lời mở đầu Tuyên Ngôn Nhân Quyền và Dân Quyền Pháp 1789: "mọi người sinh ra tự do và bình đẳng và luôn luôn được tự do và bình đẳng".

Dùng giả nhân nghĩa là ngụ quân tử. Nhưng khéo ngụ trang Hồ Chí Minh đã viện dẫn các tư tưởng minh triết của Nho Gia trong việc giáo hóa, trị dân và dựng nước như: "Điều gì mình không muốn thì đừng làm cho người; cần kiệm liêm chính, chí công vô tư; lo trước cái lo của dân, vui sau cái vui của dân; không lo nghèo mà lo không đều; mười năm trồng cây, trăm năm trồng người" v.v....

Về mặt kiến thức, Hồ Chí Minh thú nhận ông không am tường chính trị và nhức đầu khi nghe nói về những

vấn đề lý thuyết chủ nghĩa. Ông chỉ là người cán bộ thừa hành trung thành và tận tụy của Staline và Mao Trạch Đông. Nhờ Phan Chu Trinh, Phan Văn Trường và Nguyễn Thế Truyền, ông nổi danh vì bút hiệu chung Nguyễn Ái Quốc. Từ đó, ông được giới thiệu với các lãnh tụ Xã Hội và CS Pháp như Léon Blum, Marcel Cachin v.v... Từ một tiểu trí thức, ông đã bước lên địa vị một cán bộ CS quốc tế, phụ trách vùng Đông Nam Á.

Trong khi các lãnh tụ CS Á Châu khác như Roy tại Ấn Độ hay Malaka tại Nam Dương đều bị thất sủng dưới bàn tay sắt của Staline vì họ có

những tư tưởng hướng về chủ nghĩa Dân Tộc và chủ thuyết Hồi Giáo, thì Hồ Chí Minh vẫn một lòng một dạ chung thủy với Quốc Tế CS.

Đầu không có tư tưởng chính trị đặc sắc nhưng Hồ Chí Minh đã thành công trong việc:

- Dùng ngụ trang đối trá (ngụ chủ nghĩa Dân Tộc);
- Lấy giả nhân giả nghĩa (bằng các chiêu bài độc lập, tự do, hạnh phúc, đoàn kết, hòa giải, hòa hợp);
- Đề giành chính nghĩa (giải phóng dân tộc, giải phóng lao động);
- Và cướp chính quyền (để không chia quyền với bất cứ ai).*****

QUẬN ĐAU VỚI CÒN DẦU

Nghĩ đến Cồn Dầu thấy quận đau
Ngắm xem nông nổi bởi vì đâu
Nghĩa trang tan biến thành mây khói
U ám mây mù phủ trước sau.
Tiếng kêu cầu cứu thành vô vọng
Nào có mấy ai hỗ trợ đâu?
Ngao ngán ngậm ngùi ai oán quá
Thâm thương thay số phận Cồn Dầu !
Sao lại nở lòng như thế nhỉ?
Đang tâm xóa bỏ chữ lương tri!
Mạnh tay thao túng gây điều ác
Mặc sức tung hoành chẳng kể chi.

Lm. An-rê Đỗ Xuân Quế o.p. 22-03-2012

THÁNG TƯ ĐEN

(Một nén hương kính dâng Tổ Quốc VN và tưởng niệm những người chết cho quê hương, vì quê hương và vì sự xâm lăng tàn khốc của CS trong Tháng Tư Đen 1975)

Ngày Ba Mươi Tháng Tư xưa
Lệnh hàng: vết chém ai đưa qua hồn
Lòng đau với Tháng Tư buồn
Súng rơi cùng suối lệ tuôn nghẹn ngào...
Ngày Ba Mươi Tháng Tư nào
Ai đem dân tộc xô vào làm than?
Xác người ai bón rừng hoang
Biển xanh pha máu Việt Nam đỏ hồng!
Ai làm cách núi ngăn sông
Cha con chia biệt, vợ chồng ly tan?
Ai làm tan nát Việt Nam
Hòa bình sao lại vô vàn đớn đau?
Tháng Tư đen. Tháng Tư sầu
Một trăm cái trứng đào sâu oán thù!
Giết nhau bằng những mưu mô
Giết nhau bằng súng Liên xô, đạn Tàu!
Giết nhau không nhận ra nhau
Giết nhau chẳng chút lòng đau. Lạ lùng!
Giết nhau, vỗ ngực: Anh hùng
Ngàn trang uế sử trùng trùng máu tươi...
Tháng Tư đen. Tháng Tư ối!
Việt Nam ! ai xót xa người Việt Nam !?

Ngô Minh Hằng

Kiến nghị và cảnh báo

Nhà cầm quyền CSVN tiến hành xây dựng nhà máy điện nguyên tử

Trần Tĩnh Lê 07-03-2012

- Kính thưa đồng bào Việt Nam!
- Kính gửi các tổ chức chính trị, đảng phái, tôn giáo, báo giới, truyền thông Việt ngữ toàn cầu !

Đảng Cộng sản Việt Nam, nhà cầm quyền Hà Nội đã tổ chức một cuộc đấu thầu cho việc chuẩn bị xây dựng một nhà máy điện nguyên tử, dự định xây dựng tại tỉnh Ninh Thuận với sự mời gọi bốn quốc gia: CH Nga, CHND Trung Hoa, CH Ấn Độ và Nhật Bản. Nếu đúng như tiến trình bàn thảo và quyết định thì sẽ tiếp tục gây ra sự thiệt hại to lớn và nguy hiểm cho nhiều vấn đề: An ninh sinh mạng cho hàng triệu con người, ngân sách, kinh tế, đối ngoại, môi trường, an ninh quốc gia...

* Ngân sách, kinh tế:

1- Giá mua và xây dựng một nhà máy điện nguyên tử loại, hạng trung bình trọn giá hiện nay là khoảng 3 đến 5 tỷ USD. Nếu với số tiền này để cung ứng cho việc học tập, đào tạo một đội ngũ chuyên viên kỹ thuật đúng mức thì khoảng 15, 20 năm sau Việt Nam sẽ không cần phải mua nhà máy điện nguyên tử của nước ngoài. Hiện tại đời sống nhân dân vẫn còn hơn 70% đang cần phải xoá đói, giảm nghèo cùng rất nhiều vấn nạn khẩn thiết cần giải quyết cho ổn định đời sống nhân dân cả nước.

2- Dự tính 20 đến 30 năm sau, tất cả các nhà máy điện nguyên tử trên toàn thế giới đang vận hành bằng nhiệt năng từ than đá, dầu mỏ đều quá lỗi thời và lạc hậu. Điện năng phục vụ cho con người ngày ấy sẽ chủ yếu là: Nguyên tử điện sản sinh từ ánh sáng, gió, nước và sóng ngầm hải lưu trong lòng biển... (Tất cả điều kiện thuận lợi này đất nước Việt Nam đang dư thừa vì có tới hơn 3.500 km bờ biển với lượng mưa lớn, sức gió rất mạnh và nguồn ánh nắng ngập tràn không gian bầu trời, biển đảo).

* Đối ngoại:

1- Dù nhìn nhận ở góc độ nào thì việc xây dựng nhà máy điện nguyên tử của một nhà nước độc tài khó

kiểm soát, không minh bạch cũng là hành vi thách đố, đe dọa, khiêu khích... các quốc gia lân bang. Đặc biệt, nếu nhà máy điện nguyên tử nằm trong quyền cai trị của chế độ Cộng sản Việt Nam độc đảng, độc tài thì sự nguy hại khôn lường sẽ không thể giám sát được.

2- CHXHCN Việt Nam mua và xây dựng xong một nhà máy điện nguyên tử thì diễn biến chung toàn thế giới đời sống chính trị, kinh tế, xã hội... Việt Nam sẽ có thể lặp lại một Bắc Triều Tiên hiện hữu. Đó, là chưa kể đến nếu bị Trung Quốc đe dọa toàn diện trên Biển Đông và tràn ngập người Hoa trên đất liền thì tương lai đất nước Việt Nam sẽ đi về đâu? Vì, về địa lý, lãnh hải Biển Đông đã mất cả hai quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa với hàng chục nghìn km² hải phận cùng gần 1.000 km² biên giới phía Bắc. Các điểm cao quốc phòng Việt Nam hầu như đang bị không chế tuyệt đối.

* Môi trường:

1- Hiệu quả kinh tế của một nhà máy điện nguyên tử, nếu được bảo hành chuẩn xác có hiệu quả tối đa cũng khoảng trăm năm. Nhưng, điều kiện nhân sự, kỹ thuật và tri thức con người ở chế độ độc tài Cộng sản Việt Nam hiện nay không có 10% bảo đảm, do nhiều vấn đề kỹ thuật, điều hành, chất thải, người sử dụng... với những lý do:

+ Không có nguồn cung ứng bảo đảm để có số ngoại tệ mạnh ổn định, không có chuyên viên kỹ thuật cao hoặc đúng mức để bảo trì, bảo hành đúng hạng mục, quy trình...

+ Đây là những quả bom nguyên tử nổ chậm, không hẹn ngày, giờ và sự nguy hiểm khôn lường hết được từ các lò phản ứng hạt nhân cùng vấn nạn lưu trữ, bảo đảm an toàn chất thải, phóng xạ.

+ Ai sẽ chịu trách nhiệm bảo hiểm, bảo toàn cho sức khoẻ con người và môi trường sinh thái khu vực cư ngụ và cho toàn thể người dân Việt Nam khi có sự cố tai nạn (Bởi vì nhà cầm quyền Cộng sản

VN không phải là một nhà nước vì dân, do dân bầu ra). Và, ngược lại thể chế ấy cũng không có một văn bản khế ước, ký kết bảo đảm an toàn, an ninh cụ thể nào với nhân dân hay với mỗi công dân VN)

2- Nếu như các công trình thủy điện, cấp điện lưới cấp quốc gia hiện hữu của CHXHCN Việt Nam đang là những sản phẩm phản khoa học, tàn phá sinh thái đất nước, con người như: thủy điện Hoà Bình, Trị An, Yên Bái, Lào Cai, đường dây cao thế 500 KW Bắc-Nam... gây nên biết bao nghìn tỷ đồng thiệt hại thì việc mua và xây dựng nhà máy điện nguyên tử sẽ dẫn đến sự nguy khốn gấp trăm, ngàn lần chưa ai có thể tiên đoán được.

* An ninh:

1- Một thể chế độc đảng, độc quyền, độc tài như đảng CSVN thì ai và lực lượng nào có thể kiểm tra, giám sát được việc chế tạo, sản xuất vũ khí, bom, đạn nguyên tử dạng nhỏ (mini) cung cấp cho các tổ chức khủng bố, bọn cướp, lũ tội phạm mafia giết người hàng loạt ở một khu vực hay phạm vi vài, ba km² ?

2- Sự ngạo mạn, gian manh và dối trá vốn có trong hệ thống của thể chế độc tài, độc quyền Cộng sản Việt Nam càng trở nên đố kỵ, khiêu khích các nước láng giềng. Do đó, vấn đề an ninh quốc gia sau khi Việt Nam có một nhà máy điện nguyên tử thì lại càng bị ảnh hưởng, chi phối nặng nề, phức tạp, nghi ngờ dẫn đến nguy hại, bất an cho tương lai nền hòa bình lâu dài, ổn định và phát triển bền vững của đất nước Việt Nam.

Xin mời gọi tất cả những nhân sĩ Việt Nam yêu nước hãy nhập cuộc.

Xin kêu gọi những trí thức trong nước cùng hải ngoại hãy cùng lên tiếng ngăn chặn kịp thời hành vi tội ác, phản khoa học của nhà cầm quyền Cộng sản Hà Nội.

Trân trọng

Trần Tĩnh Lê

<http://thanhnienconggiao.blogspot.com/>

Thực chất vụ bán 49% CỔ PHẦN NHÀ MÁY LỌC DẦU DUNG QUẤT

—Phan Châu Thành 15-03-2012—

Việc hiện nay PetroVietnam (PVN) đang phải cố gắng bán 49% cổ phần NMLD Dung Quất là vì những lý do và ý đồ thực chất sau:

1- Trong năm 2011 vừa qua, năm thứ 2 đi vào khai thác của một công trình mới 100% trị giá quyết toán đến khoảng trên 3,5 tỷ USD, NMLD DQ đã lỗ trắng trên 3000 tỷ VNĐ nữa (khoảng 150 triệu USD). Đây là con số "bí mật" không được báo chí công bố ra ngoài nhưng trong ngành thì... ai ai cũng biết.

Sự thực là, nếu cứ để thế khai thác tiếp thì NMLD DQ sẽ còn lỗ tiếp lớn hơn trong năm nay 2012 và các năm tới, và chắc chắn sẽ dẫn đến thảm họa kỹ thuật và thảm họa kinh tế cho PVN và cả quốc gia. Vì thế, phải sửa chữa NMLD DQ là điều bắt buộc đối với PVN. Việc đầu tư xây dựng nhà máy lọc dầu đầu tiên của Việt Nam coi như chưa hoàn tất (mặc dù đã là niềm tự hào của ngành dầu khí Việt Nam!) sau khi PVN đã tiêu 3,5 tỷ trong trên 10 năm qua.

2- Nhưng sao lại phải sửa chữa một "niềm tự hào" – một nhà máy mới hoàn toàn? Nghe vô lý quá! Đỉnh cao trí tuệ gì mà làm ăn kém dzậy? Vì thế, đỉnh cao trí tuệ quyết định "lý do thực chất" là vì PVN muốn mở rộng nhà máy, nâng công suất lên thành 9 triệu tấn/năm.

3- Nhưng Chính phủ VN hay PVN lấy đâu ra tiền để sửa chữa NMLD DQ nữa, khi anh cả đồ PVN đã và đang bị sa lầy tài chính khắp nơi: trên các "sân nhà" như trên "sân" Điện lực (với Tcty PV "no" Power), "sân" của Xăng dầu (với Tcty PV "ôi"...), trên "sân" xây dựng và bất động sản (với các Tcty PVC và Tcty PV Lands...), và trên các "sân khách": Đầu tư khai thác với Algeria, Venezuela... mỗi nơi đều mất vài tỷ USD mấy năm qua?

Chỉ có cách "lấy mỡ nó rán nó", vốn luôn là tuyệt chiêu của lãnh đạo mọi lúc mọi nơi, trong chiến tranh và trong kinh tế đều vậy. Vậy là chỉ còn cách lấy Dung Quất "rán" DQ mà thôi.

4- Nhưng NMLD DQ vốn dĩ ai cũng biết là "của ôi" rồi, trị giá 3,5 tỷ USD mà chỉ làm ra "lỗ tạm" nhưng lỗ khá sâu – mỗi năm vài trăm triệu đô – thì bán hay "rán" nó ra sao cho "thơm" đây?

Thế mà PVN vẫn sẽ "rán" nó được đấy! Và đây lại là tuyệt chiêu nữa của lãnh đạo: Luôn luôn lấy sai

lầm mới để sửa chữa sai lầm cũ, lấy lừa dối mới để che đậy sự lừa dối cũ, lấy dối tác mới "rán" ông chủ Nhân dân – đã cũ...

Vấn đề là PVN phải thực hiện sai lầm mới này một cách thật hoành tráng để nhân dân tin tưởng đó là thành công mới của lãnh đạo. Mà dân ta thì nói gì tin nấy (ây là "người ta" nghĩ thế), dân ta đến nay vốn luôn luôn tin vào Đảng và Chính phủ mà, nên đó là chuyện nhỏ với Đảng và Chính phủ, và với cả PVN.

5- Trên tinh thần "cách mạng" đó, thực chất tài chính của vụ việc PVN "bán" 49% cổ phần NMLD DQ là như sau:

Giá trị sổ sách của NMLD DQ hiện là khoảng trên 3,5 tỷ USD, nếu bán 49% là 1,715 tỷ USD thì không nhà đầu tư nào thèm mua. Bởi vì, bỏ ra 1,715 tỷ USD để mỗi năm gánh lỗ thêm chừng 75 triệu USD nữa cho PVN thì nghe có vẻ không logic lắm với bất kỳ ai. Và đừng nói các nhà tài phiệt dầu khí điốt nhệ, hay họ sẽ lại bị lừa nhè... (Họ trả "học phí ngu" cho PVN... đủ rồi).

Ai cũng có thể biết NMLD DQ chỉ có giá trị (net value, net equity, net worth) chỉ đáng giá tối đa 1,5 tỷ USD tính theo công suất hay sản lượng thực của nó: 6 triệu tấn sản phẩm đầu ra với giá thành gia công chế biến dầu thô trung bình (cao) 50 USD/T (con số này ở khu vực là 46-48 USD), và cho doanh số 300 triệu USD, tức tổng tài sản của NMLD DQ có trị giá thị trường tối đa là 5 lần 300 triệu tức 1,5 tỷ USD, nếu Việt Nam muốn bán nó ra thị trường quốc tế, ví dụ NY Stock Exchange... Nhưng NMLD DQ đã được PVN "đầu tư" đến 3,5 tỷ USD (ai không biết 2 tỷ USD "từ đâu dôi ra" kia họ đã "đầu tư" ra sao – nhìn tài sản và cuộc sống của quan chức chính phủ và PVN thì biết liền!), tức là đã có 2 tỷ USD là "đầu tư ảo" trong đó – tham nhũng, thất thoát, không hiệu quả. Mua 49% cổ phần DQ là mua khoảng 1 tỷ USD "đầu tư ảo" đó nữa, nên nhà đầu tư mới vào NMLD DQ cũng sẽ được PVN cho phép "mua ảo" hay "đầu tư ảo" chung.

Có nghĩa là, thay vì bỏ ra 1,715 tỷ USD mua 49% cổ phần, nhà đầu tư mới chỉ cần bỏ khoảng 700 triệu USD thật để sửa chữa nhà máy (chuyển từ chủ yếu xài dầu ngọt Bạch Hổ sang dầu chua Venezuela hay Trung

Đông) và để lấp đầy chuyên công nghệ xử lý dầu chua mới nâng công suất lên thành 9 triệu tấn/năm, thêm 3 triệu tấn/năm, còn 1 tỷ USD nữa là "ảo", tức không phải bỏ tiền ra, mà vẫn được "ghi nợ" tổng số trên 1,7 tỷ USD... Các nhà đầu tư mới nổi từ Nga và Châu Á "đại lục" rất khoái kiểu ăn "1 vốn 4 lời" này...

Làm sao họ làm thế được về kỹ thuật đầu tư?

Đơn giản, vì nhà đầu tư sẽ được trực tiếp tiến hành việc sửa chữa, nâng cấp, mở rộng Nhà máy theo yêu cầu trên của PVN (như "điều kiện" của việc bán cổ phần này), nên thực chất họ sẽ mang thẳng thiết bị về tiền vào để làm việc đó và tự xuất hóa đơn tùy thích cho PVN, sao cho họ bao trọn 49% cổ phần NMLD DQ là 1,715 tỷ USD...

6- Sau màn biểu diễn quốc tế sắp tới mang tên "PVN bán 49% cổ phần NMLD DQ" trên của PVN, NMLD DQ sẽ có giá trị sổ sách (booking value) là... 5,215 tỷ USD (3,5 tỷ + 1,715 tỷ USD), với công suất 9 triệu tấn/năm.

Giá trị thực của nó lúc đó theo sản lượng (tức theo khả năng tạo doanh thu, lợi nhuận ròng trước thuế) là: 9 triệu tấn/năm x 50 USD/tấn x 05 = 2,25 tỷ USD. Tức phần "đầu tư ảo" sẽ tăng từ 2 tỷ USD hiện nay thành: 5, 215–2,25 = 2,965 tỷ USD, gần 3 tỷ USD.

Điều đó có nghĩa là PVN và "nhà đầu tư mới" của PVN sẽ nghiêm nhiên được chiếm thêm 965 triệu USD "đầu tư ảo" nữa qua phí vụ này, mỗi bên khoảng nửa (51/49%) số đó.

7- **Kết luận buồn:** Thay vì đứng cảm nhận sai lầm của công trình NMLD DQ đã đầu tư và huy động vốn đầu tư 700 triệu USD thêm cho NMLD DQ để sửa chữa sai lầm cũ đó và mở rộng Nhà máy, nâng tổng mức đầu tư lên 3,5 tỷ + 0,7 tỷ = 4,2 tỷ USD (trong đó vẫn chỉ có 2 tỷ "ảo") thì Việt Nam cũng sẽ có NM LD DQ công suất 9 triệu tấn/năm, người ta lại chọn con đường tiếp tục lừa dối nhân dân, tiếp tục phá hoại đất nước, tiếp tục tham nhũng lớn công khai đồng tiền và tài sản của nhân dân!

Họ sẽ mượn tay "nhà đầu tư nước ngoài" mua 49% cổ phần NM" để có thể đầu tư thêm 700 triệu USD nhưng cũng để có thể cùng tham những thêm 1 tỷ USD nữa, nâng "giá trị ảo" của NMLD DQ lên thành trên 5,215 tỷ USD thay vì 4,2 tỷ USD...

Đây sẽ là **sai lầm lớn tiếp theo che đậy sai lầm lớn đã mắc** chỉ trong một công trình NMLD DQ!

Tác giả gửi trực tiếp cho BVN.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

"BOM" NƯỚC KHÔNG LỖ CHỖ

cảnh báo của Nv Võ Thị Hào bắt đầu ứng nghiệm

— Lê Tùng Châu tổng hợp VNEx. và Tuổi Trẻ 19-03-2012 —

Còn nhớ năm 2010, nhà văn Võ Thị Hào đã viết bài “Miền Trung ơi! Người đã bị thí mạng?!” trong đó nêu lên lời cảnh báo nguy cơ treo bom nước trên đầu dân đồng bằng. Vì đâu? Xin trích:

“Cục trưởng Cục đề điều và phòng chống lụt bão Nguyễn Xuân Diệu công bố: tổng lượng mưa năm 2009 nhỏ hơn tổng lượng mưa năm 1999 tại miền Trung nhưng đỉnh lũ năm 09 lại vượt đỉnh lũ năm 99 tới cả 1,5m.

Ngày 24-11-2009, một đại biểu Quốc hội tỉnh Phú Yên cho biết, thực tế lũ năm 2007 cho thấy, chỉ một trận mưa 330 mm tại tỉnh này, mà thiệt hại lớn hơn mức lũ “lịch sử” năm 1991 với lượng mưa 1.300 mm, bởi vì nhà máy thủy điện Sông Ba Hạ ở đây đã xả lũ hết công suất với vận tốc 11.400 m³/s!

Sau trận lũ lụt thảm khốc tại miền Trung hồi tháng 11-2009, nhiều đại biểu Quốc hội đã chất vấn chính phủ về nguyên nhân lũ lụt miền Trung. Một số nhà chuyên môn có uy tín đã phát hiện là “do yếu tố con người” – do những nhà máy thủy điện vì lợi ích cục bộ của mình, không thực hiện quy trình đã cam kết về vận hành hồ chứa phòng lũ, cứ tích đầy nước để chạy máy phát điện tối đa, đến lúc mưa lớn tràn về, liền mở cửa xả lũ ào ạt để bảo vệ đập và nhà máy, bất kể hậu quả cho dân vùng hạ lưu.

Về cơ bản, ngành thủy điện và thủy lợi cam kết khi xây dựng rằng các hồ chứa có thể chống hạn và cắt lũ, nhưng trên thực tế khảo sát đã được công bố từ cơ quan chức năng thì việc vận hành hệ thống hồ xả lũ ở đây là tùy tiện, không hề có một “nhạc trưởng”... (hết trích)

Mời bạn đọc lại bài viết của Nhà Văn Võ Thị Hào và những nguy cơ từ lời báo trước ấy đã bắt đầu xuất hiện dưới đây...

VNExpress 19-03-2012: Nhiều ngày qua, hàng nghìn người dân vùng hạ lưu công trình thủy điện Sông Tranh 2 ở huyện Bắc Trà My

(Quảng Nam) lo lắng vì phát hiện nhiều vết nứt, rò rỉ nước ở thân đập chính của công trình này. Ngoài vết nứt toác lún sâu bên trái gần đập chính, chính quyền địa phương cùng người dân ở huyện Bắc Trà My phát hiện nhiều vết nứt, rò rỉ nước từ lòng hồ xuyên qua thân đập chính công trình thủy điện Sông Tranh 2.

Thủy điện Sông Tranh 2 có tổng mức đầu tư 5.194 tỷ đồng, xây dựng từ tháng 3-2006 gồm hai tổ máy (tổng cộng 190MW), dự kiến khánh thành trong năm 2012 này.

Cuối năm 2010 cả hai tổ máy này đều chính thức phát điện. Dung tích hồ chứa nước của thủy điện Sông Tranh 2 thuộc hàng lớn nhất miền Trung, vị trí bờ đập chính nằm sát tinh lộ 616 là hồ chứa nước thuộc 2 xã Trà Tân và Trà Đốc với khoảng 730 triệu mét khối nước, cao hơn vùng hạ lưu khoảng 100 m.

Những phản hồi mâu thuẫn

Từ EVN

Trần tình về vết nứt thủy điện Sông Tranh 2, Ban Quản lý Dự án Thủy điện 3 (thuộc EVN) có công văn thông báo khẩn giải thích về hiện tượng “có dòng nước chảy ra phía hạ lưu đập dâng, tràn” ở công trình Thủy điện Sông Tranh 2, đã khẳng định, dòng thấm chảy ra phía hạ lưu đập và toàn bộ lưu lượng thấm qua là khoảng 30 lít một giây nên không ảnh hưởng đến an toàn, ổn định của công trình.

“...Tổng lượng thấm của đập đã được Hội đồng nghiệm thu Nhà nước các công trình xây dựng, Hội đồng nghiệm thu cấp Tập đoàn Điện lực Việt Nam, Hội đồng nghiệm thu cơ sở, cơ quan thiết kế đánh giá là đạt yêu cầu kỹ thuật, đảm bảo chất lượng công trình.

Ban quản lý cho rằng hiện tượng nước chảy ra ở 3 vị trí hạ lưu đập là các vị trí khe nhiệt chứ không phải khe nứt. 30 khe nhiệt được thiết kế bố trí và thi công đều trên toàn tuyến đập. Mục đích bố trí các khe nhiệt này là nhằm triệt tiêu ứng suất

hiệt gây nứt bê tông trong quá trình thi công và vận hành công trình. Các khe nhiệt này xuyên suốt từ phía thượng lưu về hạ lưu.

Đơn vị thi công là Tổng công ty xây dựng Thủy lợi 4- CTCP và Ban Quản lý Dự án Thủy điện 3 đã và đang tiếp tục xử lý thấm của đập để làm giảm tổng lượng thấm nêu trên để chất lượng công trình tốt hơn. Ban quản lý dự án khẳng định vấn đề kỹ thuật này hoàn toàn không làm ảnh hưởng đến an toàn ổn định của dự án.

Từ “Viện Vật lý Địa cầu”

Giáo sư Cao Đình Triều cho rằng thân đập chính của công trình thủy điện Sông Tranh 2 (Bắc Trà My, tỉnh Quảng Nam) xuất hiện đến 4 điểm nứt, rò rỉ nước từ lòng hồ xuyên qua đập là đáng lo ngại. Các cơ quan chuyên môn cùng đơn vị chủ đầu tư cần khẩn cấp vào cuộc kiểm tra các vết nứt, rò rỉ này để tránh gây thảm họa cho vùng hạ lưu.

Giáo sư Triều nhận định: thân đập thủy điện Sông Tranh 2 nằm trên đới đứt gãy đang hoạt động mạnh nên gây ra những vết nứt, rò rỉ. Do vậy, trước mắt, các cơ quan chuyên môn cần sớm thăm dò, đo đạc mức độ nguy hiểm của vết nứt để có giải pháp xử lý kịp thời, phù hợp.

“Nếu để lâu ngày, vết nứt lan rộng, thân đập bị đứt gãy thì hàng trăm triệu mét khối treo ở độ cao 100 mét so với vùng hạ lưu ào xuống thì hiểm họa thật khó lường”

Phản đối từ Bắc Trà My

Hiện 4 điểm nứt ở phần thân trái đập rò nước khá mạnh từ khu vực lòng hồ chảy thấm qua thân đập tuôn xuống hết như khe suối.

Theo ông Trần Văn Hải, Trưởng ban quản lý dự án thủy điện Sông Tranh 2, những vết nứt trên đều ở vị trí các khe nhiệt của khối bê tông bờ đập. Ông Hải cho rằng hiện tượng thấm nước qua khe nhiệt bị nứt nằm trong tầm kiểm soát, rò thấm nước với cường độ 30 lít một giây xuất hiện từ tháng 11-2011 trong phạm vi yêu cầu thiết kế, không thể gây nguy hiểm gì.

Còn ông Nguyễn Kim Sơn, Phó Bí thư thường trực Huyện ủy Bắc

MẸ VIỆT NAM ĐANG CÀI BOM NỔ CHẠM KHẮP NGƯỜI

—Nhạc sĩ Tô Hải 24-03-2012—

Trà My phản đối, vào chiều 19-3-2012: “Lãnh đạo Ban quản lý thủy điện Sông Tranh 2 bảo rằng vết nứt trong mức cho phép thiết kế, không gây nguy hiểm gì là vô lý. Nước từ khu vực lòng hồ rò rỉ qua thân đập bê tông cốt thép tuôn chảy mạnh như dòng suối mà nói bình thường thì thật đáng ngờ. Tôi đã điện thoại yêu cầu Ban quản lý báo cáo bằng văn bản, thế nhưng đến chiều nay vẫn chưa thấy trả lời”.

“Nếu trong vòng hai ngày tới, Ban quản lý công trình thủy điện Sông Tranh 2 không báo cáo về việc đập bị rò rỉ và giải pháp khắc phục, chính quyền huyện sẽ báo cáo tình can thiệp”, ông Phó Bí thư thường trực huyện ủy Bắc Trà My nhấn mạnh.

Giữa năm ngoái, lòng đất Bắc Trà My phát ra nhiều tiếng nổ bất thường làm rung chuyển nhà cửa đặc biệt khiến người dân lo lắng. Tháng 12-2011, Viện Khoa học và Công nghệ Việt Nam kết luận nguyên nhân tiếng nổ trong lòng đất là động đất kích thích do hoạt động hồ chứa tích nước công trình thủy điện Sông Tranh 2. Các chuyên gia cũng đã đề xuất Bộ Khoa học Công nghệ giúp địa phương này lắp đặt trạm quan trắc động đất phòng ngừa nguy hiểm cho người dân, thế nhưng đến nay vẫn chưa có sự hỗ trợ nào.

Từ sau tết Nhâm Thìn đến nay, lòng đất ở vùng hạ lưu công trình thủy điện Sông Tranh 2 vẫn còn xuất hiện những đợt dư chấn gây rung chuyển mặt đất nhưng nhẹ hơn so với trước.

**Kính mời Đồng bào đón
xem trang mạng
(website) của Khôi 8406
sẽ chính thức ra mắt
nhân kỷ niệm 6 năm
thành lập Khôi (08-04-
2012)**
<http://8406vn.com>

Mình nhìn lại lịch sử, mà... lo cho tương lai của Mẹ Việt Nam đang mang đầy mình những trái bom nổ chậm siêu nặng suốt từ Nam chí Bắc, rồi lại nghĩ tới những nỗi lo của các nhà khoa học chân chính, những nỗi buồn của những nhà thơ như Inrasara, những phản biện đầy tâm huyết của các nhân sỹ trí thức trước nguy cơ bom nước, bom bùn đỏ, bom hạt nhân... có thể phát nổ bất cứ lúc nào... Nghĩ mãi, nghĩ mãi đến không sao ngủ được suốt ba hôm trời...

Đó là:

1- Những quả “bom nước” hàng ngàn triệu mét khối với sức cuốn trôi không thua gì sóng thần ở Fukushima.

2- Những quả “bom bùn đỏ” mà mấy cái ông tờ-sờ, giờ-sờ đảng-viên-hưởng-đặc-ân-của-người-chủ-trương -cài-đặt-bom đã... liều mạng “đảm bảo không thể xảy ra thảm họa bùn đỏ Hungary” với lời hứa tình bơ “Nếu có chuyện gì tôi xin đi...tù!” (nay chắc tất cả đã hết nhiệm kỳ và mang theo lời hứa... về hưu “hạ cánh an toàn”, y như những kẻ tội tày trời nhưng phen này thoát khỏi bị chính đốn!

3- Đó là 16 quả bom hạt nhân được bảo đảm sẽ “rước” về từ những nơi đang “thà thấp nển nhưng không dùng thêm điện hạt nhân”, những nước vẫn mình, tiên tiến đang phải biểu tình đi, đứng, ngồi, nằm để ngăn chặn cái thứ năng lượng giết người hàng loạt đến 2, 3 đời con cháu này. Họ từ chối năng lượng hạt nhân vì an toàn, vì không phải là đã hết giải pháp thay thế nó!

Ba thứ bom này chưa gây tai họa tiêu diệt từng mảng dân tộc Việt Nam ngay trước mắt nên ồn ào một dạo: kiến nghị, kiến nghị, phản biện, phản biếm, lấy chữ ký chữ kiếc.... từ các nhân vật có uy tín, các giáo sư-tiến sỹ có chuyên môn nổi tiếng ở nước ngoài lẫn nước trong...

Nhưng tất cả đều chỉ như... nước đổ lá khoai! Thậm chí có ông tướng CA còn nói thẳng “**Cái bọn ở Nguyễn Du áy** (ý nói trụ sở của cơ quan IDS đã bị bức tử) **phản động thì có chứ phản biện phản biếm cái gì!**”

Mọi ý kiến khác với ý Đảng lần lượt bị đẩy sang ý kiến của “lực lượng thù địch”! Dân chủ bị khóa chặt mồm! Nhà tù ngày càng được tăng cường thêm những.... “cục phân”!

Dư luận bắt đầu chán!

Riêng mình, mọi kiến nghị này nọ mình đều kiên quyết không tham gia vì mình kiên trì với ý nghĩ: Chẳng đại gì mà “kính gửi” những kẻ coi hàng ngàn chữ ký của nhân dân chẳng đáng giá lấy một đồng xeng! Chẳng đại gì mà đâm vào không khí, chẳng rối hơi đánh đàn vào tai những kẻ còn xa mới lên tới hàng tai trâu!

Và... phải nói thiệt tình: Mình đã bị cái chiến thuật ù lì muôn thuở của những người nắm quyền lực mà có lúc nản lòng, thậm chí có tí... “cá nhân chủ nghĩa” khi nghĩ rằng: Đập có sập, Bùn đỏ có tràn, Hạt nhân có Chết-nổ-bùm (Tchernobyl) thì... mình cũng chẳng còn ở trên đời này! “Chúng nó ngu thì kệ bu chúng nó chết”! Để con cháu chúng ta sẽ xử lý những kẻ đã nhập cảng những trái bom nước, bom bùn, bom hạt nhân ở cái nước mà làm “cái ốc vít cho máy tính cũng chưa làm nổi”! (trích ý kiến thẳng thừng của một chuyên gia Nhật trên VTV1 đêm 23-3-2012)

Và lại có chuyện gì xảy ra cũng ít nhất phải 10, 15 năm nữa. Lúc ấy mình cũng chẳng còn ở trên đời này mà lo bị... nhiễm xạ! Hơn nữa trước mắt còn bao chuyện phải tập trung năng lượng còn lại để góp sức với đời vạch trần cái xấu, cái ác, bảo vệ đất đai, biển đảo quê hương, viết về anh Vươn, về chính và đồn Đảng của họ....

Nhưng không ngờ... **hai bài viết (*) và vụ nứt đập thủy điện Sông Tranh 2 đã làm mình giật mình thức tỉnh...**

Đó là bài viết về tương lai sẽ biến mất toàn bộ dân tộc Chăm Ninh Thuận ngay khi 16 lò hạt nhân sẽ được triển khai tại cái địa phương không may bị chọn để triển khai cái của nợ tốn kém và cái họa diệt chủng luôn treo trên đầu này...

Tác giả là Inrasara, một nhà thơ, không dùng từ ngữ, câu cú nào lên án nặng nề, không chỉ vào trách nhiệm của ai và cũng không đòi hỏi phải đình chỉ hay mang nhà máy điện hạt nhân đi nơi khác... Anh chỉ nói về văn hóa Chăm, nói về tình yêu với mảnh đất đã nuôi người Chăm 2000 năm sẽ đi đâu? về đâu? ngay khi bị di dân, đền bù...

Và... hình tượng đau xót như hiện ra trước mắt mình... Đó là 2 cụm tháp Po-Rom chỉ cách nơi đang triển khai nhà máy điện hạt nhân có... 15km

đứng lạnh lẽo chờ vợ vì chắc chắn không thể có ai dám ở (và được ở). Sự biến mất hai cụm Tháp này, dù nó còn được giữ lại nhưng không còn người Chăm thì còn gì là giá trị?

Và cuối cùng, cảm phục nhất là nhà thơ Chăm đã kiên quyết bỏ Sài Gòn cùng gia đình trở về làng để được cùng đồng bào mình sống chung (và chết chung?) những ngày cuối đời chùng nào văn hóa Chăm còn tồn tại!!

Minh thấy Inrasara quả là "hậu sinh khả úy" (anh 58, minh 86). Anh viết ít nhưng khả năng đánh động lương tâm và tình cảm con người hơn mình rất nhiều!

Chẳng thế mà từ bên Mỹ, Nhà khoa học nguyên tử thứ thiệt gốc Việt, Phùng Liên Đoàn mà nhiều người đã được đọc qua những lời phản biện tâm huyết của ông bị coi như những mảnh giấy rách, lâu nay đã chẳng muốn gảy đàn cho trâu nghe nữa, cũng phải bật dậy.

Ông gọi Inrasara là một "đại lão trí tuệ" và mong được làm quen với anh! Thế rồi, thông cảm với Inrasara, ông lại rút ruột, gan, tim, óc của mình để viết một bức thư cho Sứ quán Việt Nam tại Mỹ, yêu cầu chuyển cho chính phủ VN, ông trình bày lại những bất lợi, rủi ro, tổn kém, lỗ nặng, ra sao về cuộc phiêu lưu hạt nhân này, một lần nữa mong sao "Nhà nước Ta" đừng để bọn Mafia kinh tế nước ngoài qua mặt...

Minh đọc xong mà thấy rùng mình, nổi da gà...(*)

Cùng với hai bài viết được phổ biến trên khắp thế giới mạng kèm theo hàng ngàn lời comments đang làm mình nghĩ tới một kịch bản kinh khủng không dám tưởng tượng đến thì lại bùng lên một sự kiện mà lần này có muốn giấu cũng không được!!

Đó là:

Ngày 20 tháng 3 năm 2012, một trong những quả bom nước có nguy cơ nổ sớm hơn dự định!

Quả bom nước này chỉ chứa trong nó "có"... 730.000.000 mét khối nước (tương đương 730 triệu tấn), đang có nguy cơ hoạt động... trước thời hạn!

Xem trên Tivi thấy mấy chú công nhân đang tay chòong, tay đục, vôi vãi khoáng xi măng, dùng bao tải, vải bạt, giẻ rách... trám vào chỗ nước phun lên như ở các vòi phun nước ở Phủ Chủ tịch, rồi nghe các ông trưởng ban, phó ban, giáo sư tiến sĩ chuyên ăn lương, hưởng lộc để... "dễ trẻ con" rằng thì là: «Đó là "khe nhiệt"... là...» - «Những chỗ nước phun đó là hoàn toàn cho phép!... là...» - «Đập Sông Tranh không có vấn đề gì!»... của mấy ông "chuyên môn giả cầy

nhưng học vị thì... đúng là cây thứ thiệt!"

Sau lại nghe các vị, cũng tiến sỹ, cũng giáo sư khác thì lại: "Chưa thấy có một cái đập nào trên thế giới như thế này!" hoặc... "Không thể đây là một khe nhiệt có thiết kế từ trước"... hoặc kiên quyết hơn: "Sai từ thiết kế, thì công nghệ nghiên cứu, vận hành"!

Rồi thì... các đoàn kiểm tra chuyên ngành, các đoàn kiểm tra liên ngành, các Hội nghề nghiệp... lục tục kéo đến tận chân con đập đang không tài nào bịt nổi những lỗ phụt nước "tuôn như suối"... Rồi tranh luận rồi hội thảo, rồi họp báo... rồi... bỗng dưng chiều 22/3 họp... kín cửa tiết báo chí!...

Cái gì xảy ra đây? Liệu đồng bào từ huyện Trà My tới tận Hội An có phải lo cuốn gói lên núi sơ tán?

.....

Sáng 23-3-2012

Từ tối qua đến sáng nay, chuyện kết luận sau cuộc họp kín về đập Sông Tranh 2 đã được thông chờ như một... bản tuyên án của Tòa án tối cao: tha bổng hay xử tử hình một công trình tốn kém tới hơn 5.000 tỷ đồng?!

Thì... đúng 19g25 tối, trên VTV1 xuất hiện lại một ông tiến sỹ nữa (ông thứ 11 theo ghi chép của mình nhưng chỉ khác ở chỗ: ông này vừa là tiến sỹ vừa là cục trưởng Cục Giám định Nhà nước) mang theo một tấm bìa các-tông vẽ cái đập với 3 lỗ khe nhiệt có "sai sót không mong muốn" cần khắc phục trước mùa lũ nhưng đập vẫn có khả năng chịu đựng... và đồng bào có thể an tâm...! Kèm theo là lời phát biểu "bức xúc" của chính ông Nguyễn Ngọc Quang phó chủ tịch UBND tỉnh Quảng Nam yêu cầu "gửi sớm văn bản" (?) để chính quyền nhân dân có thể an dân!..

Nghe nội dung và giọng điệu trực tiếp qua telephone thì thấy: "Vâng! Thôi thì các anh cứ kết luận "không sao đâu, nhưng xin cho văn bản" chứ tin rằng "không có vấn đề gì đâu" thì em chả dại! Xin cứ cho tờ chiếu chỉ có dấu ấn triều đình để dân đừng có cật vấn, hỏi tội chúng em! Chứ cứ lời nói gió bay kiểu này mãi thì... chắc chắn chúng em sẽ lại phụng vào ít nhất 3, 4 điều trong "19 điều cấm đảng viên không được làm" mất!

Ông tiến sỹ cục trưởng thì hứa "3 ngày nữa sẽ có"?! Chắc vì vương 2 ngày thứ bảy và chủ nhật 24 và 25 nên các giòong "suối" bắt nguồn từ... thân đập cứ thoải mái yên tâm tiếp tục phụt, phụt nữa, phụt mãi... tưới mát phía hạ lưu!

Và lạ giới 3 ngày nữa có một tờ chiếu chỉ - bùa dán khắp nơi để mấy

chục vạn dân dưới hạ lưu được tin tưởng tin tưởng và... tin tưởng!

.....
Ngày 24-03-2012

Sáng nay lướt qua những tờ báo nhớn thì trái lại... vẫn là một giọng điệu bi quan và... nghi ngờ là chính! Không thấy có đăng tuyên bố của ông tiến sỹ cục trưởng mà trái lại còn vạch thêm những sự giấu diếm mới đối với báo chí tuy có đăng một tuyên bố nữa rất chi là... "trung dung" của ông tiến sỹ có cái tên Bùi Trung Dung! Rằng thì là... "để xảy ra tình trạng rò rỉ nước tại đập thủy điện Sông Tranh 2 là có vấn đề sai sót trong thiết kế không cho phép, nhưng hiện nay việc khai thác, xử dụng... vẫn an toàn" (!?), y hệt như trên website của Ý-Vi-En!!!

Thật đáng sợ khi báo chí thì vẫn cứ viết: "**Nước tuôn như suối trong lòng đập**" (Tuổi Trẻ 24-3) hoặc "**Vẫn bất an với thủy điện Sông Tranh 2**" (Thanh Niên 23-3-2012) bác bỏ những "hiểu dụ an dân" của những đại quan công chức quyết tâm "**bảo vệ cái đã có lệnh phải bảo vệ**"! hoặc "**có gắng phát biểu lập lò, lập lừng nước đôi**" theo truyền thống!

Đặc biệt cái tên đích thực của kẻ trực tiếp thi công công trình này thì đến nay, tìm mãi vẫn không ra! Liệu có phải là của một "thế lực thù địch" đích thực nào không đây? Tại sao Thủy điện Sông Đà to gấp 10 lần Sông Tranh lại không có hiện tượng "ngâm cho phép" này???

Và sau mấy đêm mất ngủ mình phải thú thực là mình đã "ngỡ dại" tới một kịch bản kinh khủng đang được tiến hành trên đất nước mình như sau:

1- Nắm chắc những "con tin chính trị" để sẵn sàng hợp tác toàn diện theo mọi diễn biến của tình hình kinh tế, chính trị, xã hội, chiến tranh hay hòa bình.

2- Xâm thực bằng kinh tế, chính trị, văn hóa xã hội và dân số...

3- Đề phòng có sự chống đối của các lực lượng quyết tâm giữ vững lãnh thổ như truyền thống chống ngoại xâm bốn ngàn năm bằng cách **tiêu diệt ngay phong trào trong trứng nước**...

4- Cài đặt sẵn khắp đất nước Việt Nam những "quả bom nổ chậm" khi cần thì... diệt chủng toàn bộ cái dân tộc bướng bỉnh này bằng mấy quả tên lửa đánh trúng cái thủy điện Sơn La, cái mỏ Tân Rai và 16 lò hạt nhân tại Ninh Thuận !?!?! 20, 30 triệu con người thay thế chẳng là cái tầm gì với dân số nước bạn 4 tốt với dân số gần 2 tỷ người đến nơi rồi!

Sẽ có người cho là mình quá lo

TỪ MỘT VỤ NỨT ĐẬP THỦY ĐIỆN

.....Song Chi 26-03-2012.....

xa, quá bi quan! Nhưng cứ nghĩ đến những gì Mao đã nói cách đây hơn 50 năm “Săn sàng hy sinh cả 500 triệu nhân dân Trung Hoa để tiêu diệt sạch sành sanh con hổ giấy Đế Quốc Mỹ”(**) mà thấy: “**không cái gì họ không dám làm kể cả hy sinh một nửa dân tộc họ. Vậy thì... hủy diệt cả một dân tộc Việt trong đó có dân tộc Chăm của Inrasara chẳng là một cái đỉnh gì đối với họ hết!...**”

Và, mình nhìn lại lịch sử, mà... lo cho tương lai của Mẹ Việt Nam đang mang đầy mình những trái bom nổ chậm siêu nặng suốt từ Nam chí Bắc, rồi lại nghĩ tới những nỗi lo của các nhà khoa học chân chính, những nỗi buồn của những nhà thơ như Inrasara, những phản biện đầy tâm huyết của các nhân sỹ trí thức trước nguy cơ bom nước, bom bùn đỏ, bom hạt nhân... có thể phát nổ bất cứ lúc nào.

Nghĩ mãi, nghĩ mãi đến không sao ngủ được suốt ba hôm trời... Và cuối cùng: một kịch bản kinh khủng nhất có thể xảy ra đã đến với mình như đã trình bày!

Với mong mỗi tất cả những ai có lương tri khắp thế giới có thể tìm mọi cách ngăn chặn một cuộc diệt chủng mới, một cuộc “Tận Thế” dành riêng cho người Việt Nam ta trong một tương lai không xa do các “lực lượng thù địch nội và ngoại” đích thực đang bắt tay nhau tiến hành???

Có phải là suy luận quá đà? Có phải là bi quan quá mức?

Có phải là nghi ngờ quá độ? Hay không đây các bạn?

Tô Hải

24-03-2012

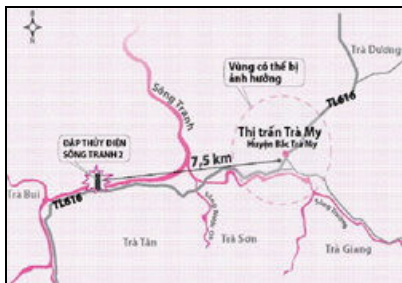
Theo Blog Tô Hải

(*): Hai bài viết:

1- Inrasara đối thoại với độc giả xung quanh dự án Nhà máy ĐHN ở Ninh Thuận (chủ đề **Bất an Dự án Nhà máy Điện hạt nhân NT**)

2- Thư TS Phùng Liên Đoàn gửi Đại sứ Việt Nam tại Mỹ năm 2010 nói về một phương án điện hạt nhân ở Việt Nam

(**): con số 500 hay 50 mình không còn nhớ rõ riêng về cái cụm từ “tiêu diệt sạch sành sanh” bọn Đế quốc thì chắc chắn không thể nào sai!

Trong tuần qua, báo chí và dư luận lên cơn sốt vì vụ nứt đập thủy điện Sông Tranh 2, thuộc tỉnh Quảng Nam.

Những bức hình chụp trên các tờ báo cho thấy những vết nứt lớn, nước tuôn tràn như suối. Ngoài ra còn có những vết nứt nhỏ, từ đó nước rò rỉ thấm qua thân đập.

Khi báo chí vừa đăng tải vụ nứt đập, ban quản lý thủy điện ST 2 lên tiếng cho rằng những vết nứt trên không gây nguy hiểm, còn cho biết thêm đã phát hiện vết nứt, rò rỉ trên thân đập từ cuối năm ngoái!

Ông Trần Văn Hải, trưởng ban quản lý dự án thủy điện 3, chủ đầu tư dự án thủy điện Sông Tranh 2 đã có công văn ngày 19 tháng 3 khẳng định: Công trình thủy điện Sông Tranh 2 (huyện Bắc Trà My, tỉnh Quảng Nam) vẫn hoạt động ổn định và an toàn.

Tuy trả lời như vậy, nhưng mặt khác, chủ đầu tư vẫn cho thuê người đi trám, bịt các điểm rò rỉ theo một cách thức rất là... thủ công.

Trong khi ‘ban quản lý’, chủ đầu tư trả lời rất “vô tư” như vậy thì các chuyên gia lại tỏ ra vô cùng lo ngại.

Báo VNExpress: “Trong khi ban quản lý công trình vẫn giữ quan điểm nứt khe nhiệt là bình thường thì các chuyên gia về đập, thủy lợi, địa chất đều khẳng định tình trạng đập thủy điện Sông Tranh 2 nứt, rò nước là bất thường, tối kỵ.” (Bài “Nứt đập thủy điện là tối kỵ”)

Điều làm các chuyên gia lo ngại nhất là thủy điện Sông Tranh 2 nằm trên đới đứt gãy đang hoạt động mạnh. Nếu không khẩn cấp khắc phục ngay vết nứt thì thảm họa sẽ khôn lường. Viễn ảnh về vụ vỡ đập với hàng trăm triệu mét khối nước ở độ cao 100 mét so với vùng hạ lưu đổ tràn xuống khiến người dân và cả chính quyền huyện, xã chung quanh khu vực đập thủy điện muốn lên “con sốt”.

Chỉ riêng việc xả lũ của các đập thủy điện vào mùa lũ hàng năm khiến “lũ chồng lũ” cũng đã đủ gây

tai họa cho người dân trong vùng, khiến con số tử vong, nhà cửa tài sản bị hủy hoại tăng lên nhiều, nói gì đến chuyện vỡ đập.

Trước phản ứng của dư luận, cuối cùng ông Trần Văn Hải cũng phải thừa nhận “Đúng là đập có vấn đề về lỗi kỹ thuật, còn phương án khắc phục các lỗi kỹ thuật này như thế nào thì hiện EVN đang lên kế hoạch triển khai”. (“Chủ đầu tư thừa nhận lỗi kỹ thuật tại thủy điện sông Tranh”, báo Dân Trí)

Người dân thì có lạ gì chất lượng các công trình “khùng” cũng như cung cách làm ăn vô trách nhiệm, “tiền thầy bỏ túi, sống chết mặc bay” của các doanh nghiệp nhà nước, các quan chức ở Việt Nam từ bao lâu nay.

Lại nghĩ đến chuyện khai thác bauxite và xây dựng các nhà máy điện hạt nhân ở Việt Nam.

Vụ khai thác bauxite ở Tây Nguyên, hàng trăm hàng ngàn chuyên gia, nhà khoa học, nhà kinh tế, nhà văn hóa, trí thức nhân sỹ cho đến người dân thường đang sống trong và ngoài nước đã lên tiếng phản đối.

Biết bao nhiêu ý kiến phân tích thấu tình đạt lý, đầy tính thuyết phục về mặt chuyên môn đã được đưa ra trước một dự án mà về mọi mặt từ văn hóa, môi trường, tác động đối với vùng Tây Nguyên và đời sống các dân tộc thiểu số cho đến an ninh quốc phòng đều là thiệt hại. Thậm chí ngay cả góc độ kinh tế mà nhà thầu và những ai ủng hộ dự án có đưa ra để phân bác cũng được nhiều chuyên gia phân tích cho rằng khả năng lỗ nhiều hơn lời.

Thế nhưng nhà nước Việt Nam vẫn cứ nhất quyết làm cho bằng được.

Ngay cả khi thảm họa bùn đỏ xảy ra vào tháng 10-2010 ở Hungary-một quốc gia có kinh nghiệm hàng chục năm trong công nghệ khai thác và chế biến bauxite, có nền khoa học hiện đại có thể xử lý tốt vấn đề môi trường hơn Việt

Nam rất nhiều.

Mặc, những người ủng hộ dự án vẫn cứ nhắm mắt bịt tai đường ta ta cứ đi.

Thậm chí trả lời báo chí lúc bấy giờ, Bộ trưởng Bộ Tài nguyên Môi trường Phạm Khải Nguyên còn khẳng định hồ bùn đỏ ở Tây Nguyên là an toàn: “Tuy nhiên, vì chưa vận hành nên chúng tôi mới khẳng định sự an toàn trên lý thuyết và chạy mô hình...”! (báo Lao Động “Tôi khẳng định hồ bùn đỏ ở Tây Nguyên an toàn”)

Hay vụ xây dựng nhà máy điện hạt nhân cũng vậy. Mặc cho những ý kiến phản biện về việc có nên triển khai xây dựng nhà máy điện hạt nhân hay nên tìm kiếm những biện pháp an toàn khác như năng lượng mặt trời, hay sức gió. Mặc cho thảm họa tại nhà máy điện hạt nhân Fukushima xảy ra vào tháng 3 năm 2011, ở ngay Nhật Bản, một quốc gia vốn là “ông lớn” trong lĩnh vực sản xuất điện hạt nhân.

Sau khi thảm họa xảy ra, rất nhiều quốc gia trên thế giới đã xem xét đến việc đóng cửa hàng loạt các nhà máy điện hạt nhân. Còn ngay trên đất Nhật Bản, điện hạt nhân có nhiều khả năng bị thu hẹp lại, thậm chí, có thể biến mất hoàn toàn. Nước này hiện đang lên kế hoạch xây dựng các nhà máy điện năng lượng tái tạo.

“Theo một cuộc điều tra mới được thực hiện ở Nhật Bản sau kỷ niệm một năm xảy ra thảm họa động đất sóng thần, 80% người dân nước này muốn giảm dần, thậm chí loại bỏ sự phụ thuộc vào năng lượng hạt nhân.” (“80% người dân Nhật Bản ủng hộ từ bỏ điện hạt nhân”, VietnamPlus)

Trong khi đó Việt Nam vẫn tiếp tục khẳng định việc tiến hành triển khai không phải một, hai mà nhiều nhà máy điện hạt nhân!

Ngay tại tỉnh Ninh Thuận, không có một cuộc trưng cầu dân ý nào đối với người dân khi mà nhà máy điện hạt nhân đầu tiên của Việt Nam sẽ được triển khai tại đây. Nhưng nhà thơ Inrasara, nhà thơ Trà Vigia thì đã lên tiếng bày tỏ lo ngại cho sự an toàn của cộng đồng người Chăm hiện tại và cả cho bao thế hệ con

cháu của họ.

“Tổ tiên họ đã có công khai phá miền đất này cho chúng ta được thừa hưởng hôm nay, cho nên phải ghi nhận trân trọng và dành cho họ một khoảng trời để thở. Họ là người bản địa nên rất cần được hỏi ý kiến một cách công khai và dân chủ và họ có quyền chọn lựa cuộc sống của riêng mình. Một cuộc trưng cầu dân ý là cần thiết và phải có những giải pháp cụ thể.” (Trà Vigia-“Chăm trong lò hạt nhân”)

Những tai họa như đã từng xảy ra ở Hungary, Nhật Bản liệu có xảy ra ở Việt Nam? Khả năng rất cao là có thể, bởi Việt Nam có rất nhiều vấn đề như khả năng đảm bảo an toàn thấp kém, tham nhũng tràn lan và thiếu minh bạch.

Nếu một thảm họa bùn đỏ xảy ra ở Tây Nguyên, hay nổ nhà máy điện hạt nhân ở Ninh Thuận, hoặc là vỡ đập thủy điện ở Quảng Nam, thiệt hại về mọi mặt chắc chắn sẽ lớn hơn rất nhiều so với tai họa xảy ra tại các nước Hungary hay Nhật Bản. Bởi các nước này dù sao cũng có trình độ kỹ thuật cao hơn, chính phủ của họ đặc biệt là Nhật Bản hết lòng vì người dân.

Nhưng... mọi phản biện cũng chỉ là nước đổ đầu vịt mà thôi.

Người ta phải tự hỏi vì sao cái nhà nước này không bao giờ chịu học lấy những bài học cay đắng từ

thảm họa của các nước khác, không bao giờ chịu lắng nghe những lời nói đúng của nhân dân và kể cả những góp ý chân tình của bạn bè thế giới?

Người ta không tin là họ quá tự tin, quá chủ quan đến mức không thấy được những cái mà nhiều người đã chỉ ra cho họ thấy.

Chỉ có mấy cách trả lời: Hoặc là họ quá tham lam nên chỉ nghĩ đến những cái lợi cho mình và phe nhóm, từ những món tiền bôi trơn, tiền hoa hồng, tiền “lại quả” và đủ thứ tiền rút ruột công trình sẽ chảy vào túi họ. Hai, họ tàn ác vô lương tâm đến nỗi biết thiệt hại/tai hại nhưng vẫn cứ làm, dân chết mặc dân.

Ba, nói như ngôn ngữ của chính nhà nước Việt Nam là phải có cái bọn lực lượng thù địch nào đó quyết tâm mượn tay các quan chức lãnh đạo Việt Nam để tàn phá đất nước này, giết hại dân tộc này. Mà bọn thù địch đó là ai, từ hướng Tây hay hướng Bắc, cứ ngầm cho kỹ thì thấy ngay thôi.

Chỉ thương cho người dân VN, chưa đủ khổ trước đủ thứ tai họa hàng ngày từ tai nạn giao thông, nạn ô nhiễm môi trường, thực phẩm mất vệ sinh... hay sao mà còn phải sống với những thảm họa diệt chủng treo lơ lửng trên đầu như thế này!

◆◆ Song Chi ◆◆◆◆◆◆◆◆

Ai đứng đằng sau vụ cấm báo Thanh Niên tổ chức tri ân chiến sĩ —Định Nguyên RFA 20-03-2012—

Báo Thanh Niên cùng một số đơn vị phối hợp dự định tổ chức lễ tưởng niệm, tri ân những chiến sĩ đã hy sinh trong trận chiến Gạc Ma vào ngày 14-3 vừa qua tại Cam Ranh, Khánh Hòa, nhưng bị hủy vào giờ chót.

Ai cấm, vì sao cấm?

24 năm trôi qua, kể từ hôm xảy ra trận chiến ngày 14-3-1988, không có bất cứ một thông tin hay hoạt động tưởng nhớ chính thức về biến cố lịch sử này. Những người nằm xuống dường như đã bị quên hẳn, những người sống sót tự thân phải vật lộn với cuộc sống mưu sinh hằng ngày mà không được sự hỗ trợ nào để được gọi là xứng đáng với chủ trương đền ơn đáp nghĩa mà Nhà nước thường xuyên tuyên bố.

6 giờ sáng ngày 14-3-1988 hải quân Trung quốc tung hỏa lực tấn công cùng lúc 3 đảo thuộc quần đảo Trường Sa của Việt Nam: Gạc Ma, Cô Lin và Len Đảo. Một cuộc chiến không cân sức, mà thế yếu thuộc về Việt Nam, diễn ra trong hai ngày. Đến ngày 16-3-1988 thì Trung Quốc chiếm được đảo Gạc Ma và giữ cho đến nay. Kết quả cuối cùng: hải quân Việt Nam hy sinh 64 chiến sỹ và 3 tàu vận tải tác chiến.

Người dân Việt Nam biết nhiều về trận chiến Trường Sa 1988, mà trong tài

liệu hải quân thì gọi là CQ-88 (Chủ quyền-88), là do đoạn video clip mà phía Trung Quốc tung lên Youtube. Người dân chứng kiến hàng loạt đạn đại pháo nã vào người lính Việt Nam đang can trường bám đảo. Họ như nghe vang lại câu nói hào hùng của Thiếu úy Trần Văn Phương: “Thà hy sinh chứ không để mất đảo. Hãy để máu chúng ta nhuộm đỏ Biển Đông chứ cương quyết không để mất đảo.” Thiếu úy Trần Văn Phương là người hy sinh đầu tiên trong trận chiến khi trong tay quyết giữ chặt lá cờ Việt Nam.

Một phần tư thế kỷ trôi qua các anh vẫn nằm hoang lạnh dưới đáy biển. Việc đưa các anh về đất liền để hương khói không phải là khó. Nhưng vì lý do nào đó chính quyền vẫn không vận động hoặc yêu cầu chính phủ Trung Quốc dừng làm khó trong chuyện quy tập các anh về.

Chính quyền viện dẫn lý do nhạy cảm để không vinh danh các anh đã đành. Những tổ chức khác muốn đền ơn đáp nghĩa các anh cũng không thực hiện được. Trước ngày 14-3 vài tháng, báo Thanh Niên (văn phòng đại diện tại Nha Trang), phối hợp với báo Nông Thôn Ngày Nay, Hội Cựu Chiến Binh Việt Nam, Hội Cựu Chiến Binh ngành dầu khí dự định tổ chức vinh danh, tri ân các anh và trao tặng quà cho một số gia đình liệt sĩ đã hy sinh trong trận chiến Trường Sa đúng vào ngày 14-3-2012. Buổi lễ sẽ được tổ chức tại trụ sở của Vùng 4 Hải quân, Cam Ranh. Kế hoạch được sự đồng tình và hoan nghênh của Bộ Tư lệnh Hải quân.

Các đơn vị ráo riết tổ chức, liên hệ các gia đình liệt sĩ, phát thư mời, lo việc đưa đón. Mọi việc hoàn tất chờ ngày 14-3. Những gia đình liệt sĩ khi biết được tin này hết sức vui mừng và rất mong đến ngày lễ đầy tình nghĩa ấm cúng này. Còn cách đúng 3 ngày, vào ngày 11-3, ban tổ chức nhận được lệnh “trên” yêu cầu hủy cuộc gặp mặt. Tin như sét đánh. Không thực hiện được buổi lễ vinh danh, đền ơn này, ngoài chi phí đã bỏ ra, điều cay đắng nhất là ban tổ chức sẽ gánh một oan tội là lừa phỉnh gia đình liệt sĩ; về phía gia đình liệt sĩ họ cảm thấy nhục nhã khi chồng con họ hy sinh cho đất nước mà họ vừa bị bỏ rơi vừa bị lường gạt.

Một nhà báo đi liên hệ mời các gia đình liệt sĩ Gạc Ma đã cay đắng nói với blogger Mai Thanh Hải rằng: “Anh trở thành người đi phỉnh (lừa) các mẹ Liệt sĩ” và chán nản: “Giống anh em hy sinh mà không dám tổ chức. Khóc anh em hy sinh cũng không được phép khóc!” Blogger Mai Thanh

Hải cũng chán nản đặt câu hỏi “*Tổ quốc có bao giờ hèn như thế này không?*”

Cái lệnh cấm quái ác này đến từ đâu, từ cấp nào, của ai thì không ai được biết và cũng không có lý do. Nhà thơ Bùi Minh Quốc khi nghe được thông tin này đã viết thư ngỏ, đăng trên blog Nguyễn Trường Thụy, gọi các nhà lãnh đạo đất nước từ Quốc hội, Chính phủ, Bộ Chính trị, Ban Bí thư đến tất cả những nhà lão thành cách mạng, ông viết: “*Tôi tha thiết đề nghị các cấp lãnh đạo cùng tất cả những ai còn nặng lòng với dòng máu của các liệt sĩ đã đổ ra cho đất nước này hãy dành ra một phút đọc bản tin dưới đây: Kế hoạch vinh danh, tri ân Liệt sĩ Gạc Ma, Trường Sa bị ngăn chặn (công bố trên trang mạng BASAM) và cùng nhau giải đáp câu hỏi “Một hành động như thế này được gọi là lãnh đạo ư?”*”

Người lính bị lãng quên

Đến như Báo Thanh Niên là một tờ báo lớn và có uy tín ở Việt Nam, là đơn vị nòng cốt đồng tổ chức buổi lễ vinh danh này, sau khi bị ngăn chặn đến nay cũng không đưa ra được vì lý do nào cấm, cấp nào ra lệnh cấm để dư luận tò mò. Cũng có thể báo Thanh Niên họ biết cấp nào đó, ai đó ra lệnh và lý do cấm nhưng không thể nêu ra. Chúng tôi trao đổi với ông Thanh Thảo, phóng viên của báo Thanh Niên, ông cũng không biết gì ngoài cái lệnh của “trên” hủy bỏ cuộc gặp mặt. Nhà báo Thanh Thảo cho biết:

“*Thực ra lý do gì thì cũng không ai nói thành ra không biết được. Nhưng tôi biết cái việc chuẩn bị buổi lễ kỷ niệm mời tất cả những bà mẹ và vợ của các liệt sĩ đã gửi giấy mời xong và tổ chức tại Khánh Hòa. Đến phút cuối cùng thì được lệnh ở trên không cho. Lệnh ở đâu không biết, chỉ nói là ở trên còn lý do thì không hề nói. Tất nhiên là không hề nói nhưng ai cũng biết là chắc cái sự ngại ngại gì với Trung Quốc về quan hệ thế thôi chứ đâu có chuyện gì khác nữa! Việc tổ chức anh em làm rất kỹ, rất tốt, chu đáo và rất hết sức kèm chế chứ không làm gì quá đáng nhưng cuối cùng cũng không được.*”

Không cấp, không người, không lý do! Không cho là không được làm! Tất cả là bóng tối. Người dân nhìn cách hành xử này giống hoạt động của xã hội đen, khi cần thanh toán đối tượng nào là đối tượng đó phải chết. “Lệnh trên”, dĩ nhiên là phải có lệnh, nhưng “trên” là “trên” tới đâu thì không được chỉ, và dư luận cũng đoán mò là nếu trên Hà Nội nữa thì thật là bất hạnh cho dân tộc.

Người lính Trường Sa—Gạc Ma bị lãng quên nhưng họ không quên họ và đồng đội. Hằng năm đến ngày 14-3 những cựu binh còn sống tự âm thầm tìm đến nhau, làm bữa giỗ cho những người đã hy sinh và động viên an ủi nhau, những người may mắn sống sót. Những hoạt động như vậy ngoài khuôn khổ của Nhà nước, thường tổ chức tại tư gia của cựu binh nào có điều kiện. Anh Dũng, một cựu binh Trường Sa nhà ở Khánh Hòa cho chúng tôi biết như sau:

“*Lính đảo Trường Sa năm nào cũng tổ chức họp mặt và anh em ngồi lại với nhau để ôn lại những kỷ niệm vui buồn. Cái này anh em nhớ lại ngày đó anh em tự tổ chức, anh em tự sinh hoạt tự giúp đỡ cho nhau trong khốn khổ vậy thôi và trong anh em không hà.*”

Việc hỗ trợ cho gia đình những đồng đội đã nằm xuống, họ không biết về phía Nhà nước làm gì vì đó là chuyện của Nhà nước, riêng hội của anh vẫn thực hiện nghĩa tình của những cựu chiến binh may mắn sống sót. Anh nói:

“*Bên Nhà nước có tổ chức thì là chuyện của Nhà nước, bên hội của Dũng, anh em nào đã nằm xuống thì tới ngày họp mặt đó hội tổ chức đi thăm gia đình của những anh em đã nằm xuống.*”

Như vậy trong số phận bạc bẽo của các anh cũng còn chút an ủi phần nào nhờ vào tấm lòng những đồng đội cũ.

Các anh đã thực hiện xong bổn phận của mình. Giờ đây là lúc cần tới bổn phận của người dẫn đầu trên đất nước này với những tri ân tưởng nhớ đúng nghĩa. Tiếc thay, xương cốt của các anh vẫn đang bị hoang lạnh giữa biển khơi; thân nhân các anh tối mắt vật lộn với kế sinh nhai, mà trên hết là không một tiếng nói chức trách nào đoái hoài tới sự vắng mặt của các anh. Đó là nỗi buồn đã đành đó cũng là một sự thật cần được lên tiếng.

khi đất là của Đảng

.....**Trần Khải 19-03-2012**.....

Đất về mặt danh nghĩa là của toàn dân, nhưng thực tế là người dân không có sở hữu gì, vì quyền lợi ban phát là trong tay cán bộ, những người tất nhiên là tự làm giàu cho gia tộc bà con trong dòng họ trước. Những thói cường hào phi lý này ai cũng thấy, nhưng nhà nước không muốn thay đổi, hay ít nhất cũng chưa muốn thay đổi, vì nếu lấy đi mỗi lợi ban phát đất này của cán bộ, đảng CSVN sẽ còn có ai trung thành nữa?

Những gì chúng ta tưởng rằng vụ cưỡng chế đất của anh Đoàn Văn Vươn có thể sẽ khởi sự một bước chuyển biến về luật đất đai, hóa ra là chẳng có gì hết. Ông Thủ tướng CSVN Nguyễn Tấn Dũng tới là để trình diễn, kỷ luật cán bộ cũng là để trình diễn... Nhà nước sẽ vẫn siết quyền quản lý đất để sẽ ban phát cho tư bản làm các dự án phát triển, và qua đây cán bộ mới có tiền phong bì, tiền phần trăm... Cụ thể, đất là sở hữu toàn dân, nhưng cũng là lợi tức của đảng CSVN và của cán bộ.

Hôm 15-3-2012, hàng trăm người dân tập trung khiếu nại dự án Ecopark. Bản tin trên đài RFA kể rằng mấy trăm người dân thuộc ba xã Xuân Quang, Phụng Công và Cừu Cao thuộc huyện Văn Giang, tỉnh Hưng Yên, hôm 15 tháng 3 tập trung về trụ sở tiếp dân của Thanh tra huyện Văn Giang từ lúc 9 giờ sáng. Mục đích khiếu nại với chính quyền đối với những điểm mà họ cho là không theo đúng luật pháp trong dự án Ecopark triển khai trên đất đai của họ.

Dân ba xã bị lấy mất 500 hecta đất, mà lại lấy kiểu sai cả luật lệ. Lời của 1 người dân nói với RFA:

“Quá trình thực hiện dự án chưa đúng; không đúng từ văn bản của chính phủ cũng như của tỉnh đưa về. Chúng tôi không chấp nhận những văn bản đó: một là tỉnh không được thu hồi 500 héc ta đất; thứ hai nữa thủ tướng cũng không được ký thu hồi 500 héc ta đất mà phải thông qua Quốc hội. Thế mà thủ tướng ký

nên chúng tôi thấy chưa hợp lý. Hiện họ mới xây dựng phân khu một Bắc Hưng Hải mấy chục héc ta, còn nằm im chưa làm gì.” (hết trích)
Lấy đất của dân, vậy rồi dân sẽ làm gì để sống?

Trong một bài đăng hôm 22-2-2012 trên đài VOA, nhan đề “Tsunami từ đồng ruộng,” nhà báo Bùi Tín đã viết, dẫn ra ý kiến của nhiều cựu quan chức cao cấp khi bênh vực nông dân đề đòi thay đổi luật đất:

“Ở Hà Nội, giáo sư Đặng Hùng Võ, nguyên thứ trưởng Bộ Tài nguyên Môi trường, là người hiểu biết khá sâu về tài nguyên đất đai ở nước ta. Ông đã nhiều lần báo động về nguy cơ xuất hiện gần đây của bọn “cò đất” đầu cơ ruộng đất do những sơ hở của luật pháp hiện tại trong vấn đề đất đai. Ông đặc biệt nói đến một số địa chủ mới đầu cơ ruộng đất, những địa chủ cường hào trọc phú mới do thời thế tạo nên, không hề gắn bó tình cảm với ruộng đồng để chăm bón cho những mùa lúa bội thu, mà chỉ lo bóc lột đất đai theo kiểu con buôn tham tiền. Ông nói thẳng ra rằng đã đến lúc phải trả lại cho nhà nông, cho các hộ nông dân chuyên làm ruộng quyền sở hữu tư nhân về đất đai đồng ruộng, để bà con yên tâm chăm sóc thửa ruộng của mình như chăm sóc nuôi nấng đàn con của mình vậy. Sở hữu toàn dân là con chung không ai lo, kiểu cha chung không ai khóc. Hợp tác hóa nông nghiệp là đại họa cho nông dân, nông thôn, nông nghiệp rồi, nay “sở hữu toàn dân” lại thêm một đại họa khác.

Cũng nên nghe một tiếng nói khác, của ông Trần Quốc Thuận, một luật sư, từng là phó chủ nhiệm Văn phòng Quốc hội, nói lên nỗi lo lớn là đất đai đồng ruộng đang không ổn định, đang thay thay đổi chủ trên quy mô rộng lớn, vào tay không phải những hộ nông dân thành thạo và yêu quý nghề nông, mà lại vào tay bọn quan chức tham ô, bọn đầu cơ “cò đất” buôn bán đất đai bất hợp pháp, giá bán thường cao hơn giá mua từ 4 đến 7 lần, tạo

ra một lớp địa chủ mới làm giàu phi pháp dựa vào luật pháp mù mờ, không minh bạch, mâu thuẫn nhau, có thể giải thích khác nhau. Ông đề nghị phải trao lại quyền sở hữu tư nhân về ruộng đất, ao hồ cho nông dân mới lập lại được công bằng và trật tự.” (hết trích)

Trong một bài đăng ngày 16-3-2012 trên đài RFI, nhan đề “Thân phận bọt bèo của người nông dân VN,” nhà bình luận Thụy My đã ghi lời nhà văn Tạ Duy Anh, trích:

“...Bây giờ thì yếu tố quyền lực nó đi kèm với yếu tố quyền lợi. Vì vậy mà những sự câu kết của chính quyền với những ông tư bản bây giờ – chúng tôi gọi là những con bạch tuộc – vẫn xảy ra thường xuyên ở những vùng có khả năng diễn ra đô thị hóa, và cái này nó rất là thâm khốc. Hoặc ở những vùng mà người nông dân có xu hướng làm những trang trại lớn, những khu vực chăn thả lớn. Ví dụ như Tiên Lãng, như một số những vùng ở Nam Định, Thái Bình – vùng biển ấy. Hoặc là những vùng rừng núi, khi người nông dân có xu hướng đầu tư lớn.

Khiếu kiện đất đai: Điềm báo cho những trận đông bão

Khi họ đầu tư lớn, ví dụ như trường hợp của ông Đoàn Văn Vươn thì nói thật ra, về bản chất là chính quyền cũng định chia chác lại. Thế nhưng mà không có cơ sở pháp lý để kết tội họ về việc đó, do họ lần được vào trong các điều khoản mập mờ của Luật đất đai. Tuy nhiên giả sử như việc cưỡng chế thành công, thì hàng chục hộ sau khi phải nộp lại cho huyện, huyện mới cho đầu thầu lại, thì rất nhiều người trong chính quyền sẽ hưởng lợi, và sẽ được chia phần trong đó.

Có nghĩa là gì ? Nghĩa là anh dùng quyền lực, lợi dụng quyền lực của Nhà nước, mượn tay Nhà nước để anh cướp bóc của người dân. Nói một cách chính xác là như thế! Và phải khẳng định lại như thế này. Ở nông thôn nói chung và những vùng mà quyền lợi về đất đai không nhiều, thì cái nạn chính quyền chèn ép người dân không có cơ sở để tồn tại, ngoài cái việc mà họ đang chờ Luật đất đai mới, xem là có gia hạn

hay không. Thì hiện nay Nhà nước gia hạn rồi, tức là tôi nghĩ cái khả năng mà họ chia lại ruộng đất, rồi lợi dụng lấy những chỗ phân ngon, thì chắc là không có.

Nhưng mà có những nơi khác, bất cứ nơi nào có yếu tố quyền lợi trong vấn đề đất đai, ví dụ như chuyên đổi. Một thửa đất đền bù cho nông dân hai trăm nghìn, sau đó thì phù phép bán ra với cái giá mười triệu 1 mét vuông. Những nơi như vậy thì chính quyền lộ rõ là những kẻ cường hào. Tất nhiên không phải tất cả, nhưng cũng là một bộ phận rất lớn. Bởi vì thế này. Ở trong cái đám ấy thì những người nào mà có muốn trong sạch, gọi là có cái tâm lớn, cũng rất khó tồn tại. Anh thuộc về thiểu số, vì quyền lợi quá lớn. Quyền lợi nó che mắt tất cả. Người ta đều muốn giàu lên, đều muốn có tiền để vênh vang với thiên hạ, đều muốn tận dụng tất cả mọi cơ hội khi đang có quyền để vơ vét.

Cái thực trạng đó là một trong những lý do rất là cơ bản khiến cho người nông dân tiến hành rất nhiều vụ khiếu kiện đất đai. Và những vụ khiếu kiện đây – tôi đã từng nói, và tôi nói rất rõ ràng, nó là diêm báo. Nó đang ngày một tích tụ lại, và là diêm báo cho những trận động bão từ nông thôn.” (hết trích)

Trước đó, cũng trên đài RFI vào ngày 9-1-2012, bản tin nhan đề “Luật đất đai phải công nhận quyền sở hữu tư nhân” của tác giả Thanh Phương đã ghi lời Tiến sĩ Nguyễn Thanh Giang từ Hà Nội, đã chỉ ra rằng, cái gọi là sở hữu toàn dân là nguồn gốc gây ra nhiều tham nhũng, làm tăng khoảng cách giàu nghèo, làm giảm năng suất nông nghiệp và nói chung là cản trở sự phát triển của đất nước:

“Thực chất sở hữu toàn dân là gì ? Là sở hữu của Nhà nước. Mà sở hữu của Nhà nước là sở hữu của chính phủ. Mà sở hữu của chính phủ là của các quan chức. Cho nên có một thực tế là một giám đốc nhỏ như giám đốc một công ty chế biến cây trồng nông nghiệp đã biểu không 700 hectare đất công ở huyện Bến Cát, Bình Dương. Một giám đốc nhỏ như vậy mà có thể biểu 700 hectare đất, vậy thì những ông quan

lớn hơn 5, 7 bậc có thể biểu không đến bao nhiêu hectare đất ?

Các địa chủ đồ ngày nay không chỉ có hàng trăm, mà là hàng chục ngàn hectare đất. Chúng ta nhớ nhiều địa chủ ngày nào chưa có đến một hectare đất mà đã bị trói vào cột trường đầu, để tá điền đốt rêu, rồi chết tức tưởi trong thời kỳ Cải cách Ruộng đất. Các địa chủ đồ ngày nay không tốn một giọt mồ hôi mà ung dung, phè phỡn quá !

Trong luật Đất đai 2003 có một thuật ngữ rất mơ hồ là «giá quyền sử dụng đất». Điều phi lý, quái đản này cũng giống như thuật ngữ «tài sản XHCN», nhưng không hiểu vì sao vẫn tồn tại trong một văn bản Nhà nước. Đất và quyền sử dụng đất là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau, cho nên không thể có khái niệm «giá quyền sử dụng đất» được. Sở dĩ chúng ta không thừa nhận được quyền tư hữu đất đai là vì chúng ta đi theo chủ nghĩa Marx. Marx có một sai lầm cực kỳ cơ bản là chủ trương xóa bỏ tư hữu. Trong thực tế, công hữu làm nghèo đất đai đi, làm cho năng suất thấp.” (hết trích)

Đây không phải chuyện mới: thực tế, đã có nhiều dân oan bị cướp đất từ cả hai thập niên nay. Một bản tin trên trang web Dòng Cửa Cứu Thế ngày 23-2-2012 đã có nhan đề “Bà bảy Lương, dân oan Sài Gòn,” trong đó kể rằng: “Trên dưới 20 năm qua, bà bảy Lương là dân oan của tỉnh An Giang lên Sài Gòn khiếu kiện, vì nhà cầm quyền tỉnh An Giang đã lấy nhà của bà mà không đền bù thỏa đáng.”

Hai thập niên bị lấy đất, trở thành dân oan lên Sài Gòn khiếu kiện, sống hè phố nhờ lòng dân thương xót hàng ngày.

Ai nói rằng tài nguyên đất nước hiện nay – dù là đất, là rừng, là biển, là sông... – là của toàn dân?

Chỉ duy có Đảng CSVN dám nói như thế, trong khi ban phát, chia chác quyền khai thác cho cán bộ đảng viên. Đó là một thực tế ai cũng đang nhìn thấy, đang chứng kiến, và đang nghe tiếng oan dậy khắp trời hàng ngày.

Trần Khử

ĐƠN KÊU GỌI GIÚP ĐỠ KHẨN CẤP CỦA KỸ SƯ VI TOÀN NGHĨA

Tôi, Vi Toàn Nghĩa - công dân nước CHXHCN Việt Nam, xin thông báo khẩn cấp đến các hãng truyền thông trong và ngoài nước về việc : *Tính mạng tôi đang bị đe dọa. Vừa qua - trong một vụ án mà tôi là người bị hại - cơ quan công an đã làm sai quy trình điều tra (Tôi sẽ gửi lên mạng tất cả tài liệu).*

Tôi có thư kiến nghị lên Ông Thiếu tướng Giám đốc Công an Tỉnh Lạng Sơn: Trần Đăng Yến. Tôi gửi vào lúc 11g00 ngày 28-03-2012, nhưng thật bất ngờ chỉ hôm sau (Tức hôm nay ngày 29-03-2012 lúc 12g trưa) tôi nhận được điện thoại đòi gặp và dọa giết tôi.

Đơn tôi gửi đúng chỗ tin cậy - đó là công an. Sao người dọa giết tôi không quen biết? Vậy hỏi khẩn cấp rằng: Công an có liên kết với thế lực ngoài? Thiếu tướng Yến có biết không? Tại sao những bí mật của một vụ án lại bị lộ ra ngoài? Dân còn trông vào đâu hỏi các ông.

Tôi sẽ cùng Đại biểu Quốc hội đơn vị Lạng Sơn làm việc này - có bác Lê Hiền Đức cùng giúp đỡ. Tôi sẽ có công văn chính thức.

Sự việc rất khẩn cấp mong các hãng truyền thông hãy đăng thông báo này. Tôi có trách nhiệm trình bày vụ án ngay sau đây.

Hãy giúp tôi và giúp 90 triệu dân Việt Nam. Tôi xin chịu hoàn toàn trách nhiệm thông tin cung cấp.

Thế giới ơi! Hãy công nhận dân Việt Nam cũng là những con người. Tôi công bố mỗi hiểm họa của tôi, tôi không sợ chết! Việc báo trước thế này để thế giới hiểu được người dân VIỆT NAM đang ở trong tình trạng nào.

Có phải 90 triệu con lợn trong chuồng - nuôi béo con nào sẽ xuất con đấy

Họ đang chăm dân như vật nuôi trong chuồng của họ.

Người kêu gọi giúp đỡ

Kỹ sư Vi Toàn Nghĩa

ĐT: 0433653899.

Số điện thoại người thụ lý vụ án: 0978789045

Đón CA thụ lý: 0253820222

<http://danlambaovn.blogspot.com/>

Chú thích:

Kỹ sư Vi Toàn Nghĩa vừa là một cựu chiến binh vừa là một nhà khoa học. Ông từng viết một bức thư lưu hành trên mạng có nội dung khước từ chức vụ của Thủ tướng CS Nguyễn Tấn Dũng vì 3 nguyên nhân: thiếu đạo đức, thiếu trí tuệ và tham lam vô độ (x. RFA 26-10-2010). Ngoài ra ông còn viết nhiều bài khác báo cáo động về hiểm họa Tàu cộng, về sự suy đồi đạo đức trong xã hội Việt Nam...

ĐƠN KHIẾU NẠI

v/v UBND Tiên Lãng chống lại kết luận của Thủ tướng

.....*Nguyễn Thị Thương 22-03-2012*.....

CỘNG HOÀ XHCN VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc
ĐƠN KHIẾU NẠI

“ V/v UBND huyện Tiên Lãng
chống lại kết luận của Thủ
tướng Chính Phủ”

K. gửi Thủ tướng Chính phủ.

Tên tôi là **Nguyễn Thị Thương** (Vợ ông Đoàn Văn Vươn). Địa chỉ: **Thụy Nêo, Bắc Hưng, Tiên Lãng, Hải Phòng.**

Tôi làm đơn này gửi tới Thủ tướng Chính phủ, xem xét về việc UBND huyện Tiên Lãng không chấp hành kết luận của Thủ tướng, đồng thời đề nghị Thủ tướng xử lý chính quyền huyện Tiên Lãng theo quy định của pháp luật, vì lý do sau:

* Lí do thứ nhất: Chúng tôi chưa nhận Quyết định thu hồi Quyết định cưỡng chế, thu hồi đất.

Vừa qua, chị em tôi được UBND huyện Tiên Lãng mời lên UBND xã Vinh Quang để nhận Quyết định thu hồi Quyết định cưỡng chế, Quyết định thu hồi đất, Quyết định về việc thanh tra sử dụng đất của gia đình tôi. Chúng tôi chưa nhận Quyết định thu hồi Quyết định cưỡng chế, thu hồi đất này là vì nội dung Quyết định này UBND huyện Tiên Lãng chỉ ghi **“là hết hiệu lực”** mà không ghi lý do thu hồi là **trái pháp luật** như Thủ tướng đã kết luận, đồng thời trong Quyết định của UBND huyện Tiên Lãng cũng không ghi trách nhiệm bồi thường và thời gian hoàn thành bồi thường để gia đình tôi được biết.

Tôi cho rằng việc làm đó, chính quyền huyện Tiên Lãng đã chống lại kết luận của Thủ tướng, cố tình che giấu sự thật, không nhận lỗi trước gia đình tôi. Đặc biệt trong lần làm việc với Đoàn Đại biểu Quốc hội Hải Phòng, ông Lương Hữu Huyền kiêm Chủ tịch UBND huyện Tiên Lãng đã quan liêu cho rằng gia đình tôi không hợp tác với chính quyền huyện Tiên Lãng để giải quyết vụ việc là không đúng sự thật. Hiện tại, toàn thể đàn ông gia

đình tôi đều bị nhốt trong nhà giam. Chị em tôi năng lực có hạn, bị Viện Kiểm sát thành phố Hải Phòng vu khống phê chuẩn Quyết định khởi tố bị can về tội **chống người thi hành công vụ**, thay mặt gia đình, tôi đã có giấy uỷ quyền cho ông Vũ Văn Luân – xóm 9, Hùng Thắng, Tiên Lãng, Hải Phòng **“toàn quyền, nhân danh và thay mặt tôi làm việc với cơ quan Nhà nước có thẩm quyền, kể cả việc khiếu nại, khởi kiện liên quan đến quyền và lợi ích hợp pháp trên mảnh đất 40,3 ha mà Nhà nước đã giao cho gia đình tôi”**. Song chính quyền xã Vinh Quang đã không chứng thực, ông Nhiu Chủ tịch xã Vinh Quang còn cho tôi biết thanh tra huyện Tiên Lãng sẽ không làm việc với người uỷ quyền.

* Lí do thứ hai: Quyết định thanh tra về sử dụng đất của gia đình tôi.

Vừa qua thanh tra huyện mời tôi lên, họ thông báo sẽ thanh tra 4 nội dung, Đó là: **1- Gia đình tôi lấn chiếm đất. 2- Gia đình tôi nợ đọng thuế. 3- Gia đình tôi chặt phá rừng. 4- Gia đình tôi cho người khác thuê đất.**

* Về nội dung thứ nhất: Gia đình tôi lấn chiếm đất.

Tại Quyết định giải quyết khiếu nại số 1237 ngày 19-6-2009, Chủ tịch huyện Tiên Lãng cũng không công nhận điều này, bản án sơ thẩm cũng không công nhận điều này. Tôi nghĩ rằng: nếu gia đình tôi lấn chiếm thì tại sao lại hợp thức hoá cho gia đình tôi. Tại thời điểm đó, Nhà nước đang vận động cá nhân, gia đình, tổ chức đổ công, đổ của để khai hoang lấn biển, phải chăng việc khai hoang lấn biển của gia đình tôi được UBND huyện Tiên Lãng hợp thức hoá là vi phạm pháp luật, giờ đây mới được thanh tra?

* Về nội dung thứ hai: Gia đình tôi không nợ đọng thuế.

Vì từ năm 2004 đến nay, Chủ tịch huyện Tiên Lãng không ban hành Quyết định giao chỉ tiêu thu

thuế sử dụng đất nông nghiệp để Chi cục thuế huyện Tiên Lãng thu thuế. Hiện nay, nhân dân toàn huyện Tiên Lãng về NTTS muốn đóng thuế nhưng Chi cục thuế huyện Tiên Lãng họ không thu, vì không có Quyết định giao chỉ tiêu thu thuế sử dụng đất nông nghiệp của UBND huyện Tiên Lãng. Nhiều lần gia đình tôi có đơn đề nghị UBND huyện Tiên Lãng ban hành Quyết định giao chỉ tiêu thu thuế sử dụng đất nông nghiệp để gia đình tôi đóng thuế nhưng UBND huyện Tiên Lãng không thực hiện. Do đó, UBND huyện Tiên Lãng cho rằng gia đình tôi nợ đọng thuế là hoàn toàn vô không.

* Về nội dung thứ ba: Gia đình tôi chặt phá rừng.

Hôm nay chính thức gia đình tôi có đơn tố giác gửi Thủ tướng Chính phủ để Thủ tướng Chính phủ chỉ đạo cho Bộ Công an, công an thành phố Hải Phòng ban hành quyết định khởi tố vụ án hình sự về **tội lợi dụng chức vụ quyền hạn để chiếm đoạt tiền** của gia đình tôi đối với chính quyền huyện Tiên Lãng. Vì năm 2001, ông Trần Đình Sắc - Phó Chủ tịch huyện Tiên Lãng thay mặt cho huyện vô cớ phạt gia đình nhà tôi 15.000.000đ, (5.000.000đ để trồng rừng phía ngoài) vì cho rằng gia đình tôi chặt rừng trong đầm. Tại đơn này, tôi cần nói trong hai Quyết định giao đất số 447, 220 huyện Tiên Lãng giao cho gia đình nhà tôi là **giao đất nuôi trồng thủy sản chứ có phải giao đất để trồng rừng đâu**. Như vậy, việc UBND huyện Tiên Lãng phạt gia đình nhà tôi, hành vi đó đã cấu thành tội lợi dụng chức vụ quyền hạn để chiếm đoạt tiền của gia đình tôi là không thể chối cãi.

* Về nội dung thứ tư: Gia đình tôi cho người khác thuê đất.

Căn cứ vào Khoản 4 Điều 113 Luật đất đai 2003, gia đình tôi có quyền cho thuê lại đất.

Như vậy, việc UBND huyện Tiên Lãng thực hiện việc thanh tra sử dụng đất với gia đình nhà tôi với 4 nội dung trên theo kế hoạch chỉ đạo của Thành uỷ, UBND thành phố Hải Phòng là có vấn đề khuất tất. Mục đích và động cơ của họ

nhằm định lật lại vấn đề, trong đó có vấn đề chống lại Kết luận của Thủ tướng; do đó việc làm của UBND huyện Tiên Lãng theo sự chỉ đạo của Thành uỷ và UBND thành phố Hải Phòng là không lành mạnh, không có tính xây dựng. Tiếp tục và chưa từ bỏ hành động lật lọng như đã lật lọng thoả thuận đã kí với gia đình tôi ngày 9-4-2010 tại Toà án thành phố Hải Phòng để rồi bị Thủ tướng kết luận **cuồng chế trái pháp luật**. Do đó rất cần được Thủ tướng xem xét.

Từ những lí do trên tôi cho rằng việc chính quyền huyện Tiên Lãng đang làm hiện nay với gia đình tôi là chính quyền huyện Tiên Lãng đang chống lại Kết luận của Thủ tướng.

Vì vậy, tôi đề nghị Thủ tướng, Chính phủ, xem xét kiểm tra việc làm của chính quyền huyện Tiên Lãng để làm rõ, xử lí trách nhiệm tổ chức, cá nhân đã gây khó dễ cho gia đình tôi và chống lại kết luận của Thủ tướng theo quy định của Nhà nước, trả lại sự công bằng và mất mát cho gia đình tôi mà Thủ tướng đã kết luận ngày 10-2-2012.

Trong đơn này tôi muốn nói năm 2006, 10 cháu thanh niên xã Vinh Quang do thềm 0,35 kg tôm tại đầm phía Đông cống Rộc xã Vinh Quang đã bị công an, VKS, Toà án thành phố HP quy kết tội cướp, tổng cộng khung hình phạt tù cho 10 cháu là 59 năm 6 tháng tù giam. Còn giờ đây tại đầm phía Nam cống Rộc (đầm nhà tôi), hàng trăm bộ đội, dân quân du kích, hàng trăm công an, hàng trăm công chức, viên chức của Chính quyền huyện Tiên Lãng tiến hành cướp bóc, đốt phá tài sản của gia đình tôi trị giá lên tới tiền tỉ đến giờ này chưa bị công an và VKS Hải Phòng quy kết tội gì. Liệu sẽ có bao nhiêu người bị bắt? Bị kết tội? Tổng khung hình phạt sẽ là bao nhiêu năm? Mong Thủ tướng sớm vào cuộc nếu không tôi nghi ngờ sẽ bị **chìm xuống** khi thành phố Hải Phòng giải quyết. Lí do đơn giản là vì thành phố Hải Phòng cho phép Đảng bộ, chính quyền huyện Tiên Lãng làm như vậy.

Cuối cùng tôi xin chân thành cảm ơn!

Vinh Quang, ngày 22 tháng 3 năm 2012

Người làm đơn

Nguyễn Thị Thương

Nơi nhận:

- Tổng bí thư, Chủ tịch nước, Chủ tịch Quốc hội. Thủ tướng Chính phủ, Viện KSNĐTC. Toà án NDTC. Bộ công an, Bộ Tư pháp, Bộ TN-MT. Bộ Nông nghiệp.

- Trung ương MTTQVN. Trung ương Hội Nghệ cá VN. Hội đồng Công giáo VN. Trung ương Hội Nông dân VN.

- Chủ tịch UBND thành phố Hải Phòng, Công an, VKS Hải Phòng. Chủ tịch UBND huyện Tiên Lãng, LCHNTTSLN huyện Tiên Lãng.

- Lưu

CỘNG HOÀ XHCN VIỆT NAM

Độc lập tự do - Hạnh phúc

ĐƠN TỐ GIÁC

“V/v UBND huyện Tiên Lãng lợi dụng chức vụ quyền hạn chiếm đoạt tiền, của công dân có tổ chức”.

Kính gửi :

- Thủ tướng Chính phủ.

- Bộ trưởng Bộ công an.

- Giám đốc công an thành phố Hải Phòng.

Tên tôi là Nguyễn Thị Thương. Địa chỉ: **Thủy Nẻo, Bắc Hưng, Tiên Lãng, Hải Phòng.**

Tôi làm đơn này tố giác UBND huyện Tiên Lãng lợi dụng chức vụ, quyền hạn chiếm đoạt tiền của gia đình tôi một cách bất hợp pháp. Đồng thời đề nghị công an Hải Phòng ban hành Quyết định khởi tố vụ án hình sự đối với UBND huyện Tiên Lãng theo Điều 280 Luật hình sự, vì lí do sau đây:

Năm 1993 đến năm 1997, UBND huyện Tiên Lãng ban hành Quyết định giao đất nuôi trồng thủy sản (NTTS) cho gia đình tôi tại Quyết định số 447 ngày 4-10-1993, Quyết định số 220 ngày 9-4-1997. Năm 2001 trong khi đang sản xuất đào ao để nuôi tôm, gia đình tôi bị UBND huyện Tiên Lãng cụ thể ông Trần Đình Sắc, Phó Chủ tịch huyện vô cớ vu cho gia đình tôi chặt phá

rừng phòng hộ (trong đầm), đồng thời phạt gia đình tôi 15.000.000đ (mười năm triệu đồng). Trong đó 5.000.000 là để trồng rừng phía ngoài. Lúc đó gia đình tôi phải đi vay 20 chỉ vàng để bán lấy tiền nộp phạt, hiện vẫn chưa trả được vàng.

Ở đơn này tôi cần nói rằng UBND huyện giao đất cho gia đình tôi để NTTS chứ không phải giao để trồng rừng. Do đó vô cớ phạt gia đình tôi là hoàn toàn trái pháp luật. Vì vậy tôi cho rằng ông Trần Đình Sắc đại diện cho UBND huyện Tiên Lãng xử phạt gia đình tôi hành vi đó đã vi phạm pháp luật hình sự một cách nghiêm trọng, cụ thể đã vi phạm Điều 280 Luật hình sự là lợi dụng chức vụ, quyền hạn để chiếm đoạt tiền của gia đình tôi một cách bất hợp pháp.

Qua đơn này tôi kính đề nghị ông:

1- Ban hành Quyết định khởi tố vụ án hình sự với chính quyền huyện Tiên Lãng về tội lợi dụng chức vụ quyền hạn để chiếm đoạt tiền của công dân có tổ chức theo điều 280 luật hình sự.

2- Trả lại cho gia đình tôi 20 chỉ vàng mà tôi đã vay để nộp phạt cho huyện Tiên Lãng.

3- Buộc UBND huyện Tiên Lãng giao lại cho gia đình tôi 30 ha rừng mà gia đình tôi đã trồng theo yêu cầu của huyện Tiên Lãng, vì huyện Tiên Lãng cho gia đình tôi chặt phá rừng do đó phải trồng bù ở phía ngoài. Vì vậy gia đình tôi đã trồng được 30 ha rừng ở phía ngoài. Như vậy diện tích rừng trồng đó phải thuộc quản lí, sử dụng của gia đình tôi.

Cuối cùng tôi xin chân thành cảm ơn!

Vinh Quang, ngày 22-3- 2012

Người làm đơn

Nguyễn Thị Thương

Nơi nhận:

- Thủ tướng Chính phủ.
- Bộ trưởng Bộ công an.
- Chủ tịch thành phố.
- Giám đốc công an thành phố.
- Lưu

ĐƠN ĐƠN TỐ CÁO VÀ YÊU CẦU Quốc hội lên tiếng v/v công an đánh chết dân

.....**Quang Phục-Kim Tiến-Thanh Tuyền 19-03-2012**.....

**CỘNG HÒA XHCN VIỆT NAM
Độc lập-Tự do-Hạnh phúc**

***

**ĐƠN TỐ CÁO VÀ YÊU CẦU
(V/v: Quốc hội lên tiếng về
việc công an lạm quyền đánh
chết dân, công lý chưa được
thực thi đầy đủ, pháp luật
chưa công minh)**

Kính gửi:

- Ủy ban Thường vụ Quốc hội
nước Cộng hòa XHCN Việt Nam.

- Chủ tịch Quốc hội nước Cộng
hòa XHCN Việt Nam, ông Nguyễn
Sinh Hùng.

- Các Đại biểu Quốc hội:

+ Quận Hai Bà Trưng, Hà Nội: Ông
Phạm Quang Nghị

+ Quận Hoàng Mai, Hà Nội: Ông
Nguyễn Hồng Sơn

+ Huyện Bến Cát, Bình Dương:
Ông Lê Thành Nhơn

Chúng tôi là thân nhân của
những nạn nhân bị công an Việt
Nam đánh chết. Gồm:

- Nguyễn Quang Phục – sinh năm:
1949. Trú tại: số nhà 11, hẻm
254/101/3, tổ 5, phường Mai Động,
quận Hoàng Mai, Hà Nội. Số điện
thoại: 01653687846

- Trịnh Kim Tiến – sinh năm: 1990.
Trú tại: 525 Trần Khát Chân, Hai
Bà Trưng, Hà Nội. Số điện thoại:
0947526256

- Nguyễn Thị Thanh Tuyền – sinh
năm: 1981. Trú tại: thôn Phước An,
xã Đức Hòa, huyện Mộ Đức, tỉnh
Quảng Ngãi. Số dt: 0908796116.

Chúng tôi đồng gửi đơn này
khẩn thiết đề nghị QH lên tiếng về
tình trạng công an ngày càng lạm
dụng chức vụ, nghề nghiệp gây ra
những cái chết oan khuất cho người
dân; sự thật bị bao che, lấp liếm;
công lý và pháp luật không được
thực thi đầy đủ và trọn vẹn.

Đau đớn trước những cái chết
oan ức, tức tưởi của người thân,
chúng tôi càng đau xót hơn khi sự
thật bị che giấu, công lý bị chà đạp
bởi những người thực thi pháp luật
và tình trạng công an đánh chết

người vẫn liên tục tiếp diễn mà
không được giải quyết trọn vẹn.

Việc cụ thể như sau:

1. Tôi là Nguyễn Quang Phục,
sinh năm 1949, trú tại Mai Động,
Hoàng Mai, Hà Nội. Ngày 21-01-
2010, con tôi là Nguyễn Quốc Bảo,
sinh năm 1978 bị công an quận Hai
Bà Trưng tạm giữ một cách không
rõ ràng và ngày 22-01-2010 tôi
được báo tin xác con tôi đã được
công an quận Hai Bà Trưng đưa đến
bệnh viện Thanh Nhàn, Hà Nội.
Bảo là một người con có hiếu với
cha mẹ, xưa nay không hề có tiền
án, tiền sự nào, là một thanh niên đã
hoàn thành nghĩa vụ quân sự, có
một vợ và con trai nhỏ.

Lúc bị giữ, Bảo đang trên đường
đi mua đồ chơi cho con của Bảo.
Công an quận Hai Bà Trưng đã bắt
ép đưa Bảo về đội Hình sự quận với
lý do tạm giữ hành chính. Nhưng lý
do tạm giữ hành chính là gì lại
không nhất quán rõ ràng. Theo kết
quả điều tra của VKSNDTC, sáng
ngày 21-01-2010, công an quận Hai
Bà Trưng nhận được đơn của ông
Vũ Văn Hoạt nào đó, mà không ai
biết đó là ai, trình báo về việc con
trai tôi đi xe máy theo sát ô tô của
ông ta với biểu hiện nghi vấn từ
sáng nên yêu cầu được bảo vệ.
Nhưng thời điểm đó, Bảo không đi
ngoài đường mà đang nghỉ tại
khách sạn Thành Đô (Đền Lừ).
Công an quận Hai Bà Trưng nói họ
đã theo dõi Bảo từ sau khi nhận
được đơn của ông Hoạt cho đến lúc
bắt nốt Bảo.

Mâu thuẫn là ở chỗ kết luận lại
nói con trai tôi bị tạm giữ vì lý do
không đội mũ bảo hiểm, trong cốp
có vũ khí thô sơ và không có giấy tờ
tùy thân. Nhưng nếu con tôi không
đội mũ thì tại sao họ không bắt con
tôi luôn từ sáng trong khoảng thời
gian họ theo dõi con tôi mà phải đợi
đến chiều? Vũ khí thô sơ mà họ nói
chỉ là một con dao gọt hoa quả cùng
với cái kéo chỉ là hai đồ gia dụng
bình thường mà ai cũng có thể

mang đi, đó không phải là vũ khí
thô sơ. Còn nếu không có giấy tờ
tùy thân thì tại sao đang trong quá
trình điều tra, công an thành phố Hà
Nội lại có chứng minh nhân dân của
Bảo để trả lại cho gia đình tôi? Việc
trả lại giấy tờ là một điều kì lạ và
sai quy trình điều tra.

Kết luận của cơ quan pháp y
Quân đội có cho kết quả khám
nghiệm HIV và độc tính trong cơ
thể của con tôi là âm tính, vậy mà
họ nói con trai tôi sử dụng ma túy.

Nguyên nhân trực tiếp gây tử
vong cho Bảo là chấn thương sọ não
mức độ nặng, do tác động của vật
tày có giới hạn gây vỡ nền sọ ở hố
sau sọ phải. Trên thân thể vô số
thương tích do vật tày có giới hạn là
vật cứng gây ra.

Không ai tự đánh mình đến chết!
Vậy mà cơ quan điều tra kết luận
con trai tôi tự thương, tự gây ra
thương tích cho mình mà chết.

2. Tôi là Trịnh Kim Tiến, sinh
năm 1990, trú tại 525 Trần Khát
Chân, Hà Nội, là con gái của nạn
nhân Trịnh Xuân Tùng, sinh năm
1958, người bị Trung tá công an
Nguyễn Văn Ninh, nguyên phó
Công an cùng dân phòng phường
Thịnh Liệt đánh vào ngày 28-02-
2011 và tử vong vào ngày 8-3-2011.

Bản án 4 năm tù giam về tội
“tìm chết người trong khi thi hành
công vụ”, không xem xét truy cứu
trách nhiệm hình sự của công an
trực ban và dân phòng phường
Thịnh Liệt, những đồng phạm gây
ra cái chết oan của bố tôi trong
phiên tòa ngày 13-01-2012 của Tòa
án nhân dân Tp Hà Nội; chúng tôi
cho rằng là chưa đúng pháp luật,
chưa khách quan, bỏ lọt tội phạm,
gây bức xúc cho gia đình tôi.

Ngày 28-02-2011, bố tôi bị giam
giữ trái pháp luật gần 6 tiếng đồng
hồ tại đồn công an phường Thịnh
Liệt. Sau khi bị đánh đập dã man,
trong tình trạng hết sức nguy hiểm,
liệt hết tay chân và đau đớn, họ đã
không cho bố tôi đi cấp cứu. Bố tôi
bị còng tay, đưa lên xe đò và mang
về phường. Các cán bộ trực ban CA
phường Thịnh Liệt đã thiếu trách
nhiệm, bỏ mặc, giam giữ bố tôi suốt
6 tiếng tại trụ sở mà không kiểm tra
sức khỏe của bố tôi dẫn đến bố tôi

không được cấp cứu kịp thời và đã tử vong. Họ đã cản trở việc cứu chữa kịp thời của bố tôi, không cho gia đình tôi được tiếp xúc chăm sóc và cho bố tôi ăn uống, thậm chí họ còn còng tay bố tôi đến tận phòng cấp cứu của bệnh viện Bạch Mai.

Chỉ vì một sự việc không đáng, một lỗi vi phạm giao thông nhỏ, không đội mũ bảo hiểm mà bố tôi bị đánh chết một cách oan ức. Bản án cho rằng người bị hại là bố tôi có lỗi, có hành vi chống người thi hành công vụ là không có cơ sở.

Lời khai của nhân chứng có mặt trực tiếp tại đó khẳng định bố tôi hoàn toàn không đánh bị cáo mà chỉ có lời nói nóng nảy. Trong khi đó, các nhân chứng khách quan là những người xe ôm, người bán hàng và người có nhà ở gần đó thì không được phép có mặt tại Tòa án để được thẩm vấn công khai, khách quan tại phiên tòa mà Tòa án chỉ đọc lời khai có trong hồ sơ vụ án. Như vậy, không đủ cơ sở khẳng định các lời khai của các nhân chứng này có khách quan không, có bị ép cung hay mớm cung không.

Tội danh mà Tòa án xét xử bị cáo là chưa đúng với hành vi tội phạm đặc biệt nghiêm trọng của bị cáo Ninh. Đồng thời việc không xem xét đến trách nhiệm của những người liên quan đã bỏ lọt tội phạm.

3. Tôi là Nguyễn Thị Thanh Tuyền, sinh năm 1981, trú tại Thôn Phước An, xã Đức Hòa, huyện Mộ Đức, tỉnh Quảng Ngãi.

Chồng tôi là Nguyễn Công Nhựt, sinh năm 1981 đã chết một cách bí ẩn tại trụ sở công an huyện Bến Cát, tỉnh Bình Dương, ngày 25-04-2011.

Tôi khẳng định chồng tôi bị tra tấn, nhục hình, đánh đến chết. Chồng tôi không tự tử như lời ông Nguyễn Tấn Đức, Chánh văn phòng VKSND tỉnh Bình Dương trả lời trên báo Người Lao Động.

Anh Nhựt không thể tự nguyện ở lại đồn công an rồi tự tử chết trong khi anh có một gia đình hạnh phúc. Trong khi anh không hề phạm tội mà lại là người đi tố giác tội phạm.

Chồng tôi làm việc cho công ty Kumho, một công ty chuyên sản xuất lốp xe của Hàn Quốc. Phát

giác được có sự ăn chặn, trộm cắp diễn ra, mức hao hụt thành phẩm do phần mềm bị lỗi, nghi ngờ những người ăn trộm 56 lốp xe trong đêm ngày 21-08-2010, anh đã báo cho ông Chi Kyu Sik, ông Kim Tae Song... nhưng các vị lãnh đạo công ty Hàn Quốc này đều làm ngơ. Sau đó chính họ đã giao nộp anh Nhựt cho công an Bình Dương trong giờ làm việc mà không báo cho gia đình tôi biết. Cũng trong ngày họ đã tuyên dụng gấp thay thế vị trí của anh Nhựt.

Lúc đầu công an Bình Dương trả lời là anh sợ tội nên quần trí tự tử chết! Sau đó lại trả lời anh có công tố giác tội phạm và sợ bị trả thù nên không dám về nhà và đã xin ở lại đồn công an rồi tự tử.

Điều đáng buồn cười nhất, tôi xin được nói là buồn cười, cười trong dòng nước mắt đau thương, một điều hết sức phi lý: chồng tôi chết bởi một sợi dây sạc pin điện thoại. Chồng tôi tự tử bằng một sợi dây sạc pin điện thoại – đó là phát ngôn đầu tiên của công an Bình Dương. Sau đó, đối diện với dư luận phần nộ thì công an Bình Dương trả lời rằng “Nhựt thắt cổ bằng dây cáp điện thoại bàn”. Câu trả lời của công an Bình Dương: “Thắt cổ dưới hình thức treo cổ”. Vô lý trong một đồn công an hàng bao nhiêu con người ra vào lại để một người đàn ông nặng 65kg cao 1m78 “thắt cổ dưới hình thức treo cổ” dễ dàng đến vậy. Người ta biết rõ anh chuẩn bị tự tử hay sao mà còn chuẩn bị cho anh giấy bút để viết lại bức thư tuyệt mệnh ca ngợi những điều tra viên là những người tuyệt vời nhất. Nét chữ đó không phải nét chữ của anh Nhựt, ngôn ngữ viết không phải do anh viết. Nhưng cơ quan điều tra công an tỉnh Bình Dương đã giám định và đưa ra kết luận là do anh viết. Cơ quan pháp y của cơ quan công an Bình Dương kết luận là anh tự tử. VKSND Tôi cao gần một năm qua chưa thông báo cho gia đình tôi về kết quả điều tra.

Một lần nữa tôi xin khẳng định chồng tôi không tự tử.

* * *

Tất cả chúng tôi đều nhận thấy

những cái chết oan khuất như thế vẫn đã và đang diễn ra trong nhiều năm nay:

• **20-11-2009:** Anh Nguyễn Mạnh Hùng (33 tuổi) đã qua đời tại phòng tạm giam công an quận Hà Đông, Hà Nội. Chiều 10-11-2009, có hai người tự xưng là công an quận Hà Đông đến nhà, nói đưa Hùng đi có chút việc. Ngày 21-11-2009, gia đình Hùng nhận được tin báo tử công an Hà Đông rằng Hùng đã chết. Hùng vốn khỏe mạnh, nặng 55kg, không có tiền sử bệnh tật. Ông Nguyễn Xuân Bình (70 tuổi), bố của Hùng đau đớn gấp ngàn lần hơn khi kinh hoàng trông thấy xác con “toàn bộ thân thể khô đét lại, 10 đầu ngón tay chân bầm tím...từ 1/3 đùi trở xuống đến bàn chân phù nề và thâm tím”. Ông gửi đơn thư đi nhiều nơi mong nhận được trả lời thỏa đáng về nguyên nhân tử vong trong khi bị giam giữ của đứa con trai duy nhất. Phía công an Hà Đông cho rằng “không có chuyện dùng nhục hình, bức cung hay đánh đập can phạm”, nhưng lại từ chối giải thích vì sao lại có những dấu vết “lạ” trên cơ thể anh Hùng, dù họ khẳng định lúc bị bắt những vết thâm tím này không hề có. Vụ việc này đến nay vẫn chưa có câu trả lời.

• **7-5-2010:** Anh Võ Văn Khánh (SN 1981, ngụ Đại An, Đại Lộc, Quảng Nam) bị chết trong đồn công an. Kết luận của công an là “tự tử bằng dây buộc giày”. Theo thông báo của tổ pháp y với gia đình, xương sườn anh Khánh bị đứt là do vết mổ cũ, còn bên trái xương sườn có vết bầm đen là do quá trình sơ cấp cứu.

Ngoài ra, khi phẫu thuật phía dưới vai trái anh Khánh, tổ pháp y cũng phát hiện có máu bầm tím. Ngày 8-5, CA huyện Điện Bàn đưa xác anh Khánh về cho gia đình ở Điện An kèm theo một phong bì 10 triệu đồng. Cho đến nay vẫn không có tin tức gì thêm về vụ việc này.

• **25-5-2010:** Em Lê Xuân Dũng (12 tuổi, vừa học xong lớp 6, Trường THCS Tỉnh Hải), anh Lê Hữu Nam (43 tuổi, trú tại thôn Trung Sơn) bị công an bắn chết khi người dân xã Tỉnh Hải tập trung tại

khu vực thi công san lấp mặt bằng dự án lọc hóa dầu Nghi Sơn ngăn cản không cho các thiết bị máy móc, xe ô tô chở đất đá hoạt động. Đến nay vụ việc này đã bị cho chìm xuống.

• **29-6-2010:** Anh Vũ Văn Hiền (40 tuổi) tử vong trong tay công an. Theo lời công an nói với bác sĩ, nạn nhân phải đi cấp cứu do “tự lao đầu vào tường”. Người giám sát việc mổ tử thi cho hay: nạn nhân bị đa chấn thương rất nặng: Đỉnh đầu có hai vết tụ máu, vỡ xương hàm trái, thái dương trái bị rạn xương sọ, phổi tụ máu, gãy 4 chiếc xương sườn, gãy cẳng xương tay trái.

Ngày 1-12, cơ quan điều tra, viện KSND tối cao đã khởi tố vụ án, khởi tố bị can đối với ông Hạ Kim Quý, trung tá công an, nguyên đội trưởng đội quản giáo, công an huyện Đại Từ, tỉnh Thái Nguyên về hành vi “thiếu trách nhiệm gây hậu quả nghiêm trọng”. Các can phạm Lê Văn Hiếu, Nguyễn Quý Thương trong đó Lê Văn Hiếu đã nhiều lần đánh anh Vũ Văn Hiền khiến Hiền bị đa chấn thương, xuất huyết não, nhồi máu phổi bị tạm giam. Không có thêm tin tức gì về vụ việc này và kết quả khởi tố.

• **23-7-2010:** Anh Nguyễn Văn Khương, sinh năm 1989, quê thôn Như Thiết, xã Hồng Thái, huyện Việt Yên, tỉnh Bắc Giang bị tử thương do không đội mũ bảo hiểm.

Chiều 4-8-2010, Viện khoa học hình sự kết luận nguyên nhân cái chết của anh Khương được xác định là do não bị tụ máu dưới màng mềm được hình thành do có ngoại lực lớn tác động trực tiếp.

Liên quan đến vụ án này đã có quyết định tạm đình chỉ công tác 4 cán bộ công an huyện Tân Yên là: Ngô Văn Đỗ, Hoàng Văn Thái, Nguyễn Thế Nghiệp và Diêm Đăng Quyết để điều tra vụ việc.

Kết quả cuối cùng Nguyễn Thế Nghiệp nhận án 7 năm tù giam về tội “Làm chết người trong khi thi hành công vụ” sau khi nhân dân Bắc Giang bức xúc mang thi thể anh Khương lên UBND Bắc Giang.

• **8-8-2010:** Anh Trần Duy Hải (32 tuổi, phường Cái Khế, quận

Ninh Kiều, TP Cần Thơ) chết trong đồn công an huyện Châu Thành A, Hậu Giang. Theo lời của công an thì anh Hải đã “dùng áo sơ-mi dài tay treo cổ trên khung cửa sổ buồng tạm giam để tự sát”.

• **9-9-2010:** Ông Trần Ngọc Đường (52 tuổi, ngụ ấp Trung Tâm, xã Thanh Bình) đã chết sau khi làm việc với công an xã Thanh Bình, huyện Trảng Bom, Đồng Nai. Công an nói ông Đường chết “do treo cổ”, nhưng người nhà ông Đường cho rằng chuyện đó khó có thể xảy ra vì ông chết trong tư thế ngồi co, hai tay chông vào tường nhà, cách đó 2m là chiếc mũ, điều cày và quần tây của ông được xếp ngăn nắp. “Chết trong tư thế ngồi thì làm sao gọi là thắt cổ được? Qua quan sát bằng mắt thường, tôi không thấy dấu hiệu cha tôi chết do treo cổ”. Vụ việc này đã bị chìm xuống.

• **6-3-2011:** Anh Nguyễn Lập Phương (sinh 1965, ở thôn 3, xã Thiên Hương, Thủy Nguyên, Hải Phòng) sau 4 ngày bị giam giữ đã được đưa từ đồn công an huyện Thủy Nguyên đến bệnh viện và tử vong. Thượng tá Võ Xuân Trọng, phó Trưởng Công an huyện Thủy Nguyên cho biết: Do thấy đối tượng Nguyễn Lập Phương có dấu hiệu bất thường về sức khỏe nên cho đi cấp cứu, lên viện thì chết. Kết quả giám định ban đầu cho thấy nạn nhân chết vì bệnh tim. Anh Nguyễn Trung Trực (SN 1983), em trai anh Nguyễn Lập Phương cùng người nhà có mặt tại nhà xác BV Thủy Nguyên, chứng kiến thi thể anh Phương có nhiều vết bầm tím trên 2 tay, dọc hai bên sườn, chân, cẳng và ngực bầm tím, hai mí mắt và hai bên tai có vết rách khoảng 2 cm.

• **30-3-2011:** Ông Trần Văn Dữ (44 tuổi, ngụ tại ấp 3, thị trấn Ngã Năm, tỉnh Sóc Trăng) bị vỡ gan và lách gây tụ máu bầm trong ổ bụng dẫn đến tử vong sau khi bị công an bắt. Ông được người dân phát hiện nằm chết ở gần đồn công an sau đó. Hung thủ là Thượng úy Võ Văn Út Đèo, Phó trưởng công an thị trấn Ngã Năm, huyện Ngã Năm (tỉnh Sóc Trăng), Thượng sĩ Danh Nhân và trung sĩ Trần Văn Khải, công an

thị trấn Ngã Năm.

Tháng 9-2011, báo Dân Trí đưa tin: Truy tố 3 công an đánh người tử vong. Theo Viện KSND tỉnh Sóc Trăng, trong vụ án này, Thượng úy Đèo đã thiếu trách nhiệm, để cho cấp dưới đánh ông Dữ khiến ông này bị chấn thương nặng; thậm chí khi ông Dữ bị lâm nguy lại ra lệnh cho thuộc cấp mang ra bỏ ngoài khuôn viên đơn vị cho đến chết. Hành vi này trái với đạo đức nghề nghiệp nên Đèo cũng là đồng phạm với Nhân, Khải và Thắng. Không có thêm tin tức gì về vụ án này.

• **8-8-2011:** anh Trần Gòn (27 tuổi, thị trấn Khánh Hải, huyện Ninh Hải, tỉnh Ninh Thuận) bị công an đánh trọng thương, phải cấp cứu tại Bệnh viện Đa khoa Ninh Thuận vào ngày 8-8 và chết tại bệnh viện tối cùng ngày.

Khi đến trụ sở CA phường Mỹ Hải, anh Trần Gòn vẫn bình thường, không bị thương tích. Nhưng đến khoảng 14g cùng ngày, anh được đưa từ Công an P. Mỹ Hải đi cấp cứu với nhiều vết thương và tử vong tại bệnh viện.

Hung thủ là thượng sĩ công an Lê Khắc Sáu bị tạm giam 2 tháng để phục vụ điều tra vì bị nghi đánh người tử vong.

Chiều 14-8, thiếu tướng Huỳnh Thế Kỳ, giám đốc Công an Ninh Thuận, cho biết vừa ra quyết định khởi tố vụ án cố ý gây thương tích dẫn đến hậu quả chết người, khởi tố bị can và bắt tạm giam đối với thượng sĩ Lê Khắc Sáu. Không có thêm thông tin về vụ này.

• **19-02-2012:** Gia đình anh Hoàng Gia Đạt Phước, ngụ phường Long Thạnh Mỹ, quận 9 Tp Hồ Chí Minh, nhận được tin từ công an phường, yêu cầu đến công an quận 9 để làm việc. Tại đây gia đình anh Phước bất ngờ và đau đớn nhận được tin anh đã tử vong. Trước đó cuối tháng 12-2011, Phước đã mua chiếc xe máy không rõ nguồn gốc của 1 đối tượng tại tiệm sửa xe của mình trên đường số 1, phường Long Thạnh Mỹ và bán lại để kiếm lời. Do chiếc xe này liên quan đến vụ mất cắp nên Phước đã bị công an tạm giữ để điều tra làm rõ hành vi

tiêu thụ tài sản do người khác phạm tội mà có. Gia đình anh khẳng định từ trước đến nay anh vẫn mạnh khỏe không có bệnh tình gì đáng kể. Theo những người hàng xóm Phước rất hiền và chưa từng vi phạm pháp luật. Sự việc rồi cũng im lặng.

• **Mới đây nhất, ngày 29-02**, ông Nguyễn Hữu Năm, sinh năm 1957 ngay kịch sau khi chịu 6 phát súng của viên Trưởng công an xã Long Hà, Bình Phước.

Trước khi bị bắn, ông Năm đang xem tivi với cháu nội. Chỉ vì ông đứng dậy can ngăn công an khi một người khách không liên quan đến việc đánh bài bị mời vào làm việc mà ông đã bị tên Cao Đình Sâm, Trưởng công an xã Long Hà dùng chân đạp ngã, rút súng ngắn và từ khoảng cách một mét bắn liên tiếp vào cổ và vai ông và sau đó còn tiếp tục lao đến đánh vào đầu ông Năm rồi còng tay bắt ông này về trụ sở công an xã.

Trưởng công an xã này và các công an viên nồng nặc mùi rượu, trước đó họ ăn thịt chó và uống rượu tại quán kê bên quán ông Năm – theo lời của nhiều nhân chứng.

Sự việc đến nay không có thêm thông tin.

Đó chỉ là một số trường hợp bị chết dưới bàn tay của công an hay liên quan đến công an trong 3 năm trở lại đây. Và sẽ có rất nhiều những trường hợp khác nữa nếu như tình trạng công an đánh chết người dân không được ngăn chặn kịp thời.

Tình trạng trên tiếp diễn liên tục đã làm cho hình ảnh của lực lượng công an ngày càng tồi tệ trong mắt nhân dân; những bản án, kết luận điều tra không công khai minh bạch, thiếu công bằng đã làm giảm sút nghiêm trọng niềm tin của người dân vào pháp luật và chính quyền. Chúng tôi cho rằng những việc làm, hành động đó của công an vi phạm nghiêm trọng phẩm chất đạo đức, phẩm chất nghề nghiệp mà ngành công an thường tuyên bố – là những người thực thi pháp luật, hiểu biết luật pháp.

Sự bao che lấp liếm, dung túng cái ác đang được diễn ra một cách công khai, công lý đang bị chà đạp.

Người nhà chúng tôi không thể

sống lại, trở về cùng gia đình nhưng chúng tôi nói riêng và xã hội Việt Nam nói chung cần có những bản án đúng lương tâm, một mức án và một tội danh đúng người, đúng tội, đúng pháp luật. Có như vậy tội ác mới thôi hoành hành, không còn kẻ đầu bạc tiền người đầu xanh, cảnh những người mẹ khóc con, vợ khóc chồng, con khóc cha bởi cái chết của người thân do bàn tay của những người mà đứng ra trách nhiệm là bảo vệ luật pháp và bảo vệ công dân.

Vấn đề nan giải công an đánh dân giống như một căn bệnh dịch có sức lây truyền và lan tỏa nếu như không có phương pháp cứu chữa kịp thời nó sẽ trở thành một ổ dịch lớn. Tội ác đó chỉ có thể chấm dứt khi sự thật được làm sáng tỏ, công lý được thực thi.

Quốc hội là cơ quan duy nhất có quyền lập hiến và lập pháp, Quốc hội được xem như tiếng nói của người dân. Chúng tôi gửi đơn tố cáo và yêu cầu này đến Văn phòng Quốc hội nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam với đề nghị Quốc hội phải lên tiếng về vấn nạn công an lạm dụng quyền lực gây ra những cái chết tang thương cho dân lành. Tình trạng trên cần được ngăn chặn ngay lập tức. Công lý phải được thực thi đầy đủ và trọn vẹn để những tiếng nấc uất nghẹn được an nghỉ nơi chín suối.

Việt Nam, ngày 19-03-2012

Đồng kính đơn

- *Nguyễn Quang Phục*

- *Trịnh Kim Tiên*

- *Nguyễn Thị Thanh Tuyền*

Việt Nam (VN) sống tại thành phố George Town, bán đảo Penang, Malaysia, trong một căn nhà 4 phòng, mỗi phòng chỉ đủ chỗ ngủ cho năm người, và tất cả chỉ có một chỗ đi vệ sinh duy nhất. Họ từ VN sang Malaysia lao động nhưng đang không có việc làm, không có tiền gửi về giúp gia đình, một số đã ở Malaysia một năm rưỡi trong khi hộ chiếu đã hết hạn.

Đây không phải lần đầu tiên báo chí nói về cuộc sống bị kịch của công nhân VN lao động ở Malaysia.

Tình trạng lừa gạt, ngược đãi, đuổi việc phi lý của các ông chủ hãng đã làm nhiều công nhân VN tuyệt vọng, có người ốm đau chờ chết, có người bị tai nạn lao động chịu tật nguyên suốt đời...

Tiếp tục ở lại thì sẽ phải đối diện với muôn vàn khó khăn, nhất là trong hoàn cảnh cư trú bất hợp pháp, về nước càng khổ nhục hơn, bởi vì danh dự thì ít, mà vì nợ nần chưa trả thì nhiều, nên họ nhắm mắt buông xuôi với kiếp sống giang hồ. Nữ công nhân VN làm nghề mại dâm rở tiền phổ biến ở Malaysia.

Cách đây ít lâu, tờ Việt Báo có bài "*30 công nhân tại Malaysia kêu cứu vì bị ngược đãi*" cho biết hàng chục hộ dân ở Trà Vinh đã kéo đến công ty môi giới, Công ty Xuất nhập khẩu và Lương thực Trà Vinh, khóc lóc, van xin công ty giúp đỡ người thân của họ được trở về nước, để thoát khỏi cảnh bị đánh đập, bỏ đói tại Malaysia.

Bài báo cũng cho biết 30 công nhân trên đã từng "hón hờ đăng ký đi sang xứ người", vì "được sự động viên của chính quyền xã". Sau khi

XUẤT KHẨU LAO ĐỘNG VIỆT NAM lời hờn cả buôn ma túy ! —Lê Diễn Đức 20-03-2012—

Mấy hôm nay cộng đồng mạng bức xúc trước sự việc mấy chục nữ công nhân Việt Nam ở Malaysia bị bỏ đói.

Tờ The Star của Malaysia ngày 17-3 đưa tin về 42 người phụ nữ

được đưa lên thị xã Trà Vinh học 4 tháng ngoại ngữ và luật Malaysia, họ lên Sài Gòn khám sức khỏe và tất cả đều "trúng tuyển". Trở về nhà, họ vay tiền ngân hàng và vay "nóng" bên ngoài để có số tiền

trang trải các chi phí dịch vụ và vé máy bay. Chia tay người thân vào ngày 28-11-2004, họ hân hoan với hy vọng sẽ có “đô” gửi về giúp gia đình. “Nào ngờ, ngày đầu tiên đặt chân đến Malaysia thì họ mới vỡ lẽ là mình đã bị lừa”, bài báo viết.

Thời chiến tranh chống Mỹ, trong bài “Hành khúc giải phóng” của Lưu Hữu Phước có câu: “*Ra đi ước hẹn ngày về thăm quê - Rằng chưa tan hết giặc ta chưa về*”, được đổi thành: “*Ra đi ước hẹn ngày về thăm quê. Đời của em tan nát không đường về!*”

Xuất khẩu lao động: chính sách xuyên suốt

Tận dụng nạn thất nghiệp ở nông thôn Việt Nam ngày mỗi tăng, tâm lý muốn vượt qua nghèo đói, mong có cơ hội “đổi đời” của hàng triệu người, đảng Cộng sản Việt Nam (ĐCSVN) đã đưa xuất khẩu lao động ra nước ngoài thành chính sách xuyên suốt từ nhiều thập niên nay.

Dừng nói chính quyền các cấp của nhà nước CSVN không biết gì về tình cảnh công nhân lao động VN ở nước ngoài, ngược lại, họ biết rất rõ!

Theo số liệu của Cục Quản lý lao động ngoài nước, thuộc Bộ Lao động Thương binh và Xã hội (LĐTB & XH), hiện có khoảng 500 ngàn lao động VN làm việc ở 40 quốc gia và vùng lãnh thổ, với hơn 30 nhóm ngành, nghề khác nhau. Trong đó, người lao động tại Đài Loan đứng đầu, tiếp đến là Malaysia, Hàn Quốc, Nhật Bản, Macau, Ả Rập Xê Út, Cộng hòa Síp... Đáng chú ý, trong số 500 ngàn lao động có tới 215 ngàn là lao động nữ, chiếm 50,2%, chủ yếu làm việc trong ngành phục vụ cá nhân và xã hội chiếm 52,9%, công nghiệp 42,2%, nông nghiệp 1,10%, thủy sản 0,13%, còn lại là các ngành nghề khác. Đây cũng là đối tượng bị ngược đãi, xúc phạm nhân phẩm, bóc lột sức lao động nhiều hơn so với nam”, theo tờ Dân Trí 22-11-2011.

Tờ điện tử ĐCSVN nhận định rằng “trong bối cảnh cạnh tranh gay gắt về lao động, nhưng VN vẫn xây dựng được thị trường lao động đa

dạng phong phú, hàng năm đưa được số lao động ra nước ngoài ngày càng nhiều. Chỉ tính trong 3 năm (2006–2008) trung bình mỗi năm đưa được hơn 83.000 lao động đi làm việc ở nước ngoài...”.

Ngày 29-11-2006 Quốc hội VN đã thông qua “Luật Người lao động VN đi làm việc ở nước ngoài theo hợp đồng”. Điều 5 của luật này xác định “tạo điều kiện thuận lợi để công dân VN có đủ điều kiện đi làm việc ở nước ngoài” và “bảo hộ quyền và lợi ích hợp pháp của người lao động...”.

Thế nhưng, trước những rủi ro, bị kịch trong đời sống, công nhân VN ở nước ngoài không biết kêu cứu ai. Nhà nước, tức là các cơ quan đại diện ngoại giao, thường làm ngơ, đùn đẩy trách nhiệm cho Bộ LĐTB & XH hoặc đơn vị tuyển dụng trong nước.

Trong khi đó, công nhân VN không được thành lập công đoàn độc lập để bảo vệ quyền lợi của mình. Còn công đoàn quốc doanh, công cụ của ĐCSVN, nếu không trốn tránh trách nhiệm thì cũng đứng về phía những kẻ bóc lột, không chỉ đối với công nhân VN ở nước ngoài, mà ngay cả với công nhân trong nước làm việc tại các công ty ngoại quốc.

Nhiều năm qua, trong rất nhiều trường hợp bị lừa đảo, hành hạ ở nước ngoài, công nhân VN nhận được giúp đỡ pháp lý cũng như vật chất chủ yếu từ các cá nhân và các tổ chức từ thiện của người Việt hải ngoại. Nhưng sự giúp đỡ bất vụ lợi, “áo lạnh đùm áo rách” này cũng bị nhà chức trách CSVN đánh phá công cuồng.

Tháng 10 năm 2006, người Việt từ khắp nơi trên thế giới nhóm họp về thủ đô Warsaw của Ba Lan để thành lập Ủy ban Bảo vệ Lao động VN. Đại sứ quán VN tại Ba Lan đã gửi công hàm phản đối tới chính phủ Ba Lan. Tuy nhiên, hiểu rõ chế độ Cộng sản hơn ai hết, chính phủ Ba Lan vẫn đồng ý cho người Việt tổ chức hội nghị tại phòng họp của quốc hội. Lúc bấy giờ luật sư Lê Thị Công Nhân được mời sang tham dự nhưng bị giữ lại sân bay khi xuất cảnh.

Đỗ Thị Minh Hạnh cùng với Nguyễn Hoàng Quốc Hùng và Đoàn Huy Chương, chỉ vì giúp đỡ dân oan bị cướp đất và bênh vực công nhân lao động mà bị xét xử bất công với bản án nặng nề 7-9 năm tù.

Tháng 9-2010, Ủy ban Bảo vệ Người Lao động tổ chức đại hội tại Malaysia với sự tham gia của chủ tịch công đoàn nước sở tại và nhiều công nhân tới từ các nước. Ông Trần Ngọc Thành, chủ tịch Ủy ban, đã bị biên phòng Malaysia giữ tại sân bay Kula Lumpur, không cho nhập cảnh. Ông Thành cho biết lúc đầu phía Malaysia từ chối nêu lý do, nhưng sau khi có sự can thiệp của Đại sứ quán Ba Lan tại Malaysia (ông Thành mang hộ chiếu Ba Lan) thì một sĩ quan biên phòng Malaysia cho biết chính phủ VN đã đề nghị như vậy.

Hãy tạm bỏ qua một bên vấn đề công nhân trong nước, bởi vì nếu được phép thành lập công đoàn độc lập và hoạt động hợp pháp, chắc chắn một Công đoàn Đoàn Kết theo mô hình Ba Lan sẽ ra đời với nhiều triệu thành viên. Hà Nội lo sợ trước nguy cơ chế độ có thể bị xoá sổ như tại Ba Lan là điều dễ hiểu.

Nhưng vì sao móng vuốt của Hà Nội kéo dài khắp nơi, thậm chí tận dụng cả quan hệ ngoại giao để ngăn chặn mọi sự giúp đỡ cho công nhân VN lao động ở nước ngoài?

“Làm cho khốc hại chằng qua vì tiền”

Xuất khẩu lao động là cỗ máy in tiền!

Tôi có người bạn học cũ là cán bộ của Vụ Quản lý Lao động ngoài nước thuộc Bộ LĐTB & XH và một người quen khác đã từng có công sức quan trọng đưa hàng chục ngàn lao động VN sang Liên Xô, Tiệp Khắc, Bulgaria trong giai đoạn “bốn phương vô sản đều là anh em” và hàng ngàn người khác sang Hàn Quốc, Đài Loan, Nhật Bản... vào thời các nhà tư bản xanh và đỏ “liên hiệp lại” bóc lột công nhân.

Qua người bạn và nhờ nhận làm một số dịch vụ giao tiếp, dịch hồ sơ cho người quen muốn thăm dò thị trường lao động Ba Lan, tôi đã tìm ra lời giải chính xác cho bản chất của sự việc.

Xuất khẩu công nhân lao động ở VN được xem là món kinh doanh hơn cả buôn ma tuý. Hơn là vì hợp pháp, vốn bỏ ra không đáng kể, nhưng lợi nhuận không thua kém. Công việc kinh doanh không cần đến học thức, chỉ cần có một số quan hệ đặc biệt với quan chức và biết bôi trơn các mối quan hệ ấy. Tất cả các khâu khác như mặt bằng để tập trung học tiếng hay học nghề, kiểm tra tay nghề đều có thể thuê mướn.

200 ngàn USD là số tiền trả cho giấy phép được làm dịch vụ xuất khẩu lao động kỳ hạn một năm do Bộ LĐTB & XH cấp. Bao nhiêu nộp ngân sách, bao nhiêu vào tay ai thì chỉ có trời hoặc Bộ trưởng biết. Tại sao thời hạn một năm? Một năm là đủ ăn bộn. Phải trình diện để nói chuyện phải quấy cho chuyện làm ăn tiếp. Như thế nào? Tuỳ ở thu nhập năm qua! Không giấu được, vì hợp đồng khung và từng đợt đi cụ thể của công nhân đều phải qua Bộ duyệt.

Tôi làm phép tính số học đơn giản để thấy lợi nhuận của việc kinh doanh này.

Ví dụ tạm lấy mức lương 700 USD/tháng cho một công nhân đi lao động ở nước ngoài theo hợp đồng (ở Nhật Bản hay một số nước tư bản khác có mức lương cao hơn, ở Malaysia ít hơn).

Thông thường, công nhân được đối tác nước ngoài cam kết cho ăn trưa, nơi ở miễn phí và cấp vé máy bay trở về VN khi kết thúc hợp đồng. Trong thực tế thì muôn hình vạn trạng, biến hoá khôn lường. Tiền đã trao và cá đã cắn câu, điều gì xảy ra sau khi công nhân đặt chân đến xứ người là hoàn toàn khác!

Theo quy định chính thức của Bộ LĐTB & XH, công ty môi giới của VN và nước ngoài được hưởng công dịch vụ bằng một tháng lương của người lao động cho một năm làm việc, gọi là “phí dịch vụ khai thác lao động nước ngoài”.

Hợp đồng ký với người lao động thường một năm và có thể gia hạn tới ba năm! Như vậy, để được đi, mỗi công nhân phải chấp nhận nộp trước “phí dịch vụ khai thác lao

động nước ngoài” cho 3 năm, tức là 700 USD nhân 3 năm, bằng 2.100 USD, nhân 2 môi giới, bằng 4.200 USD. Chỉ với 100 công nhân, hai công ty môi giới sẽ bỏ túi 420 ngàn USD! Với con số ngàn, trăm ngàn công nhân thì sẽ là bao nhiêu?

Khoản thứ nhì. Có một luật bất thành văn mà các bên liên quan gọi là “chi phí ngoài”, nói trắng ra là tiền làm thủ tục chiếu khán nhập cảnh (visa). Công ty môi giới có hời lộ cho đại sứ quán các nước hay không, hoặc nói vông lên để thêm tiền bỏ túi riêng, thì cũng chỉ có... trời biết!

Trong giai đoạn 2007-2008, người ta nói đi Cộng hoà Czech mỗi công nhân phải trả 2.500 USD cho visa lao động! Sự việc ông đại sứ CH Czech tại VN bị triệu hồi về nước và CH Czech tạm ngưng cấp visa cho công dân VN một thời gian, cũng có thêm sự thật của tin đồn. Cứ cho chi phí hết 1.500 USD, với 100 công nhân, công ty môi giới có thêm vào tài khoản 100 ngàn USD nữa.

Khoản thứ ba mới đáng sợ!

Khi ký kết hợp đồng, công nhân buộc phải thế chấp để ngăn chặn bỏ việc làm. Hầu hết công nhân là những người nghèo (chỉ một số rất ít lợi dụng con đường này để vượt biên hợp pháp) nên phải cầm cố đất, nhà ở, hoặc tiền (tiền thế chấp từ vài ngàn USD, tới 10 ngàn hoặc hơn, tùy theo từng nước). Nếu phá vỡ hợp đồng, tiền bạc, tài sản thế chấp sẽ bị mất đứt. Các công ty môi giới và ông chủ ngoại quốc được quyền ăn chia, với cách nói mỹ miều là “tiền bồi thường thiệt hại”!

Như vậy, chưa biết tương lai tròn méo ra sao trên xứ lạ, trước khi lên đường, mỗi công nhân phải gồng mình chịu phí dịch vụ, phí visa và tiền thế chấp. Chưa kể các khoản cho hồ sơ, hộ chiếu, công chứng, khám sức khoẻ, bảo hiểm và thời gian đi lại thực hiện các thủ tục. Ngoài ra, với các khoản thế chấp tại VN, các công ty môi giới có thể dùng vào việc sinh lợi khác.

Đây chính là nguyên nhân cốt lõi vì sao nhà cầm quyền VN lại làm ngơ trước thân phận khốn cùng của người lao động VN ở nước ngoài và

ngăn cản giúp đỡ họ.

Những người nghèo khổ đi nước ngoài lao động thực chất bị vứt vào canh bạc chót và chờ vào sự may mắn. Nơi nào ông chủ tốt hoặc nước sở tại có môi trường xã hội văn minh bảo vệ quyền lợi người lao động, thì tuy vất vả nhưng còn thực hiện được một phần mơ ước. Gặp ông chủ bất nhân, chính quyền sở tại làm ngơ, coi như mất trắng và thân tàn ma dại.

Nếu chịu không nổi, đành chịu phá vỡ hợp đồng ra ngoài kiếm sống, thì như đã nói, ông chủ và các công ty môi giới hưởng lợi hợp pháp số tiền bạc và tài sản thế chấp. Vì thế, không loại trừ khả năng các công ty môi giới khuyến khích các ông chủ ngược đãi để công nhân bỏ trốn càng nhiều càng tốt.

Lời kết

Trong thập niên 90 nhà thơ Bùi Minh Quốc đã viết: “Cả một thời đều cang đã lên ngôi”!

Gần đây, với vụ Đoàn Văn Vươn ở Tiên Lãng, nhà văn Thuý Linh viết: “Thời nay còn hơn cả thỏ tá, tâng tặn lương tâm đến mức có nhiều kẻ chưa thể tiến hóa làm người”!

Lợi dụng lòng yêu nước và sự mù loà kiến thức của công nhân và nông dân lương thiện, những người CSVN đã cướp được chính quyền vào năm 1945 và sau khi thống nhất đất nước vào năm 1975, cảm thấy đã có mọi thứ trong tay, họ trắng trợn trở mặt.

Nhưng dường như còn nhiều người vẫn chưa nhận ra. Nông dân, công nhân không có điều kiện tiếp cận thông tin, ngờ nghệch cả tin, thậm chí vội vã cảm ơn khi được Đảng xoa đầu hoặc nhả ra những lời châu ngọc (dối trá) - đã đành, mà trong giới có học cũng vậy.

Thái độ này kéo dài thêm sự tồn tại của hệ thống bất nhân và thân phận bị cai trị, nô lệ của chính mình.

© 2012 Lê Diễn Đức
RFA Blog

